

1.1.9 นอกเหนือจากตัวลูกศิษย์ อะไรคือปัญหาหนักที่สุด สำหรับการสอนนิเทศศาสตร์ในปัจจุบัน

นอกเหนือจากตัวลูกศิษย์ ไม่มีอะไรที่เป็นปัญหาหนักสำหรับการสอนนิเทศศาสตร์ในปัจจุบัน มีบางอย่างที่กล่าวไปแล้วเรื่องของห้องเรียนที่ไม่เอื้อต่อการใช้เครื่องมือหรือสื่อการสอนต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่ปัญหาใหญ่มากนัก

1.1.10 มหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนการสอนอย่างไร

มหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนอย่างไร ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มีการสนับสนุนการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์เป็นอย่างดี อาจเป็นเพราะโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์มีผลงานอยู่ตลอด ได้รับความไว้วางใจให้ร่วมปฏิบัติงานต่าง ๆ อยู่ตลอด เรื่องของอุปกรณ์การเรียนการสอนต่าง ๆ เครื่องมือต่าง ๆ หรืออยากได้อะไรก็มักได้รับการอนุมัติมากกว่าโปรแกรมวิชาอื่น ๆ เช่น ด้านละคร เราก็มีโรงละคร มีสถานที่ฝึกซ้อม ห้องสตูดิโอที่กำลังดำเนินการสร้างอยู่ เป็นต้น

1.1.11 การยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนนิเทศศาสตร์ของท่านหรือไม่

การยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนด้านนิเทศศาสตร์ คือ เราต้องมีการปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอน วิชาที่สอน รายละเอียดของแต่ละรายวิชามากขึ้น ต้องปรับปรุง และพัฒนาตัวเองมากขึ้น เพื่อที่จะได้พัฒนาให้เป็นมหาวิทยาลัยที่สามารถเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ได้

1.1.12 การเปิดรับนักศึกษานิเทศศาสตร์ เป็นอย่างไร เช่น มาก พอดี และจำนวนนักศึกษาส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนหรือไม่

การเปิดรับนักศึกษาด้านนิเทศศาสตร์ มีปริมาณพอดีอยู่แล้ว อาจมากในระยะเริ่มต้น เมื่อเทียบกับอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ แต่เมื่อเรียนไปสักระยะนักศึกษาที่รู้ตัวเองว่าไม่พร้อมที่จะเรียนด้านนิเทศศาสตร์ก็จะออกไปกันเอง บางคนไม่สามารถเรียนได้ก็จะออกไปเหลือแต่ผู้ที่สนใจ และอยากเรียนนิเทศศาสตร์จริง ๆ ในปริมาณที่พอดี จำนวนนักศึกษามีผลกับการเรียนมาก เพราะถ้านักศึกษามีจำนวนมากการดูแลการเข้าถึงนักศึกษาของอาจารย์อาจเข้าถึงได้ไม่มากเท่าที่ควร ทำให้การดูแล การติดตามให้นักศึกษามีคุณภาพมาก ๆ ทำได้ยากมากยิ่งขึ้น หากนักศึกษามีมากบุคลากรที่สอนมีน้อย นอกจากจะทำให้ดูแลไม่ทั่วถึงแล้ว อาจทำให้บุคลากรมีงานมากเกินไป มีเวลาในการสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์น้อยลง

1.1.13 ท่านคิดว่าหลักสูตรนิเทศศาสตร์ในอนาคตควรเป็นแบบใด ระหว่างเน้นให้เกิดความชำนาญด้านใดด้านหนึ่ง เพียงอย่างเดียว แต่บางกระแสเชื่อว่าสื่อเป็นมัลติมีเดียมากขึ้น ควรสอนแบบกว้างเพื่อให้มีความรู้ด้านนิเทศศาสตร์หลากหลายด้าน

หลักสูตรการสอนนิเทศศาสตร์ในอนาคต กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นตรงกันว่าควรสอนแบบกว้างให้มีความรู้ด้านนิเทศศาสตร์หลากหลายด้าน อย่างนิเทศศาสตร์ของเราในปัจจุบันมีการสอนเพียงแขนงเดียวก็คือ ด้านการประชาสัมพันธ์ แต่ก็มีวิชาที่หลากหลายเพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ที่หลากหลายจะได้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้หลากหลายมากขึ้น บางคนอาจไม่ได้ถนัดในรายวิชาหลักที่เปิดสอน อาจมีความถนัดหรือความชอบในรายวิชาใดแล้วเขาก็จะขวนขวายที่จะเรียนรู้เพิ่มขึ้นได้

1.1.14 คุณวุฒิสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง

คุณวุฒิสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างคือ ปริญญาโท

1.2 ด้านสื่อการสอน

1.2.1 มีสื่อการสอนครบทุกวิชาหรือไม่ ถ้าไม่ครบมีสาเหตุมาจากอะไร

ด้านสื่อการสอนถ้ารวมถึงแผ่นในหรือเอกสารต่าง ๆ ก็ถือว่าครบทุกวิชา อย่างแผ่นใสเราก็มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด หากไม่รวมถ้าเป็นสื่อการสอนประเภทอื่น ๆ ก็ขึ้นอยู่กับรายวิชานั้น ๆ เช่น การถ่ายภาพ ก็มีกล้องถ่ายรูปให้นักศึกษาอาจไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาทั้งหมด ก็มีการแบ่งกลุ่มนักศึกษา หรือนักศึกษาบางคนก็จะซื้อเอง เพื่อที่จะได้นำไปใช้ต่อไป

1.2.2 ต้องสอนในรายวิชาใหม่ ๆ ที่ไม่เคยสอนมาก่อนบ่อยหรือไม่

ต้องสอนในรายวิชาใหม่ ๆ ที่ไม่เคยสอนมาก่อน ก็มีบ้าง แต่ไม่ใช่ปัญหาสำคัญ เนื่องจากเราต้องมีการเตรียมการสอนอยู่แล้ว เราจะมีครูคอยดูแลรายวิชาใหม่ ๆ ว่าควรไปในทิศทางใด มีการเตรียมการล่วงหน้าพูดคุยล่วงหน้ามีการปรึกษาหารือกัน จึงไม่มีปัญหา

1.2.3 สื่อการสอนของตนเองที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ควรปรับปรุงด้านใดมากที่สุด

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการศึกษาสื่อการสอนของตนเองที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ที่ควรปรับปรุงไม่มีอะไรมากเนื่องจากมีการปรับปรุงอยู่ตลอด ที่อยากให้มีการปรับปรุงมากที่สุดน่าจะเป็นเรื่องสถานที่ เพราะสถานที่ที่เรียนหรือห้องเรียนไม่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย ทางผู้สอนอยากมีการปรับปรุงสื่อการสอนต่าง ๆ ให้ทันสมัยมากขึ้นแต่ก็ไม่สามารถปรับปรุงอะไรได้มากนักด้วยเหตุผลดังกล่าว

1.2.4 ได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นเครื่องมือช่วยสอนมากน้อยเพียงใด

กลุ่มตัวอย่างได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ไม่มากนัก ตามเหตุผลข้างต้น และเครื่องมือต่าง ๆ ก็มีจำนวนจำกัด

1.2.5 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการสอนด้านนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ห้องบรรยาย และห้องปฏิบัติการ ความมีสภาพเป็นเช่นไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการสอนด้านนิเทศศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ห้องบรรยาย ควรจะสามารถควบคุมแสงได้ มีเครื่องมือที่สามารถใช้งานได้ดีพร้อมสำหรับการสอนอยู่ตลอด ไม่ใช่เมื่อจะใช้เครื่องมือนี้ก็ต้องเปลี่ยนห้องหรือไปยืมสถานที่ของคณะอื่น ควรจะเป็นห้องที่มีคิติดเป็นส่วนตัว เพราะปัจจุบันเป็นห้องกระจก พอมีคนเดินผ่านไปผ่านมาก็ทำให้นักศึกษา และผู้สอนเองเสียสมาธิได้ ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ก็ควรมีอุปกรณ์ที่เพียงพอกับความต้องการ และจำนวนของนักศึกษา ส่วนใหญ่ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ จะคับแคบ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ก็มีน้อย นักศึกษาต้องรอคิวการใช้

1.2.6 เทคโนโลยีด้านใดจำเป็นมากที่สุด สำหรับการนำมาช่วยสอนด้านนิเทศศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเทคโนโลยีด้าน IT (Information Technology) ด้านคอมพิวเตอร์ จำเป็นสำหรับการนำมาช่วยสอนด้านนิเทศศาสตร์มาก เพราะนอกจากจะทันสมัยเป็นที่น่าสนใจของนักศึกษาแล้ว ยังสามารถพัฒนาเป็นสื่อการสอนที่น่าสนใจได้ดี อีกทั้งปัจจุบันคอมพิวเตอร์มีบทบาทสำคัญมาก ไม่ว่าจะทำอะไรก็ใช้คอมพิวเตอร์ทั้งสิ้น

1.2.7 มีการใช้ออกสารอ่านนอกเวลามากน้อยเพียงใด

มีการใช้ออกสารอ่านนอกเวลามาก สำหรับตัวผู้สอนเอง ส่วนนักศึกษาขึ้นอยู่กับวิชาที่ทำการสอน ส่วนใหญ่จะมีให้นักศึกษาบ้าง จะเน้นให้นักศึกษาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมตามห้องสมุดต่าง ๆ

1.2.8 คำราที่ใช้สอนเป็นคำราของกลุ่มตัวอย่างเองหรือไม่

คำราที่ใช้สอนจะใช้คำราหลายเล่มรวม ๆ กัน แล้วหยิบยกสิ่งที่เห็นว่าสำคัญ ๆ มาถ่ายทอดให้กับนักศึกษา

1.2.9 ในแต่ละรายวิชา ใช้เอกสารคำรามากน้อยเพียงใด

มีการนำเอาคำราจากผู้เขียนหลายท่านมารวมกัน แล้วประมวลเป็นเนื้อหาให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา ในบางรายวิชาอาจใช้คำราหลายเล่มขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชานั้น ๆ ด้วย

1.2.10 ในรายวิชาปฏิบัติ ได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง ๆ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ควบคุมหรือไม่
 ในรายวิชาปฏิบัติ ได้มีการลงมือปฏิบัติจริง และมีการควบคุมดูแลเอง เช่น รายวิชาสารสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ก็มีการจัดโครงการ และได้ดำเนินการให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง ทุกขั้นตอนโดยมีอาจารย์ผู้สอนเป็นที่ปรึกษาคอยให้คำปรึกษาและแนะนำ

อาจารย์ผู้สอน 2 ท่าน ได้ให้ความเห็นเพิ่มเติม กับวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ว่ามีบ้างที่นักศึกษาจะไม่เห็นความสำคัญ แต่จริง ๆ แล้วมีความสำคัญเมื่อเราอธิบายให้นักศึกษาแล้วเขาก็จะเข้าใจ วิชาเลือกต่าง ๆ เราจะทำการเลือกให้ เพราะเห็นว่ารายวิชาที่เลือกมาเราไม่ได้เลือกเพียงคนเดียว เราร่วมกันคัดเลือกที่เห็นว่าเป็นประโยชน์กับนักศึกษามากที่สุด กับอาจารย์คณะอื่น ๆ ที่ทำการสอนนักศึกษานิเทศศาสตร์ก็มีบ้างที่จะไม่ค่อยพอใจนักศึกษานิเทศศาสตร์มากนัก เนื่องจากนักศึกษาจะยุ่งเก่ง บางครั้งไม่ให้ความเคารพอาจารย์ท่านนั้น ๆ บ้าง แต่ก็ไม่ใช่ปัญหาใหญ่อะไร

สำหรับความคิดเรื่องการเป็นคณะนิเทศศาสตร์ ตอนนี้เรายังขาดความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน ทั้งบุคลากร เครื่องไม้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ทั้งสถานที่ จึงเห็นว่ายังไม่เหมาะสมที่จะเป็นคณะ แต่ถ้ามีการเตรียมความพร้อมทุกอย่างมีการสนับสนุนเรื่องสถานที่และบุคลากร ที่พร้อมแล้วอยากให้มีการเปลี่ยนแปลง

ผลการวิจัยกับผู้สอน

ผลการสนทนากลุ่มกับอาจารย์ที่มีตำแหน่งเป็นประธาน โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี 1 ท่าน และกรรมการโปรแกรมวิชา 4 ท่าน รวมเป็น 5 ท่าน ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อคำถามออกเป็น 2 ประเด็น คือ ด้านการสอน และด้านสื่อการสอน ในแต่ละประเด็นจะเรียงลำดับไปที่ละข้อจนครบทุกข้อ ดังนี้

1.1 ด้านการสอน

1.1.1 มีการปลูกฝังแนวความคิดเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคต ของนักศึกษาไปในทิศทางใด

มีการปลูกฝังด้วยการแนะนำให้เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ แนะนำช่องทางประกอบอาชีพในแวดวงนิเทศศาสตร์ให้นักศึกษาได้รู้ทุกโอกาสที่มีเวลาพบเจอนักศึกษา และสอดแทรกในรายวิชา

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างมีมุมมองเกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพด้านนิเทศศาสตร์เป็นแบบใด
ต้องมีความลุ่มลึกในศาสตร์ มีทั้งความรู้ ความสามารถ และทักษะวิชาชีพจึงจะมี
โอกาสมีงานทำ

มีใจรักในวิชาชีพนิเทศศาสตร์

เป็นศาสตร์ที่นำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกวิชาชีพ

1.1.3 นักนิเทศศาสตร์คนใดที่กลุ่มตัวอย่างมักยกย่องชื่นชมให้นักศึกษายึดเป็นแบบอย่าง
และเพราะเหตุใด

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา ชื่นชมในแง่ของมีความรอบรู้ ชูศักยภาพ การตั้ง
ประเด็นคำถาม

ทีมผู้ประกาศข่าวไอทีวี มีเอกลักษณ์ในการอ่าน พุทธศตวรรษคำ บุคลิกภาพ
เหมาะสมมีทั้งความรู้ และความสามารถ

ดร.เสรี วงษ์มณฑา ในแง่ของความคิดสร้างสรรค์ในวงการ ทั้งโฆษณา ประชา
สัมพันธ์ เป็นทั้งนักวิชาการ และนักวิชาชีพ

1.1.4 มีปรัชญาที่ใช้ปลูกฝังลูกศิษย์อย่างไร และวิธีการปลูกฝังทำอย่างไร

ใช้ปรัชญาของภาควิชาฯในการปลูกฝัง คือ สำนึกดี มีคุณภาพ รับผิดชอบสังคม

ใช้การพูดคุยเพื่อกระตุ้นจิตสำนึก โดยผ่านทางกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจ
กรรมอื่นๆ

ใช้การสื่อสารในช่องทางต่าง ๆ เช่น ป้ายนิเทศ สมุดโปแกรม เว็บไซต์

1.1.5 อะไรในตัวลูกศิษย์ที่อยากปรับปรุงมากที่สุด (เทคโนโลยี ภาษา ความกระตือรือร้น
 ฯลฯ) เลือกเพียงข้อเดียว และเหตุผลสนับสนุน

ความรับผิดชอบ เพราะถ้านักศึกษามีความรับผิดชอบต่อตนเองจะส่งผลให้สิ่งอื่น
ๆ ตามมา

1.1.6 อะไรในตัวเองที่อยากปรับปรุงมากที่สุด (เทคโนโลยี คำรา สื่อการสอน ฯลฯ)
เลือกเพียงข้อเดียว และเหตุผลสนับสนุน

อาจารย์แต่ละท่านตอบไม่เหมือนกัน

ต้องการพัฒนาตนเอง เช่น การรู้ทันข้อมูลทางวิชาการต่าง ๆ ทั้งภายใน และต่าง
ประเทศ

พัฒนาด้านภาษา เช่น ภาษต่างประเทศ เพื่อจะได้แสวงหาข้อมูลต่าง ๆ ได้รอบ
ด้านจากสื่อหลาย ๆ ประเภท

พัฒนาความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ การเข้าฝึกอบรมระยะสั้น ระยะยาว ฯลฯ

1.1.7 อยากเห็นความเปลี่ยนแปลงใดมากที่สุดสำหรับการสอนนิเทศศาสตร์มหาวิทยาลัย
ราชภัฏ

อยากให้การเรียนการสอนเป็นลักษณะ Active Learning

1.1.8 จำนวนคาบ และรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษามากเกินไปหรือไม่

อาจารย์ทุกท่านตอบว่าพอดีแล้ว ไม่มากเกินไป

1.1.9 นอกเหนือจากตัวลูกศิษย์ อะไรคือปัญหาที่หนักที่สุดสำหรับการสอนนิเทศศาสตร์ใน
ปัจจุบัน

ความเข้าใจ และการให้การสนับสนุนจากผู้บริหาร

1.1.10 มหาวิทยาลัยมีการสนับสนุนการสอนอย่างไร

ให้การสนับสนุนน้อยมาก แทบจะไม่มีเลย สื่อการเรียนการสอน ครุภัณฑ์มีใช้
แบบพื้นฐานทั่ว ๆ ไปที่โปรแกรมวิชาใด ๆ ก็มีใช้กัน

1.1.11 การยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนนิเทศศาสตร์ของท่าน
หรือไม่

ไม่มีผลใด ทุกอย่างเหมือนเดิม การสอนเป็นแบบปกติเหมือนก่อนหน้านี้

1.1.12 การเปิดรับนักศึกษานิเทศศาสตร์มีปริมาณอย่างไร เช่น มาก พอดี และจำนวนนัก
ศึกษา ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนหรือไม่

ปริมาณเหมาะสม ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอน

1.1.13 ท่านคิดว่าหลักสูตรนิเทศศาสตร์ในอนาคตเป็นแบบใด ระหว่าง

เน้นให้ชำนาญด้านใดด้านเดียวหรือแบบมัลติมีเดียมากขึ้น

ควรเน้นเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง ตามประเภทของสื่อเพื่อให้นักศึกษาเกิดความ
ชำนาญ

ควรมีลักษณะสองอย่างผสมผสานกัน ความคาดหวังในการสอนคืออยากให้นัก
ศึกษามีความรู้พื้นฐานสำหรับทุกสื่อ แต่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่ง จะทำงาน
ง่ายกว่า

1.1.14 คุณวุฒิสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง

คุณวุฒิสูงสุดของกลุ่มตัวอย่างคือ ปริญญาโท

1.1.15 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากอาจารย์ผู้สอน โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี มีดังนี้คือ

หลักสูตร น่าจะเปลี่ยนชื่อเป็นนิเทศศาสตร์โดยตรง ไม่ใช่ศิลปศาสตร์

รายวิชาต้องมีลำดับเนื้อหาอย่างชัดเจน โดยมีข้อกำหนดในการลงรายวิชาก่อน – หลังอย่างชัดเจน

1.2 ด้านสื่อการสอน

1.2.1 มีสื่อการสอนครบทุกวิชาหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างตอบเหมือนกันทุกคน ไม่มีสื่อการสอน และมีแต่ไม่ครบ เพราะไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ จริงจัง และต่อเนื่อง

1.2.2 ต้องสอนในรายวิชาใหม่ ๆ ที่ไม่เคยสอนมาก่อนบ่อยหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างตอบว่าไม่บ่อยนัก เนื่องจากผู้สอนทุกท่านได้ใช้วิธีการตกลงกันว่าใครที่สอนวิชาใด ควรสอนวิชานั้นตลอด ยกเว้นถ้ามีความจำเป็นบ้าง แต่ไม่บ่อย

1.2.3 สื่อการสอนที่ใช้อยู่ควรปรับปรุงด้านใดมากที่สุด

ปรับปรุงกรณีศึกษาให้เข้ากับปัจจุบันและกระแส

1.2.4 ได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยสอนมากน้อยเพียงใด

มีการใช้ตามโอกาส และความเหมาะสมของแต่ละรายวิชา

1.2.5 ห้องบรรยาย และห้องปฏิบัติการควรมีสภาพเป็นอย่างไร

ต้องมีอุปกรณ์การเรียนการสอนให้พร้อมในห้องบรรยาย และห้องปฏิบัติการ

1.2.6 เทคโนโลยีด้านใดจำเป็นที่สุดสำหรับการนำมาช่วยสอนด้านนิเทศศาสตร์

ทุกด้าน โดยเฉพาะเทคโนโลยีการสื่อสาร

1.2.7 มีการใช้เอกสารอ่านนอกเวลามากน้อยเพียงใด

มีการใช้หนังสืออ่านนอกเวลาอยู่ในเกณฑ์มาก (แต่นักศึกษาไม่อ่าน)

1.2.8 ตำราที่ใช้อยู่เป็นตำราของกลุ่มตัวอย่างเองใช่หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างตอบว่า ตำราที่ใช้เป็นของกลุ่มตัวอย่างเรียบเรียงเอง

1.2.9 ในแต่ละรายวิชาใช้เอกสาร และตำรามากน้อยเพียงใด

ใช้ตามความเหมาะสม

1.2.10 ในรายวิชาฝึกปฏิบัติ ได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริง ๆ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ควบคุมหรือไม่

มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด โดยอาจารย์ผู้สอนเอง

ผลการวิจัยกับผู้สอน

ผลการสนทนากลุ่มกับอาจารย์ผู้สอนที่มีตำแหน่งเป็นประธานโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 1 ท่าน และกรรมการโปรแกรมวิชา 4 ท่าน รวม 5 ท่าน ผู้วิจัยได้เรียงหัวข้อคำถาม ออกเป็น 2 ประเด็น คือ ด้านการสอน และด้านสื่อการสอน ในแต่ละประเด็นจะเรียงลำดับคำถามไปที่ละข้อ จนครบทุกข้อดังนี้

1.1 ด้านการสอน

1.1.1 มีการปลูกฝังแนวความคิดเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคต ของนักศึกษาไปในทิศทางใด

อาจารย์จะปลูกฝังแนวความคิดเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคตของนักศึกษาไปในทิศทางที่เป็นสื่อมวลชนท้องถิ่น เพราะมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลามีเป้าหมายส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น นักศึกษาจำนวนหนึ่งประกอบอาชีพเป็นนักประชาสัมพันธ์ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น สถานีวิทยุ และสถานีโทรทัศน์ส่วนภูมิภาค สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 ส่วนแยกยะลา รับเฉพาะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ไม่ได้มุ่งหวังที่จะผลิตแข่งกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือธรรมศาสตร์

1.1.2 มีมุมมองเกี่ยวกับลักษณะงานอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ ในปัจจุบันเป็นอย่างไร

ถึงแม้จะเกิดความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส แต่นักศึกษาที่จบจากโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ยังสามารถหางานทำได้ นักศึกษาไม่เลือกงานที่จะทำ “หนักเอาเบาสู้” นักศึกษาบางส่วนทำงานไม่ตรงกับที่เรียนมา แต่ก็ได้ใช้วิชาการด้านการสื่อสารอย่างเต็มที่

1.1.3 นักนิเทศศาสตร์คนใดในกลุ่มตัวอย่างยกย่องชื่นชม ให้นักศึกษายึดเป็นแบบอย่าง และเพราะเหตุผลใด

นักสื่อสารมวลชนในท้องถิ่นที่ประสบความสำเร็จ / ประชาสัมพันธ์จังหวัด / ผู้สื่อข่าวอิสระประจำจังหวัด / รศ.ดร.เสรี วงศ์มณฑา, นายสรยุทธ สุทัศนจินดา, นายสุทธิชัย หยุ่น, นายอัมหมัดอายุป ปาทาน (นักหนังสือพิมพ์มติชน ประจำจังหวัดยะลา)

1.1.4 มีปรัชญาที่ใช้ปลูกฝังลูกศิษย์อย่างไร และวิธีปลูกฝังทำอย่างไร

ปรัชญาที่ใช้ปลูกฝังลูกศิษย์ คือ แนวคิดในการพัฒนาท้องถิ่น “รู้รอบ รู้กว้าง รู้ไกล รู้ลึก” รู้หลากหลายด้าน การ multi disciplinary / สหวิทยาการด้านนิเทศศาสตร์

1.1.5 อะไรในตัวลูกศิษย์ที่อยากให้ปรับปรุง (เทคโนโลยี ภาษา ความกระตือรือร้น ฯลฯ) เลือกเพียงข้อเดียวและเหตุผลสนับสนุน

ความกระตือรือร้น เพราะนักศึกษาส่วนหนึ่งขาดความกระตือรือร้นมาก อาจจะแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มที่ตั้งใจเข้ามาเรียนนิเทศศาสตร์ และ 2. กลุ่มที่ไม่ได้ตั้งใจจะเข้าเรียน

1.1.6 อะไรในตนเองที่อยากปรับปรุงมากที่สุด (เทคโนโลยี คำรา สื่อการสอน ฯลฯ) เลือกเพียงข้อเดียว และเหตุผลสนับสนุน

อยากปรับปรุงมากที่สุด คือ คำราสำหรับการสอน เพราะคำราที่ใช้สอนมาจากส่วนกลาง คือ มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร อาจารย์น่าจะผลิตคำราเอง โดยเริ่มจากการทำตำแหน่งทางวิชาการก่อน

1.1.7 อยากเห็นความเปลี่ยนแปลงใดมากที่สุด สำหรับการสอนนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

อยากเห็นความเปลี่ยนแปลงด้านความทันสมัยของเทคโนโลยี เข้าถึงอินเทอร์เน็ต คำราเรียนที่ทันสมัย และสื่อการสอนแบบมัลติมีเดีย / ผู้บริหารเข้าใจการเรียนการสอนด้านนิเทศศาสตร์อย่างแท้จริง ใจปัจจุบันผู้บริหารเหมือนเข้าใจ แต่จริง ๆ กลับไม่เข้าใจ

1.1.8 จำนวนคาบ และรายวิชาที่สอนในแต่ละภาคการศึกษา มากเกินไปหรือไม่

จำนวนคาบ และรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษามีมากเกินไป บางครั้งก็มีวิชาที่สอนซ้ำซ้อน

1.1.9 นอกเหนือจากตัวลูกศิษย์ อะไรคือปัญหาหนักที่สุด สำหรับการสอนนิเทศศาสตร์ในปัจจุบัน

สื่อการสอนไม่มีความทันสมัย

1.1.10 มหาวิทยาลัย มีการสนับสนุนการสอนอย่างไร

มหาวิทยาลัยยังให้การสนับสนุนที่ไม่มากพอ วัสดุฝึกในรายวิชาปฏิบัติลดลงอย่างมาก ส่งผลต่อการเรียนการสอน ห้องปฏิบัติการยังไม่เพียงพอ

1.1.11 การยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย มีส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนนิเทศศาสตร์ของท่านหรือไม่

การยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัย อาจารย์ก็ยังคงมีหน้าที่ในการสอนนิเทศศาสตร์เหมือนเดิม อาจจะอยู่ในช่วงเริ่มต้นจึงยังไม่มีเปลี่ยนแปลงมากนัก

1.1.12 การเปิดรับนักศึกษานิเทศศาสตร์ เป็นอย่างไร เช่น มาก พอดี และจำนวนนักศึกษาส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนหรือไม่

พอดีกับจำนวนอาจารย์ จึงไม่มีผลกระทบแต่อย่างใด การเปิดรับนักศึกษาด้าน นิเทศศาสตร์มีปริมาณพอดี ซึ่งจะส่งผลที่ดีต่อนักศึกษา ปัจจุบันมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา สอน แขนงประชาสัมพันธ์เพียงแขนงเดียวเท่านั้น

1.1.13 ท่านคิดว่าหลักสูตรนิเทศศาสตร์ในอนาคต ควรเป็นแบบใดระหว่างเน้นให้เกิด ความชำนาญด้านใดด้านหนึ่ง เพียงอย่างเดียว แต่บางกระแสเชื่อว่าสื่อเป็นมัลติมีเดียมากขึ้น ควร สอนแบบกว้าง เพื่อให้มีความรู้ด้านนิเทศศาสตร์หลากหลายด้าน

อาจารย์ทั้งหมดเห็นว่า หลักสูตรนิเทศศาสตร์ในอนาคตควรสอนแบบหลากหลาย เป็นสากล แต่เน้นการพัฒนาท้องถิ่น และสอนแบบองค์รวม (Holistic)

1.1.14 คุณวุฒิสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง

คุณวุฒิสูงสุดคือ ปริญญาโท

1.2 ด้านสื่อการสอน

1.2.1 มีสื่อการสอนครบทุกวิชาหรือไม่ ถ้าไม่ครบมีสาเหตุมาจากอะไร

มีสื่อการสอนไม่ครบทุกวิชา สาเหตุเกิดจากการขาดงบประมาณ และขาดการ สนับสนุน คาดว่าผู้บริหารรู้ แต่ไม่เข้าใจปัญหาทางด้านนิเทศศาสตร์

1.2.2 ต้องสอนในรายวิชาใหม่ ๆ ที่ไม่เคยสอนมาก่อนบ่อยหรือไม่

ต้องสอนในรายวิชาใหม่บ้าง แต่ไม่บ่อยนัก

1.2.3 สื่อการสอนที่ใช้อยู่ควรปรับปรุงด้านใดมากที่สุด

ควรปรับปรุงสื่อการสอนให้ทันสมัยมากขึ้น ปัจจุบันมีเพียงการใช้แผ่นใส ควรมี การใช้ Power Point อาจารย์ท่านหนึ่งตอบว่า ขอปรับปรุงสื่อของตนเองก่อน ยอมรับว่าแย่

1.2.4 ได้นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยสอนมากน้อยเพียงใด

ยังขาดเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์

1.2.5 เมื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการสอนนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ห้อง บรรยาย ห้องปฏิบัติการ ควรมีสภาพเป็นเช่นไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุด ห้องปฏิบัติการควรมีสภาพใกล้เคียงกับสภาพความเป็น จริง อย่างห้องวิทยุไม่ได้ใช้ บางทีเครื่องเสียงไม่มี เราไม่มีช่างเทคนิค ไม่เหมือนมหาวิทยาลัยที่มี พร้อมหมด สรุปคือมีห้องปฏิบัติการแต่ไม่มีเจ้าหน้าที่เทคนิคคอยดูแล

1.2.6 เทคโนโลยีด้านใดจำเป็นที่สุดสำหรับการนำมาช่วยสอนด้านนิเทศศาสตร์

เทคโนโลยีที่จำเป็นคือ คอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย

1.2.7 มีการใช้เอกสารอ่านนอกเวลามากน้อยเพียงใด

อาจารย์มีการอ่านเอกสารนอกเวลา แต่เอกสารส่วนใหญ่ไม่ทันสมัย

1.2.8 คำราที่ใช้สอนเป็นคำราชของกลุ่มตัวอย่างเองใช่หรือไม่

คำราที่ใช้สอน ไม่ใช่ของอาจารย์เอง

1.2.9 ในแต่ละรายวิชาใช้เอกสารและคำรามากน้อยเพียงใด

ในแต่ละรายวิชา ใช้เอกสาร คำรามในระดับปานกลาง

1.2.10 ในรายวิชาฝึกปฏิบัติ ได้ลงมือฝึกปฏิบัติจริงๆ โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ควบคุม หรือไม่

อาจารย์ทุกท่านเป็นผู้ควบคุมนักศึกษาให้ปฏิบัติจริง

ส่วนที่ 2

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยทุกภาคเรียนสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยแยกเป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน, ชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยจากชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม โดยเริ่มจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามแนวคำถาม ดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน และวิธีการสอน

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวัง ถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ ควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ ว่าควรสอนอย่างสนุกสนาน และได้สาระ มีกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม ให้มีการร่วมแสดงความคิดเห็น มีเรื่องราวหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมาพูดคุย หรือประยุกต์สถานการณ์นั้น ๆ ให้เข้ากับวิชาที่สอน ไม่ใช่การพูดถึงประวัติของตนเอง หรือความสามารถของตัวเอง หรือพูดแต่เรื่องราวล้าสมัย บางวิชาที่มีการสั่งงานน่าจะมีการคืนผลงานให้นักศึกษา และบอกให้นักศึกษาทราบว่าผลงานนั้นเป็นอย่างไร มีข้อดีข้อเสียอย่างไรจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขได้

2.1.2 วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ทันสมัย ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีกิจกรรมหรือมีงานให้ได้ไปปฏิบัติ ไม่ใช่เรียนแต่ทฤษฎีอยู่แต่ในห้อง

มีการออกนอกสถานที่เพื่อเรียนรู้ และปฏิบัติจริงบ้าง แต่ในรายวิชาปฏิบัติบางวิชาที่คล้ายกัน อาจารย์ที่สอนคนละคนกันแต่กลับสอนไม่เหมือนกัน

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่ที่พบจะเป็นการอ่านเนื้อหาในตำราให้ฟัง ฉายแต่แผ่นใสเป็นเนื้อหาในตำราอยู่แล้ว สามารถอ่านเองได้ น่าจะเป็นการสรุปเนื้อหาสำคัญ ๆ ให้ฟังมากกว่า การฉายแต่แผ่นใสหรืออ่านแต่ตำราให้ฟังทำให้น่าเบื่อ ง่วงนอนไม่น่าสนใจ บางท่านก็พูดให้จดตามที่ละบรรทัดเหมือนเรียนมัธยม บางท่านเหมือนไม่มีความรู้ในรายวิชาที่สอน

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง

สิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือความสัมพันธ์สนทนากับอาจารย์ผู้สอน การเป็นกันเอง อาจารย์ที่ใจดี แต่ที่พบมีน้อยมากที่จะสนิทสนมด้วย ขึ้นอยู่กับอาจารย์เป็นส่วนใหญ่ที่จะวางตัวอย่างไร บางท่านจะเคร่งเครียดมากเกินไปทำให้นักศึกษาไม่กล้าเข้าใกล้ ไม่กล้าสอบถาม

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุดก็คือ อยากให้อาจารย์ฟังความคิดเห็นของนักศึกษามาก ๆ ฟังเสียงส่วนใหญ่ของนักศึกษาน่าจะว่านักศึกษาต้องการอะไร ไม่ใช่เป็นตัวกำหนดให้นักศึกษาปฏิบัติตาม อยากให้นักศึกษาเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ อาจารย์บางท่านจะมีอคติกับนักศึกษานิเทศศาสตร์ ถ้ารู้ว่าเป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์จะรู้สึกไม่พอใจหรือไม่ก็จะว่ากล่าวด้วยถ้อยคำรุนแรง อาจารย์บางท่านมักใช้ตัวเองเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินนักศึกษา บางท่านบอกนักศึกษาน่าไม่เก่ง เช่น ในวิชาถ่ายภาพอาจารย์จะนำกล้องถ่ายภาพมาให้นักศึกษาดู แล้วมาบอกว่า "พวกเธอคงไม่มีโอกาสได้จับหรือ" แทนที่จะเป็นการสอนถึงวิธีใช้หรือแนะนำให้รู้จักจะเป็นประโยชน์กว่า บางครั้งเหมือนอาจารย์จะพูดหับลมให้นักศึกษาฟัง หรือพูดคุยถึงความสามารถของตนเองมากกว่าการสอน อธิบาย และสั่งงานสับสน สัปดาห์นี้สั่งอย่างหนึ่ง อีกสัปดาห์บอกว่าไม่ใช่

2.1.6 คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์เพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่ นักศึกษากล่าวว่าเพียงพอแล้ว ดีแล้ว มีกลุ่มตัวอย่างบางท่านอยากได้อาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาเอก จะได้มีประสบการณ์มาก แต่ส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์ที่จบการศึกษาสูง ๆ มักสื่อสารกับนักศึกษาไม่เข้าใจหรือเก่งเกินไปจนมองข้ามความสามารถของนักศึกษา อยากให้อาจารย์ที่จบระดับปริญญาโทก็เพียงพอแล้ว

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างลองประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเท ให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อมเท่าที่ควร ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียน ในระดับปานกลาง เพราะไม่ได้สนใจอะไรมาก ไม่มีการเตรียมความพร้อมมาล่วงหน้า แค่มาตั้งใจเรียนในห้องเรียนบ้าง แต่เพื่อน ๆ ส่วนใหญ่จะมีความพร้อมในการเรียนค่อนข้างน้อย บางคนแค่มาเชิ่คชื่อ เพราะส่วนใหญ่คิดว่ามาเรียนแค่ต้องการวุฒิการศึกษา บางคนมาเรียนนิเทศศาสตร์เพราะไม่รู้จะเรียนอะไร บางคนมาเรียนเพราะคิดว่าเป็นหน้าที่

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อมเท่าที่ควร ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน คือการได้ไปปฏิบัติจริง การไปดูงานนอกสถานที่ การได้ไปเห็นอุปกรณ์ในการทำงานด้านนิเทศศาสตร์จริง การได้เข้าร่วม โครงการต่าง ๆ และได้ปฏิบัติจริง

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัย ส่งผลด้านใดบ้างกับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลกับการเรียน และไม่มีผลอะไรกับการใช้ชีวิตประจำวันในสถาบันการศึกษา คิดว่าคงมีผลในอนาคต คงมีงบประมาณ คงมีบุคลากรมากขึ้น เมื่อเทียบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น เรารู้สึกได้อยู่เหมือนเดิม

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน ส่วนใหญ่เกิดจากการไม่เห็นความสำคัญของการเรียน บางครั้งเกิดจากอาจารย์ผู้สอนขาดสอนบ่อย สอนไม่รู้เรื่อง หรือไม่ก็สอนน้อยกว่าการบ้าน ทำให้ไม่รู้จะมาเรียนทำไม น่าเบื่อ ความพร้อมในการมาร่วมกิจกรรม ก็เกียจกันมากกว่า เลิกเรียนแล้วก็อยากกลับไปนอน บางกิจกรรมจะตรงกับเวลาเรียนอาจารย์ก็ไม่ให้ไป

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันบางคนมีแฟนก็จะไม่มาเรียน น้อยมากที่มีแฟนแล้วชวนกันมาเรียน คนที่ไม่มีแฟนก็จะอยู่กับเพื่อน นอนอยู่ห้องพัก น้อยมากที่จะอ่านหนังสือ ส่วนใหญ่จะอยู่ไปเรื่อย ๆ ไม่ได้มีแผนในการเรียนหรือการใช้ชีวิตอะไร

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนนักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การทัศนศึกษา การศึกษาดูงานนอกสถานที่ การได้ไปร่วมงานในการพัฒนาชนบท การได้ปฏิบัติจริง การได้ใช้

อุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการ หรือบางอย่างไม่มีการสอนให้ใช้ นอกจากคนที่สนใจจะมาศึกษาเอง

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีไว้ใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายภาพนิ่ง คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปกรณ์การเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีไว้ใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายภาพนิ่ง มีคอมพิวเตอร์ มีโทรศัพท์มือถือไว้ใช้โทรศัพท์ตามงานจากเพื่อนที่มาเรียน โทรตามงานจากอาจารย์

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

สื่อการสอนปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ และ อินเทอร์เน็ต ในบางวิชาที่ต้องใช้คอมพิวเตอร์บ่อย ๆ เช่น วิชาวิจัยที่ต้องมีการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ห้องก็ไม่ค่อยว่าง แทบจะไม่ได้ใช้ เรียนทฤษฎี และจะปฏิบัติห้องก็ไม่ว่าง ห้องสมุด ोन่าจะมีฉากหรือมุมให้ถ่ายรูปหลาย ๆ มุม ห้องก็แคบมาก จะใช้เรียนรู้เรื่องแสงรองปรับคู่ก็ไม่ได้ต้องทำตามที่เจ้าหน้าที่บอกตลอด ไม่มีการสอนให้ทราบ อยากให้มีที่สำหรับล้างขยายภาพ กล้องถ่ายรูปก็มีจำนวนน้อย เจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอถ้าเจ้าหน้าที่ไม่อยู่ก็ไม่สามารถใช้ได้ เครื่องฉาย แผ่นใส ไมโครโฟนอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ก็เก่ามาก บางอย่างหรือบางห้องก็ใช้ไม่ได้

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรสอนโดยการให้ทำได้ทดลองทำจริง โดยเฉพาะให้ได้ปฏิบัติจริงในห้องเรียน ถ้าตั้งเป็นการบ้าน บางคนก็จะไม่ทำหรือมาลอกเพื่อน น่าจะสั่งให้ทำเลยในชั้นเรียน เพราะมีการสั่งเป็นการบ้านหลายวิชามาแล้ว อย่างวิชาถ่ายภาพเมื่ออาจารย์สอนทฤษฎีแล้วก็น่าจะพาไปถ่ายตามสถานที่จริง จะได้รู้มุมต่าง ๆ ว่าแบบไหนใช้ได้หรือแบบไหนไม่ดี อีกอย่างจะได้เรียนรู้ และปฏิบัติจริงได้ทุกคน ถ้าสอนแต่ทฤษฎีแล้วให้นักศึกษาไปปฏิบัติเอง บางคนไม่มีกล้องไม่ได้ถ่ายเองก็สามารถหางานมาส่งได้ บางคนเรียนจบแล้วยังถ่ายรูปไม่เป็นด้วยซ้ำ ถ้าอาจารย์พาไปจะได้มีส่วนร่วมทุกคน อาจารย์บางท่านน่าจะเตรียมการสอนมามากกว่านี้ไม่ใช่มาเปิดหนังสือให้อ่าน น่าจะมีการเตรียมกิจกรรมหรือเกมส์มาทำระหว่างเรียนบ้าง

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาเป็นสื่อการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่ออกมาได้มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ เนื่องจากใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย หลาย ๆ วิชาต้องใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต น่าจะมีสถานีวิทยุ

เป็นของตนเอง จะได้เรียนรู้ และปฏิบัติจริง ห้องปฏิบัติการสิ่งพิมพ์ ควรเปิดให้ใช้ตลอดเวลา
อยากทำหนังสือพิมพ์

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้มากที่สุด

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้คือ อยากให้อาจารย์เลิกฉายแผ่นใสที่มีเนื้อหา
เหมือนกับในตำราเรียน บางท่านเขียนเองอ่านไม่ออก หรือถ้าจะฉายก็ควรมีสันบ้าง กระดานดำ
ที่ใช้ชอล์กเขียน ก็ควรจะเปลี่ยนเป็นไวท์บอร์ดได้แล้ว

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องโคมบูรณ์ ไม่มีห้องโคม
สมัย หรือมีอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการ จำนวนห้องก็ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ในห้องต่าง ๆ ก็ไม่
เพียงพอ ห้องที่มีอยู่ก็คับแคบ ห้องปฏิบัติการทางภาษาก็ไม่สามารถเข้าได้ ห้องสมุดก็มีหนังสือที่
เกี่ยวข้องกับน้อยมาก ถ้าจะให้ดีควรมีห้องสมุดเป็นของนิเทศศาสตร์เอง

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องโคมบูรณ์ดีแล้ว

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ไม่มีห้องโคมบูรณ์

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านใดมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิด
สอนในปัจจุบัน)

กลุ่มตัวอย่างอยากได้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่เรียน
แขนงวิชาประชาสัมพันธ์อยากได้ห้องจัดการวิทยุมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่เรียนแขนงวารสาร
ศาสตร์ อยากได้ห้องปฏิบัติการสิ่งพิมพ์ที่มีอุปกรณ์ที่สามารถใช้งานได้จริง สามารถทำหนังสือ
พิมพ์ได้จริง

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่า อยากให้มีการสอนในรายละเอียดวิชาที่
เรียนให้มากขึ้น เช่น วิชาทางด้านวารสารศาสตร์ เมื่อสอนทฤษฎีต่าง ๆ แล้วก็ควรสอนปฏิบัติใน
รายละเอียดนั้น ๆ ด้วย ควรจัดลำดับวิชาที่สอนให้ชัดเจน เช่น เรียนวิชาถ่ายภาพก็ให้ได้ถ่ายภาพมา
ทำเป็นวารสารซึ่งยังไม่ได้เรียนวิชาการเขียนเลย เป็นต้น ยังไม่ทราบเลยว่าวารสารเป็นอย่างไร มี
องค์ประกอบอะไรบ้าง คอลัมน์ไหนเขียนอย่างไรยังไม่ทราบ ไม่มีการสอนก่อน และไม่เข้าใจ ที่
ทำมาก็แค่ดูตามตัวอย่างไม่มีความเข้าใจ ช่วงเรียนปีที่ 1 – 2 น่าจะมีวิชาที่เรียนอัดแน่นมากกว่านี้
เป็นวิชาพื้นฐานทางด้านนิเทศศาสตร์เพิ่มมากขึ้น ไม่ใช่เรียนวิชาพื้นฐานที่เรียนมาตั้งแต่สมัยมัธยม
แล้วมาสอน บางวิชาอาจจะจำเป็นแต่อาจารย์ผู้สอนก็สอนแบบเล็ก ๆ มัธยมเหมือนเป็นการทบทวน

ความรู้ที่เรียนมามากกว่า ไม่ทราบจะนำมาใช้ประโยชน์อะไรได้ ควรสอนเนื้อหาทางด้านนิเทศศาสตร์มากกว่า และควรเปิดสาขาการสอนหลายแขนงวิชามากขึ้น ไม่ใช่มีเพียงแต่วารสารศาสตร์กับประชาสัมพันธ์เท่านั้น

2.4.2 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรมีวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์มากขึ้น

2.4.3 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

ควรยกเลิกหรือปรับปรุงวิชาที่มีความคล้ายคลึงกันให้เป็นวิชาเดียวกัน แล้วเพิ่มรายละเอียดวิชาที่เรียนให้ลึกซึ้ง และละเอียดมากขึ้น ซึ่งจะสามารถปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง

2.4.4 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวความคิดใด ระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่วไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างสรุปความคิดเห็นว่าจะมีการจัดการเรียนการสอนช่วงปี 1 – 2 เป็นการเรียนรู้วิชาทางด้านนิเทศศาสตร์ที่หลากหลายจะได้มีความรู้หลาย ๆ ด้าน ประชาสัมพันธ์ก็จะสามารถเขียนข่าวเบื้องต้นได้ ในช่วงปีที่ 3 – 4 ก็เรียนวิชาชีพตามแขนงวิชาที่เลือก ให้ลึกซึ้งมากขึ้น เน้นตามวิชาชีพนั้น ๆ ให้ละเอียดมากขึ้น เพราะเวลาได้ไปปฏิบัติจริงหรือไปทำงานจะสามารถทำได้หลายอย่าง เพราะเขาจะไม่ให้เราทำอย่างเดียวในวิชาที่ทราบอย่างลึกซึ้ง ก็จะสามารถทำได้ด้วย

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติ ยังได้ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ ส่วนใหญ่เป็นแค่วิทยานิพนธ์ อาจารย์บางท่านมีความรู้ทางด้านที่สอนไม่เพียงพอ บางครั้งไม่ทราบว่าเอาหลักเกณฑ์อะไรมาใช้ในการตัดสินผลงานของนักศึกษา ในวิชาถ่ายภาพ อาจารย์สองท่านสอนไม่เหมือนกัน

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับการแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

ในการฝึกปฏิบัติยังไม่ได้รับการแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนไม่เพียงพอ มีที่เพียงพอเป็นบางท่านเท่านั้น เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่ดูแลก็มีน้อย และไม่ได้รับการดูแลหรือแนะนำ หรือสอนให้ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ มากนัก

2.4.7 กลุ่มตัวอย่างคิดว่าหลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไปพอดี น้อยเกินไป)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหลักสูตรในปัจจุบันมีรายวิชาที่ให้ฝึกปฏิบัติน้อย หรือเมื่อฝึกปฏิบัติแล้วน่าจะมีการคืนผลงานหรือนำผลงานมาให้ดูว่าอะไรดี อะไรไม่ดี จะได้ทราบว่าทำไปนั้นเป็นอย่างไร

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

น่าจะพอได้ แต่คาดว่าตนเองอาจไม่ได้รับความไว้วางใจมอบหมายงานที่สำคัญมากนัก คงจะนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้ในระดับหนึ่ง

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ ที่เป็นต้นแบบที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (บุคคลที่ชื่นชอบ บุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมหรือเป็นต้นแบบคือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา เนื่องจากเป็นผู้ที่มีเอกลักษณ์เป็นตัวของตัวเอง กล้าเสนอประเด็นต่าง ๆ เก่ง คำเนินรายการน่าสนใจ พูดได้หลากหลายรูปแบบได้ทุกสถานการณ์ นางสาวพัชรรี เบญจมาศ (กาละแมร์) มีความสามารถเป็นตัวของตัวเอง มีการใช้ภาษาสำนวนที่น่าสนใจ ไม่เกรียดย่น่าติดตาม นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ เพราะดึงดูดความสนใจได้ดี สามารถสร้างให้คนที่เขานำมาสัมภาษณ์เป็นบุคคลที่น่าสนใจได้ นายสัญญา คุณากร เพราะเขาทำได้ทุกอย่างทั้งเบื้องหน้า และเบื้องหลัง และทำได้ดี

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการสนทนากลุ่มมีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน วิธีการสอน

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ นักศึกษาอยากตัวอย่างข้อดีของอาจารย์ผู้สอนบางท่านของภาควิชานิเทศศาสตร์ อยากให้นำข้อดีของอาจารย์หลาย ๆ ท่านรวมกัน คือ อยากให้มีความสนุกสนานเหมือนกับอาจารย์ A สอนด้วยความคึกคักเหมือนกับอาจารย์ B มีความเป็นกันเองเหมือนกันอาจารย์ C เข้าสอน และปล่อยตามเวลา สอนเนื้อหาที่สำคัญที่เป็นประโยชน์นอกเหนือจากเอกสารที่นักศึกษามี หรืออาจสรุปประเด็นที่สำคัญไม่ให้อ่าน

ตามตำราให้นักศึกษาฟังเพราะเขาสามารถอ่านเองได้ มีการแจ้งคะแนนเก็บเป็นระยะเพื่อให้ นักศึกษาสามารถเตรียมตัวในการทำคะแนนในครั้งต่อ ๆ ไปได้

2.1.2 วิธีการสอนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ เช่น ในวิชาที่เป็นวิชา ทฤษฎีควรสอนถึงวิธีการจำ มีการยกตัวอย่างประกอบที่น่าสนใจไม่น่าเบื่อ มีการได้ร่วมแสดง ความคิดเห็น หรือในบางวิชาควรมีการแสดงหรือกิจกรรมประกอบ มีการเชิญวิทยากรหรือผู้มี ความรู้ด้านที่เรียนมาช่วยสอน

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นการอ่านเนื้อหาในตำราให้ฟังมากกว่า ทำ ให้นำเบื่อ และไม่อยากมาเรียนในที่สุด อาจารย์บางท่านก็จะเน้นทฤษฎีมากเกินไป โดยเฉพาะวิชา พื้นฐานที่ต้องไปเรียนกับอาจารย์คณะอื่น

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับกลุ่มตัวอย่าง

สิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือการเป็นกันเองของ อาจารย์ผู้สอน ทำให้นักศึกษากล้าที่จะปรึกษาและสอบถามปัญหาต่าง ๆ ได้ และชื่นชอบที่อาจารย์ บางท่านสามารถจำชื่อนักศึกษาได้ ทำให้รู้สึกที่อาจารย์ให้ความสำคัญ

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุด คือ อาจารย์บางท่านมักพูด จาเปรียบเทียบกับหรือว่ากล่าวโดยใช้คำที่รุนแรงมากเกินไป อาจารย์บางท่านโดยเฉพาะอาจารย์คณะอื่น แสดงอาการไม่พอใจนักศึกษานิเทศศาสตร์ อาจเนื่องมาจากนักศึกษานิเทศศาสตร์จะมีความเป็นตัว ของตัวเอง กล้าคิดกล้าแสดงออกมากเกินไป อาจารย์บางท่านจริงจังหรือใส่อารมณ์ในทางดู ๆ มากเกินไปทำให้ไม่กล้าถาม บางท่านไม่มีเหตุผล ไม่ควรพูดนอกเรื่องมากเกินไป มาสอนซ้ำทำให้ต้อง สอนเกินเวลา ข้อสอบบางวิชามีมากเกินไป ส่วนใหญ่อยากให้ข้อสอบข้อเขียนมากกว่าหรือ ทั้งสองอย่างผสมกัน ไม่ใช่เป็นข้อสอบที่เป็นตัวเลือกจำนวนมาก และโจทย์ยาวมากเกินไป

2.1.6 คุณวุฒิการศึกษาของผู้สอนเพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เพียงพอแล้ว ดีแล้ว แต่อยากได้ อาจารย์ที่มีประสบการณ์จริงในวิชาชีพที่ทำการสอนนั้น ๆ หรือไม่ก็เชิญผู้ที่ประกอบอาชีพนั้นจริง มาเป็นวิทยากร เพราะรู้สึกว่าการสอนของอาจารย์บางท่านสอนตามตำราเก่า ๆ ซึ่งปัจจุบันไม่ใช่ แล้ว หรือไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงได้ อาจารย์บางท่านที่มีความรู้มากเกินไป เรียนมาสูงมากเกินไปก็สอนไม่รู้เรื่อง สอนเรื่องที่สูงมากเกินไปไม่เข้าใจ นักศึกษาสื่อสารไม่ตรงกัน อาจารย์บางท่าน

มักจะพูดว่า “ทำไมให้ฉันสอนวิชานี้ก็ไม่รู้” อาจารย์บางคนไม่มีความเชี่ยวชาญด้านวิชาชีพที่สอนโดยตรง

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างลองประเมินตนเอง ว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตัวเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนว่า ไม่พร้อมเท่าที่ควร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลาย ๆ องค์ประกอบ เช่น ความไม่พร้อมที่เกิดจากตัวนักศึกษาเอง ส่วนใหญ่จะชอบความสนุกสนาน ให้ความสำคัญกับกิจกรรมอื่น ๆ มากกว่าการเรียน เช่น การไปเล่นเกมส์ ไปเดินห้างสรรพสินค้ากับเพื่อน การอยู่กับแฟน บางคนที่เป็นส่วนน้อยนั้น คล้อยตามคนกลุ่มใหญ่ หรือบางรายวิชาที่ไม่น่าสนใจ อาจารย์ผู้สอนไม่มีเทคนิคในการสอนที่ดีก็ทำให้นักศึกษาไม่อยากมาเรียน ถึงแม้จะมีการหักคะแนน ถ้าขาดเรียนได้ก็จะขาด แต่ถ้าวิชาไหนที่น่าสนใจอาจารย์สอนสนุกก็จะมา นักศึกษาคณะหนึ่งกล่าวถึงการรับนักศึกษาเข้าเรียนว่าอาจเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่สนใจการเรียนมากนัก คือ สามารถสอบเข้าเรียนได้ง่าย ทำให้ไม่เห็นความสำคัญเหมือนกับการสอบเอ็นทรานซ์ เข้ามหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ สรุป ส่วนใหญ่จะบอกว่าเกิดจากตัวนักศึกษาเอง ที่ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนเอง

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียน (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาก เช่น การได้ใช้วิชาชีพที่เรียนมาไปปฏิบัติจริง เช่น ได้ทำข่าวการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ในจังหวัด การได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของจังหวัด ได้ร่วมทำการแสดง ได้ทำงานเบื้องหลัง ได้ไปเรียนรู้ถึงสถานที่จริง เช่น สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ การไปศึกษาดูงาน การได้ปฏิบัติจริง เช่น การทำละครเวที เป็นต้น หนึ่งเทอมควรจะมีกิจกรรมให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมสัก 2-3 กิจกรรม เป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องขวามากนัก ซึ่งปัจจุบันมีน้อยมาก

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลต่อด้านใดบ้างกับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลกับการเรียนอะไร ยังใช้ชีวิตยังเรียนเหมือนเดิม อาจเกิดจากนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าเรียนแบบเดิมยังมีอยู่มาก ต้องรอดูว่าเมื่อเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัยแล้ว หากมีการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนแบบใหม่อาจทำให้มีการเปลี่ยนแปลงขึ้นหรืออาจจะมีอุปกรณ์ที่ใช้สำหรับการเรียนการสอนที่ทันสมัยขึ้น ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร ภาพลักษณ์ยังเหมือนเดิม

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน ส่วนใหญ่เกิดจากการไม่เห็นความสำคัญของการเรียน ส่วนน้อยมากที่เกิดจากฐานะความเป็นอยู่ ส่วนใหญ่มีความพร้อมในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนที่เหลือคือต้องทำงานนอกเวลาเรียน

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของการกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่วนใหญ่จะอยู่กับเพื่อนมักชวนกันไม่เข้าเรียน อาจจะไปเดินตามห้างสรรพสินค้า ไปดูหนัง ไปเล่นเกมส์ หรือไม่กินนอนอยู่หอพักไม่ไปไหน บางคนมีแฟนก็จะอยู่กับแฟน ไปเที่ยวกับแฟน น้อยคู่ที่จะชวนกันตั้งใจเรียน อาจเกิดจากเวลาเรียนไม่ค่อยตรงกัน ถ้าอยากอยู่ด้วยกันก็ต้องมีคนใดคนหนึ่งขาดเรียน บางคนมาจากแถบชนบทอาจหลงแสงสีเที่ยวคึกทำให้คืนสาย ทุกกรณีส่งผลให้นักศึกษาไม่อยากเข้าเรียน

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติ เช่น การทำละครเวที การได้ทำข่าวงานต่าง ๆ การได้เป็นผู้ประกาศ การศึกษาดูงาน หรือกิจกรรมบางอย่างที่นักศึกษาร่วมกันจัดทำขึ้น ก็ต้องผ่านขั้นตอนมากมายจริง ๆ แล้วอยากทำอยากมีส่วนร่วมซึ่งอยากให้ลดขั้นตอนลง กิจกรรมบางอย่างอาจารย์ก็จะบอกเพียงบุคคลที่อาจารย์สนใจ ไม่เปิดโอกาสให้กับทุกคน

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายภาพนิ่ง คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปกรณ์การเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายภาพนิ่ง มีคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่จะไม่มี

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบัน เพียงพอแล้วหรือไม่

สื่อการสอนปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น คอมพิวเตอร์เก่าหรือชำรุดเสียหายใช้งานได้น้อย อุปกรณ์บางอย่างเก่าเกินไป ความสามารถของอุปกรณ์บางอย่างมีจำกัด ห้องปฏิบัติการทุกอย่างคับแคบเกินไป

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

อยากให้แยกห้องตัดต่อกับห้องบันทึกเสียงออกจากกัน สตูดิโอถ่ายภาพก็เล็กเกินไป อุปกรณ์ของใช้ต่าง ๆ ล้าสมัย มีจำนวนจำกัด ไม่เปิดกว้างให้นักศึกษาใช้ได้มากนัก ห้องปฏิบัติการสิ่งพิมพ์ มีคอมพิวเตอร์เพียงไม่กี่เครื่อง ทั้ง ๆ ที่นักศึกษามีจำนวนมากกว่าคณะอื่น ๆ แต่มีคอมพิวเตอร์น้อยกว่า สื่อการสอนที่อาจารย์นำมาใช้ก็มีแค่ แผ่นใส มีเครื่องฉายแบบโบราณ น่าจะมีอะไรที่น่าสนใจ และมีสีสันมากกว่านี้

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใดมาเป็นสื่อการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่อยากได้มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุดคือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยขึ้น ทั้งคอมพิวเตอร์ เครื่องตัดต่อ เครื่องบันทึกเสียง ห้องจัดรายการวิทยุ อยากมีเครื่องพิมพ์อยากทำหนังสือพิมพ์จริง ๆ เหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่มีหนังสือพิมพ์ของมหาวิทยาลัยเอง กล้องที่ใช้ถ่ายทำรายการต่าง ๆ มากขึ้น ห้องล้างอัดภาพ หรือห้องเรียนที่ทันสมัย และอุปกรณ์บางอย่างที่ทันสมัยอยู่แล้วก็ไม่มีคนที่ใช้เป็นมาสอน มาแนะนำให้

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ คือ การเอาหนังสือมาอ่านให้ฟังของอาจารย์บางท่าน ส่วนอุปกรณ์อื่น ๆ ก็ไม่มีอะไรที่ควรเลิกใช้เนื่องจากไม่มีอะไรมาทดแทนแล้ว

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

มีห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องใดสมบูรณ์ดีแล้ว

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องใดสมบูรณ์ ไม่มีห้องใดทันสมัยหรือมีอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการ ไม่กว้างขวาง

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านใดมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนในปัจจุบัน)

อยากได้ห้องปฏิบัติการสิ่งพิมพ์ อยากมีเครื่องพิมพ์ มีที่ประชุมโต๊ะทำงาน ติดตั้งอินเทอร์เน็ตกับห้องปฏิบัติการทุก ๆ ห้อง

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่า อยากให้มีการเปิดกว้างมากกว่านี้

2.4.2 กลุ่มตัวอย่างคิดว่าควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

อยากให้มีความรู้ด้านการโฆษณา ด้านภาพยนตร์ ไม่ใช่มีเพียงวารสารกับประชาสัมพันธ์ บางวิชานักศึกษามีความรู้ดีกว่าเรียนซ้ำ ๆ กัน อยากให้มีความหลากหลายมากขึ้น วิชาพื้นฐานไม่เห็นถึงความจำเป็นน่าจะเปลี่ยนเป็นวิชาชีพทางด้านนิเทศศาสตร์มากกว่า อยากให้มีหลากหลายวิชาเลือกให้นักศึกษาได้เลือกเรียนในสิ่งที่สนใจตามวิชาชีพของตน เน้นวิชาด้านวิชาชีพมากขึ้นให้ลึกซึ้งขึ้น วิชาปฏิบัติให้มากกว่าทฤษฎี เนื่องจากได้ปฏิบัติจริง

2.4.3 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

บางวิชาที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น หลักนิเทศศาสตร์ กับหลักการสื่อสารมวลชนก็คล้าย ๆ กัน รู้สึกเหมือนเรียนซ้ำ ๆ

บางวิชาที่เรียนจนล้นมากเกินไป โดยเฉพาะวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์ ควรจะเรียนให้ลึกซึ้งมากขึ้น ทำให้ไม่ทราบว่าตัวนักศึกษาเองมีความถนัดด้านใดกันแน่

2.4.4 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวความคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนง แบบวิชาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

นักศึกษาแบ่งความคิดออกเป็นสองกลุ่ม ไม่ตรงกัน บางคนต้องการเรียนให้ลึกซึ้ง บางคนต้องการเรียนหลายอย่าง ที่ต้องการเรียนให้ลึกซึ้งให้เหตุผลว่าจะได้นำไปใช้ได้จริงอย่างน้อยก็เน้นในด้านใดด้านหนึ่ง คนที่เลือกหลากหลายให้เหตุผลว่าจะได้ทราบที่หลากหลายทำได้หลายอย่าง สรุปส่วนใหญ่เสนอให้จัดการเรียนที่หลากหลายในระหว่างที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 – 2 หลังจากแยกโปรแกรมวิชาแล้วให้เจาะลึกสามารถปฏิบัติได้จริง ไม่ใช่เจาะลึกในทฤษฎี

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติ ยังได้ฝึกปฏิบัติไม่เพียงพอ

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติได้รับคำแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

ผู้สอนบางท่านไม่มีความรู้ทางด้านนั้นจริง ๆ น่าจะมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ด้านนั้น ๆ มาสอน เจ้าหน้าที่ที่ดูแลมีเพียงคนเดียวไม่เพียงพอกับความต้องการ

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

หลักสูตรที่ฝึกปฏิบัติทางด้านวารสารศาสตร์มีน้อยเกินไป ทางด้านประชาสัมพันธ์มีเพียงพอแล้วขาดเล็กน้อย คือการได้ไปฝึกปฏิบัติในสถานที่จริง

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้แต่ยังไม่ดีพอ ต้องอาศัยการฝึกปฏิบัติอีกมาก

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมคือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา พิธีกรและผู้ประกาศข่าว เนื่องจากเป็นผู้ที่มีเอกลักษณ์เป็นตัวของตัวเอง คำเนิรรายการน่าสนใจ รู้จักตั้งคำถาม เจาะประเด็น มีการพูดคุยทำให้การชมข่าวน่าสนใจ พูดได้หลากหลายรูปแบบ ได้ทุกสถานการณ์ นางสาวพัชรศรี เบญจมาศ (กาะแมร์) มีความสามารถเป็นของตัวเอง มีการใช้ภาษาสำนวนที่น่าสนใจ นายสุทธิพงษ์ ทัศนพิทักษ์กุล (ฮาร์ท) ฟังสบาย ๆ น่าติดตาม สดใส สอดแทรกความสนุกสนาน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว นางสาวศุภิสรา แมคอินทอช (แห่ม่ม) น่ารักน่าติดตาม อิมเอ็มแจ่มใสไม่น่าเบื่อ นายวันชัย กับ อาจารย์ประมาธ (รายการหัวหมอกจ้อข่าว) ชอบวิธีการนำเสนอ เนื่องจากเป็นข้อกฎหมายแต่สามารถนำเสนอได้เข้าใจง่าย ไม่น่าเบื่อ น่าติดตาม ง่าย ๆ พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร เนื่องจากรู้จักประชาสัมพันธ์ตัวเอง และพรรคของตัวเอง

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่ม กับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผลการสนทนากลุ่ม มีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน วิธีการสอน

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ ต้องไม่ขี้บ่นไม่จู้จี้ รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นได้แสดงความสามารถไม่สอนแต่ในตำราเรียน หากิจกรรมหรือความรู้นอกตำรามาสอนบ้าง สอนให้มากกว่าบ่นนักศึกษา อาจารย์บางท่านจะบ่นมากกว่า และจะเอาเรื่องเก่า ๆ มาสอน ไม่เปิดโอกาสให้นักศึกษา

ได้มีส่วนร่วม น่าจะมีการปรับให้เข้ากับยุคสมัย หรือในสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้ไม่อยากเรียน
ควรมีงานให้ได้ฝึกปฏิบัติ

2.1.2 วิธีการเรียนที่เห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ คือวิชาที่ได้ปฏิบัติจริง
แต่ต้องมีทฤษฎีบ้างผสมผสานกันไป ไม่ใช่มีแต่ทฤษฎีอย่างเดียว แต่อยากได้ปฏิบัติมาก ๆ เพราะ
เวลาไปทำงานจะได้สามารถปฏิบัติได้เลย ไม่ใช่ต้องมานั่งเปิดตำราว่าจะต้องทำอะไร เช่น การ
ตัดต่อก็สามารถตัดต่อได้จริง ๆ ไม่ใช่รู้ว่าจะเอาอันนี้ไปต่อกันนั้นแล้วทำจริงไม่ได้

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่ ควรเป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นการเปิดตำราอ่านให้ฟังนั่งเรียนในห้อง
สอนไปเรื่อย ๆ อ่านแต่ในตำราให้ฟังซึ่งเราก็มียุคมีตำราแบบนั้นอยู่แล้ว น่าจะมีการหาเรื่องราวที่น่าสนใจ
มาสอนบ้าง โดยเฉพาะอาจารย์จากคณะอื่น หรือไม่ก็เปิดแต่แผ่นใสให้จดตามบางครั้งจดเป็นชั่วโมง
น่าจะมีการสั่งงานให้ทำในคาบเรียนบ้าง จะได้เรียนรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดได้เลย หรือไม่ก็
ให้ไปค้นคว้าศึกษาด้วยตนเองแล้วต้องมีการประเมินหรือตรวจสอบว่าไปค้นคว้ามาจริงหรือไม่
เพราะถ้าไม่อย่างนั้นก็ไม่ได้ศึกษากัน การสั่งงานบางอย่างแล้วให้ไปศึกษากันเองจะได้ดูเป็นนัก
ศึกษาระดับมหาวิทยาลัยขึ้นด้วย

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับ
ผู้เรียน

สิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือการเป็นกันเองของ
อาจารย์ผู้สอน ทำให้นักศึกษากล้าที่จะปรึกษาและสอบถามปัญหาต่าง ๆ ได้ การให้ความสำคัญกับ
นักศึกษาที่เท่าเทียมกัน

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุดคือ อยากให้อาจารย์ผู้สอน
บางท่านรู้จักสงบสติอารมณ์บ้าง บางครั้งไม่ทราบจะไปโกรธใครมาแล้วมาบ่นหรือมาใส่อารมณ์
กับนักศึกษาในห้องเรียนซึ่งไม่รู้จะอะไรด้วย บางท่านบ่นมากจนแทบไม่ได้สอนเนื้อหาวิชานั้นเลย
อาจารย์บางท่านจะมีอคติกับนักศึกษานิเทศศาสตร์ไม่ทราบจะทำไ้ บางครั้งการแต่งกายที่อาจจะ
นุ่งสั้นหรือไม่เรียบร้อยซึ่งโปรแกรมวิชาอื่นก็ใส่เหมือนกัน ก็จะเหมาะเป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์
หมด วิชาที่เรียนรวม ๆ กันกับโปรแกรมวิชาอื่น ถ้ามีใครคุยกันดังก็จะว่านิเทศศาสตร์ ทำให้รู้สึก
ไม่ดีกับอาจารย์ผู้สอนวิชานั้น ๆ

2.1.6 คุณวุฒิการศึกษาของผู้สอนเพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เพียงพอแล้ว อาจารย์ที่จบปริญญาเอกบางท่านจะสื่อสารกับนักศึกษาไม่เข้าใจ คุณวุฒิไม่น่าจะมีอิทธิพลมากเท่ากับจำนวนอาจารย์ที่มีผู้น้อยลงทำให้ไม่เพียงพอ อาจารย์บางท่านอาจจะสอนหลายวิชามากเกินไปทำให้อาจจะสับสนได้

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 ลองประเมินตนเองว่า มีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียน ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง ส่วนเพื่อน ๆ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ เนื่องจากไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการเรียนมากนัก ก่อนมาเรียนก็ไม่มีการเตรียมตัวมาก่อน แต่จะมาเอาความรู้ในชั้นเรียน เรียนเสร็จแล้วก็ไม่มีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาก เช่น ได้ใช้วิชาชีพที่เรียนมาไปปฏิบัติจริง การได้ไปปฏิบัติงานจริงจะได้รู้จักวิธีแก้ปัญหา รู้จักใช้วิชาที่เรียนมาไปประยุกต์ใช้ เช่น วิศวกรสื่อสารเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เราได้ไปปฏิบัติจริง ๆ มันไม่ได้เฉพาะวิชาที่เรียนมาเท่านั้น มันยังได้ใช้วิชาความรู้ด้านอื่น ๆ ด้วย ทั้งด้านการสื่อสาร ด้านการประชาสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างมีความพร้อมในการเรียนรู้นอกสถานที่มาก

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัย ส่งผลด้านใดบ้าง กับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลกับการเรียนอะไร ทุกอย่างเหมือนเดิม อาจจะมาเปลี่ยนตอนที่เรายูพีสี่แล้วก็เลยไม่มีผลอะไร ถ้าเปลี่ยนตั้งแต่ก่อนเข้าปีหนึ่งก็อาจจะมีผลบ้าง ทุกอย่างยังเหมือนเดิม อนาคตคิดว่าน่าจะมีการพัฒนาขึ้น อุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่น่าจะได้รับพัฒนาขึ้นอีก ทั้งบุคลากร หลักสูตร เทคโนโลยีต่าง ๆ คงได้รับการพัฒนาขึ้น

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียนส่วนใหญ่ เกิดจากหลาย ๆ องค์ประกอบที่ทำให้ไม่อยากมาเรียนทั้งตัวนักศึกษาเอง และอาจารย์ผู้สอน อย่างตัวนักศึกษาเองบาง

คนสอบเข้ามหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ไม่คิด ไม่รู้จะไปเรียนที่ไหนก็มาเรียนที่นี้ไปอย่างนั้นเอง บางคนก็หวังแค่งบ

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน เช่น การมีแฟนก็มีผลสำหรับบางคน บางคนก็ไม่มีผลอะไร แคมชวนแฟนมานั่งเรียนด้วยอีกต่างหาก แต่บางคนถ้าไม่ตั้งใจเรียนกันทั้งคู่ก็จะชวนกันไม่มาเรียน คนที่มีแฟนเรียนอยู่ภาคบ่ายมักจะไม่ค่อยมาเรียน คงอยากตื่นสายเหมือนกัน ส่วนใหญ่จะใช้เวลาในการนอนมากเนื่องจากนอนดึกกันมาก อาจจะไปเที่ยวหรือไม่ก็ทำงานวิชาไหนไม่เสร็จ ถ้ามีวิชาที่ไม่สำคัญหรือไม่ชอบก็จะขาดไปทำงานวิชาอื่นให้เสร็จก่อน

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ กลุ่มตัวอย่างที่เรียนวารสารศาสตร์ อยากไปทำข่าวมากที่สุดเนื่องจากจะได้พบบุคคลหลายระดับ ได้เรียนรู้หลายระดับ ชอบไปทำงานเบื้องหลัง ชอบได้มีส่วนร่วม ได้ติดต่อประสานงานหรือได้ไปทำงานอะไรก็ได้

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปกรณ์การเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายรูป มีคอมพิวเตอร์ บางคนไม่มีแต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคสำคัญอะไรกับบุคคลส่วนใหญ่ แต่สำหรับคนที่อยากเรียนรู้ก็เป็นปัญหาบ้าง

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสื่อการสอนปัจจุบันไม่เพียงพอกับความต้องการ ทั้งกล้องถ่ายรูป เครื่องมือเครื่องใช้และอุปกรณ์ทุกชนิด แม้แต่เครื่องฉายแผ่นใสที่ใช้อยู่ทุกวันก็ใช้การไม่ค่อยได้ น่าจะมีคอมพิวเตอร์จำนวนมาก ๆ เครื่องตัดต่อ เครื่องบันทึกเสียง ก็ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา ห้องสมุดก็ไม่มีหนังสือที่ต้องการ มีแค่หนังสือเก่า ๆ และน้อยมาก

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเรียนสอน ได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นให้รู้สึกมีส่วนร่วมและเห็นความสำคัญ บางครั้งควรจะให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเองบ้าง แต่ก็ต้องมีการประเมินว่าการไปค้นคว้าจริงหรือไม่ เพราะไม่เช่นนั้นหลาย ๆ คนก็จะไม่ไปศึกษามา และควรมีหนังสือหรือ

ตำราในห้องสมุดไว้รองรับนักศึกษาด้วย อย่างเช่นการตัดเกรดก็กำหนดให้ชัดเจน ไม่ใช่มีการลดหย่อนผ่อนผัน ทำให้รู้สึกเท่าเทียมอาจารย์เขาก็ช่วย เต็มค่อยทำก็ได้ อยากให้อาจารย์เป็นกันเอง ในระหว่างการเรียนการสอนแต่ก็ต้องเข้มงวดเรื่องงานที่ส่งด้วย

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่อยากได้มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุดคืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัย ขึ้น ทั้งคอมพิวเตอร์ เครื่องตัดต่อ ห้องบันทึกเสียง กล้องถ่ายรูป กล้องวิดีโอ จำนวนมากเพื่อให้เพียงพอแก่นักศึกษาซึ่งมีจำนวนมาก พวก IT ต่าง ๆ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย

2.3.4 สื่อการสอนแบบใด ที่เห็นว่าควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ คือการเอาหนังสือมาอ่านให้ฟังของอาจารย์บางท่าน เครื่องฉายสไลด์ เพราะที่อาจารย์ใช้กันทุกวันนี้ก็แค่ฉายก็อ่านให้ฟังถ้าจะทำแบบนี้ก็ถ่ายเอกสารให้ดีกว่า ไม่ต้องจดให้เสียเวลา กระดาษค่า ควรเปลี่ยนเป็นไวท์บอร์ดได้แล้ว โตะเก้าอี้ต่าง ๆ ควรจะเปลี่ยนเป็นแบบที่สามารถเปิดที่รองเขียนได้ จะได้สะดวกในการทำกิจกรรมต่าง ๆ มากขึ้น

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอแล้วหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องโศสมบูรณ์ ไม่มีห้องโศทันสมัยหรือมีอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการ มีห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ ไม่กว้างขวาง ห้องตัดต่อควรมีเครื่องเล่นหลาย ๆ เครื่อง ตัวเครื่องตัดต่อเองก็ควรมีสัก 2-3 เครื่อง และห้องควรจะกว้างขวางมากขึ้น ห้องบันทึกเสียงควรจะทันสมัยมากยิ่งขึ้น เสียงที่ออกมาน่าจะมีคุณภาพมากกว่านี้ ห้องสตูดิโอ ควรจะทันสมัยกว้างขวาง และสามารถใช้ได้มากกว่านี้ ห้องถ่ายภาพควรมีเป็นของตัวเอง และที่มีอยู่ก็เก่ามาก ทุกห้องควรเปิดใช้งานได้บ่อยกว่านี้ มีเจ้าหน้าที่ประจำแต่ละห้อง ห้องคอมพิวเตอร์ที่สามารถทำงานด้านกราฟฟิกส์ได้อย่างดี เป็นห้องปฏิบัติการทางด้านนิเทศศาสตร์ไปเลย ไม่ต้องไปรวมกับโปรแกรมอื่น เพราะต้องรอคิวและไม่ค่อยได้ใช้ นักศึกษาจะได้สามารถใช้และเรียนรู้ได้ตลอดเมื่อมีเวลาว่าง อีกทั้งควรติดตั้งอินเทอร์เน็ตทุก ๆ ห้องปฏิบัติการ ห้องปฏิบัติการสิ่งพิมพ์ก็ควรมีอุปกรณ์เพิ่ม บางครั้งมีโปรแกรมใหม่ ๆ มาก็น่าจะมีการให้ผู้มาสอน ไม่ใช่ปล่อยให้เฉย ๆ

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องโศสมบูรณ์แล้ว

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องโศสมบูรณ์ ส่วนห้องที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ คือ ห้องตัดต่อ

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านใดมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนในปัจจุบัน)

กลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้านวารสารศาสตร์ อยากได้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มากที่สุด ส่วนที่เรียนประชาสัมพันธ์อยากได้ห้องบันทึกเสียงและสถานีวิทยุ อยากได้ห้องสตูดิโอที่เหมือนกับห้องประกาศข่าว หรือห้องจัดรายการโทรทัศน์ที่เหมือนกับมีอาชีพจริง ๆ อยากทำรายการส่งไปสถานีต่าง ๆ จริง ๆ

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 ช่วยวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่า วิชาพื้นฐานต่าง ๆ ไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้เนื่องจากก็เรียนเหมือนกับที่เรียนมาตอนมัธยมปลาย ถ้าจะมีควรสอนถึงวิธีการนำไปใช้มากกว่า ควรจะมีการสอนใน รายวิชาที่เกี่ยวกับด้านนิเทศศาสตร์มากขึ้น ปรับหลักสูตรให้ตรงกับวิชาชีพมากขึ้น ควรมีการแยกแขนงวิชาให้ชัดเจนมากขึ้น มีการเพิ่มโปรแกรมวิชาให้มากขึ้น ไม่ใช่มีเพียงวารสารศาสตร์กับประชาสัมพันธ์แยกแขนงวิชาให้ชัดเจนมากขึ้น

2.4.2 ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างคิดว่าควรมีวิชาที่ตรงกับสาขามากขึ้น มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้น ปัจจุบันมีวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาน้อยและฝึกปฏิบัติก็น้อยมาก บางวิชาที่เรียนจบจวนมากเกินไป โดยเฉพาะวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์ควรจะเรียนให้ลึกซึ้งมากขึ้นทำให้ไม่ทราบว่าตัวนักศึกษาเองมีความถนัดด้านใดกันแน่

2.4.3 ควรยกเลิกรายวิชาใดบ้าง

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรปรับเปลี่ยนวิชาพื้นฐานให้น้อยลง บางวิชาที่มีความคล้ายคลึงกันก็ควรจะนำมาเป็นวิชาเดียวกันก็ได้

2.4.4 เห็นด้วยกับแนวความคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาต่างๆไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรเรียนเฉพาะแขนงให้มากขึ้น เพราะจะได้สามารถทำงานเฉพาะแขนงนั้นๆ ได้จริง ได้พอดี ได้อย่างตรงกับความสามารถและความต้องการของตลาดแรงงาน ไม่ใช่เรียนหลากหลายแล้วไม่สามารถรู้อะไรที่ลึกซึ้ง ไม่สามารถปฏิบัติอะไรได้จริงเลย การเลือกแขนงวิชาที่เรียนก็ควรแยกตั้งแต่เข้ามาเลย เพราะคนที่ตั้งใจเรียนจริงๆต้องทราบอยู่แล้วว่าตัวเองต้องการเรียนหรือมีความสามารถด้านใด

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในรายวิชาปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีการปฏิบัติไม่เพียงพอ ผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ที่สอนได้มากเท่าที่ควร

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับคำแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอหรือไม่

ผู้สอนบางท่านไม่มีความรู้ทางด้านนั้นจริง ๆ น่าจะมีการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ด้านนั้น ๆ มาสอน เจ้าหน้าที่ที่ดูแลมีเพียงคนเดียวไม่เพียงพอกับความต้องการ

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร

โปรแกรมคอมพิวเตอร์บางอย่างก็ล้ำสมัย ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง อาจารย์ผู้สอนก็เก่งเกินไปจนไม่สามารถสื่อสารกับนักศึกษาเข้าใจ

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคาดว่า ตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้มากพอสมควร ขึ้นอยู่กับบุคคลด้วยว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือเรียนรู้เพิ่มเติมมากน้อยเพียงใด

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมเป็นต้นแบบคือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดาเป็นคนพูดตรง ๆ มีความสามารถ เข้าใจตั้งคำถามที่ตรงประเด็น ตามที่ผู้ชมอยากทราบ สะใจ นางสาวพัชรศรี เบญจมาศ (กาะเมธ) มีความสามารถเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นธรรมชาติ ทำให้ผู้ฟังไม่น่าเบื่อ นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ เพราะสามารถพูดโน้มน้าวได้ดี มีความรู้ ความสามารถมาก นายจักรภพ เพ็ญแข เขามีความสามารถในการวิเคราะห์ได้ดี สามารถพูดแล้วทำให้ภาพลักษณ์ของรัฐบาลดูดีขึ้น ฉลาด นายสุทธิพงษ์ ทัศนัทภักดิ์กุล (ฮาร์ท) ฟังสบาย ๆ น่าติดตาม สดใส สอดแทรกความสนุกสนาน มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียน ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยทุกภาคเรียนสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยแยกเป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน, ชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 คน

และชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยจากชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ตามแนวคำถาม โดยเริ่มจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน และวิธีการสอน

2.1.1 มีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ ว่าควรมีเทคนิคการสอนแบบให้เข้าใจง่าย ๆ มีกิจกรรมสอดแทรกเพื่อไม่ให้น่าเบื่อ ไม่ใช่เป็นแค่การฉายแผ่นใสให้จดตามเท่านั้น อยากให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ชัดเจนแล้วอยากที่จะมาบรรยายความรู้ให้กับนักศึกษา อยากมีกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง ไม่เอาเรื่องส่วนตัวมาโยงกับเรื่องการเรียนรู้การสอนเป็นกันเองกับนักศึกษา ไม่ใช่แค่มาสอนเฉย ๆ นักศึกษามีปัญหาอะไรสามารถให้คำปรึกษาได้ ไม่ใช่เฉพาะสนใจนักศึกษาแต่เฉพาะในห้องเรียน ข้างนอกก็ควรจะถูกดูแลอย่างเป็นกันเอง ยิ้มแย้มแจ่มใสตลอดเวลา ไม่เคร่งเครียดมากเกินไป แต่ก็ไม่ใช่ใจดีเกินไป

2.1.2 วิธีการสอนที่เห็นว่า น่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ ควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า น่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ คือควรมีกิจกรรมให้ทำในห้องเรียน คิดว่าไม่น่าเบื่อเพราะมีกิจกรรมให้ทำอยู่ตลอดไม่จำกั้กันในแต่ละเรื่อง มีการยกประเด็นที่น่าสนใจแปลกใหม่ ไม่ใช่พูดแต่เรื่องเดิมซ้ำ ๆ หรือเรื่องล้าสมัย หรือสอนแต่ในหนังสือเพียงอย่างเดียว วิชาที่เป็นทฤษฎีควรมีเทคนิคอะไรที่สามารถจดจำได้ง่าย อธิบายให้ตรงประเด็นชัดเจน ไม่ใช่อธิบายแต่น้ำยืดยาวเกินไป

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นการสอนตามตำรามากเกินไป ไม่ค่อยมีกิจกรรมหรือไม่ค่อยมีเทคนิคอะไรที่ทำให้ที่น่าสนใจ บางท่านก็มีเทคนิคคืออยู่แล้ว โดยเฉพาะอาจารย์ในโปรแกรมวิชานิติศาสตร์เองจะค่อนข้างเป็นกันเองอยู่แล้ว มีเทคนิคคืออยู่แล้วหลายท่าน ที่เป็นปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นอาจารย์จากโปรแกรมวิชาอื่นมากกว่า

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน

ตามสภาพความเป็นจริงในชั้นเรียนสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ความเป็นกันเองของอาจารย์ ความสนุกสนาน ทำให้เรากล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็น กล้าสอบถามปัญหาต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกันยอมรับฟังความคิดเห็นของปัญหา อาจารย์ที่จำชื่อได้ก็รู้สึกดี รู้สึกว่าอาจารย์ให้ความสำคัญให้ความสนใจ

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุดคือ บางครั้งผู้สอนเคร่งเครียดมาจากเรื่องภายนอกหรือเรื่องส่วนตัว แล้วมาระบายหรือแสดงออกแก่นักศึกษา ไม่ควรมาใส่อารมณ์แก่นักศึกษา ควรแยกแยะให้ถูก ทำให้รู้สึกไม่อยากเรียน น่าเบื่อ และวิชานั้นก็น่าเบื่อไปด้วย แต่หากอาจารย์พูดดี ๆ ด้วยก็ทำให้นักศึกษาสนใจมากขึ้น อาจารย์บางคนทำใจน้อยมากเกินไป นักศึกษาอาจจะไม่สนใจบ้างเวลาที่อาจารย์สอน อาจารย์ก็เหนื่อยใจออกจากห้องไป บางครั้งมีการนอกเรื่องมากเกินไป จริง ๆ แล้วการนอกเรื่องก็เป็นการคลายเครียดที่ดี แต่บางท่านมากเกินไป

2.1.6 คุณวุฒิทางการศึกษาของผู้สอนเพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เพียงพอแล้ว อาจารย์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์สูง ถึงแม้จะจบไม่สูงก็ตาม อยากให้เน้นที่ประสบการณ์มากกว่า

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 ลองประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียน ในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตัวเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียน ในระดับปานกลางที่ยังไม่ดีหลายองค์ประกอบรวม ๆ กัน ทั้งเรื่องของเกรดที่ออกมายังไม่ดีเท่าที่ควรในบางวิชา บางครั้งก็ไม่ได้ให้ความสนใจกับบางวิชามากนักขึ้นอยู่กับลักษณะของวิชานั้นๆ ด้วย ถ้าวิชาที่ไม่น่าเบื่อ ผู้สอนไม่น่าเบื่อก็จะตั้งใจเรียนกันดี

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ กับกิจกรรมเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาก เพราะเป็นสิ่งที่ไม่น่าเบื่อ ได้เรียนรู้จริงเป็นโอกาสที่ได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ตรง ถ้ามีกิจกรรมนอกเหนือจากการเรียนรู้ก็ควรเก็บเกี่ยวเอาไว้ กิจกรรมที่สนใจเช่นการออกค่ายต่างๆ เนื่องจากได้เรียนรู้การทำงานจริงหลายด้าน รู้จักรับผิดชอบมากขึ้น

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัย ส่งผลด้านใดบ้างกับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลกับการเรียนอะไร ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร นอกจากป้ายมหาวิทยาลัย จริงๆน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอะไรที่เห็นได้ชัดบ้าง เช่น หลักสูตร อนาคตน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น น่าจะมีงบประมาณ น่าจะมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น

2.2.4 กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน และการร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เกิดจากหลายๆสาเหตุเช่น อาจเกิดจากนิสัยของแต่ละบุคคล เกิดจากความขี้เกียจ ในบางครั้งอาจารย์สั่งงานหลายๆงานตรงกันก็เลยไม่รู้จะทำอะไรก่อน เห็นงานมีมากก็เลยขี้เกียจทำ รู้สึกเหนื่อย เวลาเรียนก็รู้สึกไม่พร้อมที่จะรับสิ่งต่างๆที่อาจารย์จะมอบให้ กลุ่มเพื่อนๆก็มีส่วนถ้าเจอเพื่อนที่ไม่ค่อยสนใจอะไร เราจะทำกันอยู่ไม่กี่คนอาจจะรู้สึกเพื่อนเขาเปรียบก็เลยไม่อยากทำพยายามคิดว่าเราทำเราก็ได้ประโยชน์เอง แต่ก็เจอบ่อยๆก็ไม่ไหว บางช่วงปัญหาจะเข้ามาเยอะมาก ทั้งงานทั้งเรียน ทั้งเพื่อนบางครั้งช่วยเพื่อนจนงานตัวเองไม่เสร็จก็มี ก็เลยรู้สึกเหนื่อยล้า สิ่งแวดล้อมเพื่อนๆมีส่วนมากกับการตั้งใจเรียน ถ้ามีคนตั้งใจเรียนมากๆก็จะช่วยได้มาก ช่วยให้มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างคิดว่าตัวเองรู้จักแบ่งเวลา รู้จักแบ่งแยกได้ว่าเวลาไหนควรทำอะไร อย่างหลังเลิกเรียนถ้ามีงานก็จะไปทำงานกัน ถ้าไม่มีงานก็นั่งคุยกันบ้างมีไปเที่ยวไปซื้อของกันบ้างธรรมดา อย่างที่มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางมันไม่มีอะไรต้องเร่งรีบทำอะไรก็ไม่ต้องเร่งรีบไม่ต้องแข่งชิงกันเหมือนในกรุงเทพฯ ก็อยู่กันแบบสบายๆ การมีแฟนไม่มีผลอะไรกับการเรียนมากนักขึ้นอยู่กับบุคคลมากกว่า ที่ไม่ดีก็มีบางคนอาจจะอยากอยู่กับแฟนมากไปก็อาจทำให้ไม่อยากมาเรียนได้ ที่ดีบางคู่ก็แข่งกันเรียนปรึกษาหารือกันดี กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่หอพัก คิดว่าการอยู่หอพักจะสะดวกกับการเรียนและการร่วมกิจกรรมมากกว่า การอยู่บ้าน คนที่คิดเที่ยวก็มีแต่ส่วนน้อยมาก

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ อยากจัดกิจกรรมการออกค่ายพัฒนาต่างๆ จะช่วยเรื่องของประสบการณ์การทำงานจริงๆ การไปทัศนศึกษา การได้ไปเห็นของจริงก็ช่วยเรื่องของการพัฒนาได้มาก

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปกรณ์การเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายรูป บางคนมีคอมพิวเตอร์ บางคนไม่มีแต่ก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคสำคัญอะไรยังพอจะยืมเพื่อนหรือยืมของโปรแกรมได้บ้าง

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสื่อการสอนปัจจุบัน มีไม่เพียงพอกับความต้องการ อย่างคอมพิวเตอร์ต้องนั่งเรียนเครื่องเดียวแต่หลายคน คนที่ได้ยู่หน้าคอมหรือคนที่ได้ลงมือทำจริงๆเท่านั้นถึงจะจำได้ถึงจะเข้าใจ อย่างเครื่องตัดต่อก็มีเครื่องเดียวมีการแบ่งกลุ่มกันต้องรอคิวกันนานมาก เมื่อได้ทำก็ต้องรีบทำคนที่ทำเท่านั้นที่รู้คนอื่นก็ไม่ได้เรียนรู้อะไรเลย ห้องบันทึกเสียงก็เช่นเดียวกัน บางครั้งอยากได้งานที่มีคุณภาพแต่มีเวลาไม่มากนักกว่าจะได้ลงมือคิดลองดูก็หมดเวลาแล้ว กล้องถ่ายภาพกล้อง Video ก็ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้ก็มีจำนวนจำกัดแค่พอรู้ก็ต้องกินแล้ว เป็นต้น

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบใด

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนเป็นแบบที่ทันสมัย มากขึ้น ทั้งห้องเรียนอุปกรณ์สื่อการสอนต่าง ๆ อย่างถ้ามีวิทยากรเข้ามาให้ความรู้ก็ต้องไปหาห้องที่มีเครื่องมือมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องไปเอาจากหลาย ๆ ที่มารวมกัน น่าจะมีพร้อมกันเหมือนกันทุก ๆ ห้อง สามารถใช้ได้ทันที สถานที่ในการเรียนไม่ค่อยอำนวยเนื่องจากเป็นห้องกระจกจะร้อนมาก ทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาเป็นสื่อการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่อยากได้มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุดคือ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยขึ้น เช่น คอมพิวเตอร์ เนื่องจากคอมพิวเตอร์มีความสำคัญมากในปัจจุบัน และสามารถทำได้หลายอย่าง อยากให้แต่ละห้องเรียน มีอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อม

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ คือการเอาหนังสือออกมาอ่านให้ฟัง ชอบการที่อาจารย์เข้ามาพูดมาอธิบายให้ฟังมากกว่า

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ มีไม่เพียงพอกับความต้องการ บางห้องก็ควรแยกกันอยู่แบ่งเป็นสัดส่วนให้ดี และควรมีความกว้างขวางมากขึ้นสำหรับบางห้อง เช่น ห้องสตูดิโอ เป็นต้น อยากให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยเพิ่มมากขึ้น โรงละครที่มีอยู่น่าจะเป็นห้องสโตน มีม่านมีอะไรมากกว่านี้ ห้องคอมพิวเตอร์จำเป็นต้องใช้อุปกรณ์มีโปรแกรมที่ต้องเรียนรู้มากมายแต่ไม่มีห้องคอมพิวเตอร์เป็นของโปรแกรมเองต้องไปใช้ของคณะอื่นซึ่ง ไม่สะดวก และไม่วาง อินเทอร์เน็ตมีไม่เพียงพอกับความต้องการ น่าจะมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบอยู่ตลอดสำหรับคนที่เล่นเกมส์ หรือไม่ได้ทำงานอะไร เพราะคนที่ทำงานไม่สามารถใช้ได้

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องโศกสมบูรณ์ดีแล้ว

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ในปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องโศกที่สมบูรณ์ ส่วนห้องที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ คือ ห้องจักรายการวิทยุที่สามารถใช้ได้จริงและสามารถออกอากาศจริงได้

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านโศกมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนปัจจุบัน)

กลุ่มตัวอย่างอยากได้ห้องปฏิบัติการทุกอย่างที่ทันสมัยมีอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมสามารถทำงานได้ดีและได้จริง โดยเฉพาะห้องสตูดิโอที่สามารถถ่ายทำรายการได้จริงเหมือนมืออาชีพ

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 ช่วยวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร เป็นหลักสูตรที่อัดแน่นมีความหลากหลายมากเกินไป กว้างมากเกินไป แต่ไม่รู้จะรู้สึกซึ่งเลย ฉาบฉวยมากเกินไป น่าจะมีการแยกสาขาคำนวณความสามารถของนักศึกษาเอง มีการลงเรียนวิชาต่าง ๆ ตามที่เราอยากเรียนเองอย่างมหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ ไม่ใช่การเลือกให้นักศึกษาทุกอย่าง ช่วงวิชาปฏิบัติก็จะเป็นวิชาปฏิบัติมากเกินไปอัดอยู่ในช่วงเดียวกัน น่าจะมีการเฉลี่ยเวลาให้ไม่มากไม่น้อยเกินไป

2.4.2 ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างคิดว่าควรมีวิชาที่ตรงกับสาขามากขึ้น เป็นวิชาเฉพาะด้านมากขึ้น อย่างวิชาการตลาดก็ไม่ใช่เป็นวิชาการตลาดที่นักศึกษาเอกการตลาดเขาเรียนกันไม่ใช่ไปเรียนรวมกันเพราะมีพื้นฐานต่างกัน น่าจะเป็นการตลาดเพื่องานนิเทศศาสตร์มากกว่าการตลาดตรง ๆ มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้น

2.4.3 ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรปรับเปลี่ยนวิชาพื้นฐานให้น้อยลง บางวิชาที่มีความคล้ายคลึงกันก็ควรจะเป็นวิชาเดียวกันก็ได้ อย่างวิชาวิถีโลกยังไม่เห็นความสำคัญเหมือนกับเรียนวิชาสังคมตอนมัธยมปลายวิชาสุนทรียทางทัศนศิลป์ ความจริงของชีวิต ยิ่งเรียนยิ่งเครียด ก็ไม่ทราบว่าจะเรียนไปทำไม น่าจะเป็นวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์มากกว่าเพราะหลาย ๆ วิชาเรียนแต่เบื่องตันแล้วส่วนใหญ่เป็นทฤษฎีน่าจะเรียนให้ลึกมากขึ้น วิถีโลกกับวิถีไทยก็อาจจะเรียนวิชาเดียวกันได้ ถ้าจะสอนน่าจะประยุกต์สอนให้สามารถใช้กับทางด้านนิเทศศาสตร์ชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะนำไปใช้ได้ ไม่ใช่เรียนเหมือนกับมัธยมปลาย

2.4.4 เห็นด้วยกับแนวความคิดใคร่หว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่ว ๆ ไปไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า น่าจะมีการเรียนที่หลากหลายในวิชาชีพทางด้านนิเทศศาสตร์ และเรียนให้ลึกซึ่งมากขึ้น เพื่อที่จะได้สามารถรู้หลายอย่างและสามารถปฏิบัติได้จริง อาจจะเป็น การเรียนรวมในช่วงชั้นปีแรก ๆ แล้วมีการแยกโปรแกรมวิชากันภายหลังเพื่อที่จะให้นักศึกษาได้ค้นหาตัวเองว่ามีความถนัดหรือความชอบด้านใด

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในรายวิชาปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีการปฏิบัติไม่เพียงพอ เพราะความไม่พร้อม ของอุปกรณ์ต่าง ๆ

2.4.6 ในรายวิชาฝึกปฏิบัติ ได้รับคำแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

ในรายวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติยังไม่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่เท่าที่ควร

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

ยังมีการสอนไม่ละเอียด ยังไม่ลึกซึ่งเก็บรายละเอียดที่ดี เช่น วิชาคอมพิวเตอร์ ตอนสอนง่ายไม่มีอะไรเลยแต่งานที่สั่งให้ทำยากมาก ไม่รู้ว่าจะเริ่มหรือจะทำอย่างไร เนื่องจากไม่ทราบ รายละเอียดอะไรเลยเป็นต้น

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า ตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้าน นิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศ ศาสตร์และสื่อมวลชนได้ในระดับหนึ่ง ยังไม่ทราบว่าสามารถนำไปใช้ได้ถึงขนาดไหน คงต้องมีการ เรียนรู้และพัฒนาอีกมาก

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชม บุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมเป็นต้นแบบ คือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา เป็นคนพูดตรง ๆ มีความรู้ในเรื่องที่น่าเสนอเป็นอย่างดี เข้าใจดังคำถามที่ตรงประเด็นตามที่ผู้ชมอยากทราบ สามารถเจาะประเด็นที่ดีทำให้คนเชื่อถือได้ ซึ่ง มาจากคนเกรแต่ก็ประสบความสำเร็จได้ นางสาวพัชรศรี เบ็ญจมาศ มีความสามารถเป็นตัวของตัว เอง เสียงเป็นเอกลักษณ์น่าติดตามน่าสนใจ มีความสนุกสนาน หันตาร่วงโท คร.ทักษิณ ชินวัตร ถึงแม้จะไม่ใช่นักนิเทศศาสตร์โดยตรงแต่ก็มีวาทีลปสามารถพูดโน้มน้าวใจประชาชนให้เห็นผล งานเห็นนโยบายของเขาได้ เป็นนักประชาสัมพันธ์ที่ดีตามอะไรสามารถตอบได้หมด นายสมพล

ปิยพงศ์ศิริ เป็นคนที่มีความสามารถหลายด้านโดยเฉพาะด้านพิธีกร เป็นดีเจที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวเป็นนักร้องก็ได้ เป็นนักแสดงก็ได้ สามารถปรับตัวได้กับทุกวงการอาชีพ นางจรรยา แอนโพนี่ จากผลงานที่ผ่านมาหลายอย่างเขาเป็นคนเก่งคนหนึ่ง อย่างพิธีกรก็ทำได้ดียังการเป็นนักแสดงมีความสามารถมาก ได้ทุกบทบาท

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผลการสนทนากลุ่มมีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน และวิธีการสอน

2.1.1 มีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติว่า อยากให้ผู้สอนใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ส่วนตัว เขาใจใส่นักศึกษาตลอด เช่นการสั่งงานเมื่อสั่งแล้วก็ให้ติดตามตลอดเป็นระยะ ไม่เข้มงวดที่เดียวตอนใกล้กำหนดส่ง อยากให้มีความสามารถในการถ่ายทอด มีเทคนิคที่ทำให้เข้าใจได้ง่าย มีประสบการณ์ตรงในวิชาชีพที่สอน ไม่อยากให้พูดนอกเรื่องมากเกินไป การเข้าถึงนักศึกษาส่วนใหญ่อาจารย์จะเข้าถึงเฉพาะคนที่อาจารย์คิดว่าเรียนเก่งเท่านั้น อยากให้ปฏิบัติกับทุกคนเท่าเทียมกัน อยากให้มีการทำความเข้าใจกับวิชาที่สอนมาก่อนพอมาสอนก็สรุปหรือประมวลเนื้อหาที่สำคัญมาอธิบายให้นักศึกษาฟัง ไม่เข้มงวดให้ฟัง อยากให้มาสอนและเลิกสอนตรงเวลา อย่าประเมินหรือคาดหวังนักศึกษาสูงเกินไป

2.1.2 วิธีการเรียนที่เห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ ควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจและไม่เบื่อ ควรมีวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาเป็นวิทยากรพิเศษช่วยสอนบ้าง มีกิจกรรมสอดแทรกจะได้ทำให้ไม่น่าเบื่อ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วม ได้แสดงความคิดเห็น มีสื่อการสอนที่น่าสนใจ

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นการฉายแผ่นใสให้จดตาม มีหนังสือมีตำราให้นักศึกษาในบางวิชาแต่ไม่มีการมาสรุปหรือย่อใจความสำคัญให้ฟัง ไม่ค่อยมีกิจกรรมสอดแทรกมากนัก นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนน้อยมาก

2.1.4 ตามสภาพความจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน

ตามสภาพความเป็นจริงในชั้นเรียน สิ่งที่ดีที่สุด ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือความเป็นกันเองของอาจารย์กับลูกศิษย์ หากอาจารย์ให้ความเป็นกันเองแล้ว ก็ทำให้นักศึกษากล้าที่จะแสดงความคิดเห็น กล้าสอบถามสิ่งที่ไม่เข้าใจ กล้าปรึกษาปัญหาต่างๆ

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุดคือ อยากให้บางท่านมีอารมณ์คงที่มากกว่านี้ รู้จักแยกแยะเรื่องส่วนตัวกับเรื่องสอน อยากให้รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา บางครั้งให้นักศึกษาคิดพอลิดมาแล้วก็ไม่รับฟังเอาแต่ความคิดของตัวเองเป็นหลัก บางท่านมีอคติกับนักศึกษานิเทศศาสตร์ บางครั้งยังไม่ได้ทำอะไรผิดเลยก็ไม่โหวไว้ก่อนแล้ว

2.1.6 คุณวุฒิการศึกษาของผู้สอนเพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนกลุ่มตัวอย่างคิดว่าหลายท่านยังไม่เพียงพอที่จะมาสอนบางท่านจบปริญญาตรี บางท่านไม่มีประสบการณ์ตรงทางวิชาชีพที่มาสอน อยากได้อาจารย์ที่มีประสบการณ์จากการประกอบอาชีพจริงๆ มาเป็นผู้สอน มากกว่าอาจารย์ที่จบสูงๆมาแล้วไม่มีประสบการณ์ทางด้านการงานจริงเลย เป็นอาจารย์ที่จบปริญญาตรีก็ได้แต่ขอให้มีการประสบการณ์มากหน่อย ซึ่งบางครั้งนักศึกษาตามไปไม่สามารถอธิบายให้เข้าใจอย่างต้องแท้ได้ บางครั้งจบสูงมากเกินไปก็สื่อสารกันไม่เข้าใจ

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 ลองประเมินตนเองว่า มีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เพราะยังไม่ทุ่มเทให้กับการเรียนมากนัก ไม่ค่อยอ่านหนังสือ หรือไม่มีการเตรียมการกันมาก่อน มาเรียนแต่ในชั้นเรียน งานที่อาจารย์สั่งบางอย่างก็จะมาเร่งทำใกล้ๆ วันส่ง หรือบางคนก็จะมานั่งลอกเพื่อนในห้อง

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมากเพราะเราเรียนนิเทศศาสตร์จำเป็นต้องเก็บเกี่ยวประสบการณ์จริงๆ ถึงจะทันคนอื่น อีกทั้งการออกไปเรียนรู้ไม่ว่าแบบไหนก็แล้วแต่เราจะได้ประสบการณ์จริง ซึ่งไม่มีในตำรา

ไม่สามารถซื้อมาอ่านได้ เช่น การได้ไปศึกษาดูงาน การได้จัดกิจกรรมอะไรสักอย่างที่เป็นประโยชน์หรือได้ไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งในงานใหญ่ๆ ได้ทดลองใช้วิชาชีพที่เรียนมา

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลด้านใดบ้าง กับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลอะไร ทั้งกับการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวันในสถานศึกษา รู้สึกเหมือนเดิมตลอด ภาพลักษณ์ก็ยังคงเหมือนเดิม ความรู้สึกของบุคคลทั่วไปก็ยังเหมือนเดิม รถรับจ้างก็ยังขบออกไป ว.ค. แต่อนาคตน่าจะมีการพัฒนามากขึ้น ทั้งตัวนักศึกษา อาจารย์ ผู้สอน สื่อการเรียนการสอนต่างๆ ห้องเรียนสถานที่ หลักสูตรคงได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น แต่ก็ไม่ทราบว่าจะเป็นอย่างไรมาก่อน น่าจะมีการพัฒนาแนวคิดให้มากขึ้น

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน และการร่วมกิจกรรมบางอย่างเนื่องจาก สภาพแวดล้อม สถานะทางครอบครัวก็มีผลต่อการเรียนบ้าง เช่นการไปศึกษาดูงานก็ต้องใช้เงินบางคนอาจจะมีปัญหา ขาดการจัดการเวลาที่ดี บางช่วงโดยเฉพาะปลายเทอมจะมีงานมาก ส่วนใหญ่อาจารย์จะสั่งงานช่วงปลายเทอมมากถ้าแบ่งเวลาไม่เป็นก็ไม่สามารถทำงานที่มีประสิทธิภาพได้ มีผลทั้งแบ่งเวลาไม่เป็น และอาจารย์ส่วนใหญ่จะสั่งงานช่วงเดียวกัน กับการเรียนอาจารย์ผู้สอนก็มีส่วน ถ้าอาจารย์สอนไม่น่าสนใจก็ไม่อยากมาเรียน

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน หากไม่ได้มาเรียนหรือไม่มีเรียนส่วนใหญ่ก็จะไปเที่ยวกับเพื่อนบ้าง ถ้ามีงานเร่งด่วนก็จะไปทำงานกัน ส่วนใหญ่จะอยู่หอพักสามารถกลับคืนได้ การมีแฟนไม่ค่อยมีผลกับการเรียนมากนัก ก็ใช้ชีวิตกันตามปกติ แล้วแต่บุคคล บางคนได้แฟนที่ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนก็อาจมีปัญหาบ้าง นานๆจะไปเที่ยวไปสังสรรค์กันแต่ก็จะไปให้ตรงกับวันหยุด ส่วนใหญ่คิดว่าการอยู่หอพักดีกว่าอยู่บ้าน เพราะเวลาทำงานหรือมีกิจกรรมสามารถออกไปทำได้ง่าย ถ้าอยู่บ้านอาจจะต้องทำงานบ้าน หรือถูกเรียกใช้ขณะที่กำลังทำการบ้าน ทำให้ใจเสียทำในที่สุด

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การศึกษาดูงาน การเข้าฝึกอบรมต่างๆ การได้จัดกิจกรรมร่วมกัน อย่างการจัดละครเวทีก่อนจะจัดก็สนใจดี พอได้ทำจริงๆ มีปัญหามากก็รู้สึกเบื่อบ้างเหมือนกัน

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปกรณ์การเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายรูป น้อยคนมี คอมพิวเตอร์ บางคนบอกว่าโทรศัพท์ก็สำคัญ สามารถโทรสอบถามเรื่องที่ไม่เข้าใจกับอาจารย์ผู้ สอนได้ หรือสามารถโทรตามเพื่อนให้มาเรียน โทรปรึกษางานกันได้

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสื่อการสอนปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการ ทั้ง คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ตามห้องปฏิบัติการต่างๆทั้งห้องปฏิบัติการสิ่งพิมพ์ ห้องสตูดิโอ ห้องวิทยุ ห้องตัดต่ออุปกรณ์ต่างๆมีจำนวนจำกัด และใช้การได้น้อย กล้องถ่ายภาพก็มีจำนวนจำกัด คอมพิวเตอร์ก็ต้องไปใช้ของโปรแกรมอื่นซึ่งไม่สะดวกเวลาทำงานต่างๆ

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีความชัดเจน เป็นกันเอง มีเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยสอน ได้ลงมือปฏิบัติจริง ให้นักศึกษาทุกคนได้ลงมือ ปฏิบัติได้ใช้เครื่องมือต่างๆจริงๆปัจจุบันคนที่สนใจจริงๆเท่านั้นที่จะได้ใช้ และก็จะทำเป็นอยู่ไม่กี่ คน คนที่ทำไม่เป็น บางคนถ่ายภาพไม่เป็นก็สามารถผ่านได้

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาใช้เป็นส่วนสื่อการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่อยากได้มาใช้เป็นส่วนสื่อการสอนมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆเนื่องจากสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายอย่างมีความหลากหลาย ทันสมัย น่าสนใจ

2.3.4 สื่อการสอนแบบใด ที่เห็นว่าควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ คือภาพสไลด์ น่าจะใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าเนื่องจากนำเสนอได้น่าสนใจกว่า กระดานดำก็ควรเลิกใช้ อุปกรณ์ต่างๆที่เก่ามากเกินไปที่ปัจจุบัน หน่วยงานต่างๆเขาไม่ใช้แล้วก็ควรเปลี่ยนให้ทันสมัยมากขึ้น

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่เพียงพอกับความต้องการ ทั้งห้อง ปฏิบัติการมีน้อยอุปกรณ์ต่างๆไม่เพียงพอ และคับแคบ เท่าที่มีอยู่ มีห้องวิทยุ ห้องตัดต่อ ห้อง ซ้อมละครก็ไม่ได้ใช้เท่าที่ควร

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องโศสมบูรณ์ดีแล้ว

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องโศสมบูรณ์ ไม่มีห้องโศทันสมัยหรือมีอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการมีห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ ไม่กว้างขวาง แต่ที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่มีคือห้องวิทยุ เท่าที่มีอยู่บางอย่างล้ำสมัย บางอย่างเสียหายไม่สามารถใช้การได้ ที่จำเป็นในปัจจุบันมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมต่างๆ

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านโศมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนปัจจุบัน)

อยากได้ห้องสตูดิโอที่สามารถถ่ายทำรายการจริงๆได้ มีอุปกรณ์มีเครื่องมือมีไฟ มีกล้องที่พร้อม สามารถถ่ายทำรายการได้จริงๆอย่างที่มีอาชีพที่เขาใช้กัน

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 ช่วยวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่า ที่เรียนอยู่ในปัจจุบันเป็นการเรียนที่เน้นด้านการประชาสัมพันธ์เพียงอย่างเดียว และก็เรียนรวมวิชาอื่นหลายแขนงมาก ทำให้ไม่รู้ลึกไม่รู้จริงอะไรเลย ไม่ทราบว่าตัวเองมีความถนัดด้านใดกันแน่ วิชาพื้นฐานบางวิชาก็คิดว่าไม่มีความจำเป็นไม่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ ไม่เห็นมีความสำคัญ น่าจะเอาเวลาที่เรียนวิชานั้นมาเรียนวิชาชีพทางด้านนิเทศศาสตร์ดีกว่า จะได้พร้อมที่จะทำงานจริงๆแต่บางวิชาที่มีความสำคัญ วิชาที่ควรยกเลิกเช่น หลักเศรษฐศาสตร์เป็นต้น วิชาเลือกเสรีต่างๆน่าจะเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกเรียนได้บ้าง

2.4.2 ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีวิชาที่เกี่ยวกับทางด้านนิเทศศาสตร์เพิ่มมากขึ้น เช่น วิชาการโฆษณา วิชาภาพยนตร์ วิทยุโทรทัศน์ และวิชาอื่นๆที่เรียนอยู่ก็ควรเพิ่มให้มากขึ้น ให้ลึกซึ้งมากขึ้น

2.4.3 ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

วิชาที่ควรปรับหรือยกเลิก เช่น วิชาที่คล้ายๆกันน่าจะรวมเป็นวิชาเดียวกัน วิชาที่ไม่ใช่วิชาชีพทางด้านนิเทศศาสตร์วิชาพื้นฐานต่างๆบางวิชาไม่มีความสำคัญ วิชาเลือกเสรีต่างๆควรจะปรับให้เราได้สามารถเลือกได้

2.4.4 เห็นด้วยกับแนวคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาต่างๆไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างบางเห็นว่า ควรเรียนเฉพาะแขนงให้มากขึ้น เพราะจะได้สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง แต่ทุกคนจะมีความชอบและความสามารถที่แตกต่างกันก็อาจจะแยกกันตามความสามารถของแต่ละบุคคล บางคนก็อยากให้เรียนหลายๆแขนงวิชา สรุป ส่วนใหญ่อยากเรียนหลายวิชาและให้เจาะลึกแต่ละวิชามากขึ้น โดยเฉพาะวิชาปฏิบัติ วิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ ก็สำคัญปัจจุบันได้เรียนเพียงไม่กี่โปรแกรม

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในรายวิชาปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีการปฏิบัติไม่เพียงพอ เนื่องจากจำนวนนักศึกษาที่มีมากอุปกรณ์ต่างๆมีน้อย คนที่ได้ปฏิบัติจริงได้จับเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่างๆจริงๆมีเพียงไม่กี่คน

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับการแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

การให้คำแนะนำการดูแลของอาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ ยังไม่ดีเท่าที่ควร อาจารย์บางท่านยังไม่ทราบเลยว่าอุปกรณ์บางตัวใช้อย่างไร บางครั้งนักศึกษายังเป็นคนสอนอาจารย์เลย พวกอุปกรณ์ต่างๆที่มีจำนวนจำกัดก็ทำให้อาจารย์สอนได้ไม่เต็มที่

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

จริงๆแล้ววิชาปฏิบัติก็ไม่ถือว่าขาดมากนักแต่อาจจะมาเรียนในภาคเรียนเดียวกันมากเกินไป บางภาคเรียนก็เรียนแต่ทฤษฎี น่าจะมีการกระจายน่าจะเล็กลงออกไป

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคาดว่า ตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชนได้พอสมควร แต่ก็ต้องมีการเรียนรู้เพิ่มเติมอีกมาก ต้องเรียนรู้กับหน่วยงานกับสถานที่และเทคนิคใหม่ ซึ่งแต่ละที่ก็ไม่เหมือนกัน

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบบุคคลที่มีชื่อเสียง ทวีติกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมเป็นต้นแบบคือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา มีความคิดแปลกใหม่ไม่เหมือนคนอื่น รู้จักดึงเรื่องราวธรรมดาให้เป็นที่น่าสนใจได้ นำเสนอหลายมุมมอง นางสาวพัชรศรี เบ็ญจมาศ มีความเป็นตัวของตัวเอง นำเสนอที่น่าสนใจ นายปัญญา นิรันดร์กุล เนื่องจากรายการที่เขาทำแต่ละรายการก็เป็นรายการที่มีคุณภาพ มีความสามารถทำได้หลายอย่าง ไม่ได้ทำรายการเพื่อคอยโกยผลประโยชน์เพียงอย่างเดียว ยังมีอะไรให้สังคมบ้าง ชอบทีมงานรายการคนค้นคน เป็นรูปแบบรายการเพื่อนำ

เสนอวิถีชีวิตของคนต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ นายวราวุธ มิถินทจินดา เป็นคนที่มีความสามารถมาก ถึงแม้จะไม่ใช่ว่าผู้ชายเต็มร้อยบางอย่างทำได้ดีกว่าผู้ชาย บางอย่างทำได้ดีกว่าผู้หญิง ทำได้ทุกอย่างทุกหน้าที่ ตั้งแต่แต่งหน้าขึ้นผู้กำกับ

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ผลการสนทนากลุ่มมีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน และวิธีการสอน

2.1.1 มีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ ว่าผู้สอนควรเป็นกันเองกับนักศึกษา ขอมรับฟังความคิดเห็นของนักศึกษา เป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์มาก ๆ ในวิชาที่สอน เป็นประสบการณ์จริงจากการประกอบอาชีพจะได้นำประสบการณ์นั้นมาสอน สอนด้วยความสนุกสนาน จะได้ไม่รู้สึกเบื่อการเรียน สามารถให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง

2.1.2 วิธีเรียนที่เห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ ควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ คือ ควรจะมีสื่อประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น มีกิจกรรมสอดแทรกตลอด ให้นักศึกษาได้เรียนไปด้วยปฏิบัติไปด้วย ไม่อยากให้การสอนเป็นการอ่านเอกสารหรือตำราให้ฟัง น่าจะมีการแบ่งกลุ่มกันทำงานหรือรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมบ่อย ๆ มีกิจกรรมนันทนาการบ้าง โดยเฉพาะช่วงบ่าย

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่ จะเป็นการอ่านเอกสารหรืออ่านหนังสือให้ฟัง หรือไม่ก็ฉายแผ่นใสให้จดตาม บางวิชามีผู้สอนหลายคนทำให้รู้สึกสับสนได้ เพราะแต่ละท่านก็สอนไม่เหมือนกัน ยิ่งตอนสอบก็ยังไม่ทราบว่ามาแนวไหน บางท่านก็จะแจกเอกสารให้ไปศึกษาก่อน ถ้าไม่เข้าใจอะไรก็ให้มาถาม และมีการสั่งงานก็ถือว่าดีสำหรับคนที่สนใจการเรียนจริง ๆ คนที่ไม่สนใจก็จะไม่รู้เรื่อง

2.1.4 ตามสภาพความเป็นจริง อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน

ตามสภาพความเป็นจริงในชั้นเรียน สิ่งที่ดีที่สุดในการสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับกลุ่มตัวอย่าง คือ การให้ความเป็นกันเองของอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษา การเป็นที่ปรึกษาให้กับนักศึกษาได้ บางครั้งก็สามารถให้คำปรึกษาในชั้นเรียนได้เลย เข้าใจวัยของนักศึกษา การที่อาจารย์ ให้ความเป็นกันเองทำให้เรากล้าปรึกษา กล้าพูดความรู้สึกหรือความรู้สึกจริง ๆ อย่างที่เราคิด

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุดคือ อยากรับฟังความคิดเห็นและ รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาให้มากขึ้น ลดความใจร้อน ใช้อารมณ์ส่วนตัวให้น้อยลง มีเหตุผล ให้มากขึ้น ควบคุมอารมณ์ให้มากขึ้น การให้งานกับนักศึกษาคงจะคิดถึงประโยชน์ของนักศึกษา ว่านักศึกษาจะได้อะไรมากกว่าประโยชน์ของตนเอง

2.1.6 คุณวุฒิการศึกษาของผู้สอนเพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เพียงพอแล้ว ดีแล้ว IQ. ได้แต่ EQ.ควรต้องปรับปรุง สำหรับบางท่าน และอยากให้มีความประทับใจในการทำงานมากกว่า ความรู้ มีดีแล้ว แต่ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้บางท่านต้องปรับปรุง บางท่านจบสูงจบด็อกเตอร์ มาแต่ก็สื่อสารกันไม่เข้าใจ อาจจะสู้ปริญญาตรีบางท่านไม่ได้ แต่ปริญญาตรีบางท่านก็อาจจะมี ประสิทธิภาพไม่มาก จบโทกับประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพเล็กน้อยก็ถือว่าพอดีแล้ว

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 ลองประเมินตนเองว่า มีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตัวเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียน ในระดับปานกลาง เพราะขึ้นอยู่กับวิชาที่เรียนด้วย ถ้าวิชาที่สนใจจะอยู่ในระดับดี วิชาที่เบื่อก็คงจะไม่ สนใจมากนัก ถ้าอยู่ในระดับดีได้ต้องสนใจมากกว่านี้ ต้องทุ่มเทให้กับการเรียนมากกว่านี้

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ใน ชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ ในชั้นเรียนมาก เพราะเป็นสิ่งแปลกใหม่ท้าทายอยู่ตลอดเวลา ไม่ซ้ำซากจำเจเหมือนกับการเรียนใน

ห้องเรียน อย่างไรก็ตาม การได้ร่วมกิจกรรมการได้ไปแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างสถาบัน เป็นต้น

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลด้านใดบ้าง กับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลกับการเรียนการสอน และไม่มีผลอะไรกับการใช้ชีวิตประจำวันในสถาบันการศึกษา ยังเหมือนเดิมทุกอย่าง อาจจะเป็นเพราะว่าเราใกล้จบแล้วก็เลยไม่มีการเปลี่ยนแปลงอะไร อนาคตน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น งบประมาณในด้านต่าง ๆ คุณภาพของการเรียนการสอนน่าจะมีการพัฒนามากขึ้น อาจจะทำให้สังคมยอมรับมากขึ้น ได้ยกระดับมากขึ้น

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรมให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างอาจจะขาดความพร้อมด้านการเรียนและการร่วมกิจกรรมเกิดจากหลายสาเหตุ ทั้งตัวนักศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนบางอย่างไม่พร้อมก็ทำให้ไม่อยากเรียน สถานะทางการเงินของบางคนก็มีผลเหมือนกัน

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันหลังจากเลิกเรียนบางคนก็กลับไปนอน หรือไม่ก็ไปทำงาน ทำรายงานกัน ส่วนใหญ่จะอยู่หอพัก การอยู่หอพักจะสะดวกกับการเรียนและการร่วมกิจกรรมมากกว่า การอยู่หอพักไม่มีผลกับการทำให้การเรียนเสื่อมเสีย ขึ้นอยู่กับบุคคลมากกว่า การมีแฟนก็ไม่มีผลอะไร ต่างคนก็ต่างไปเรียน มีการนัดไปสังสรรค์กันบ้างแต่ก็ไม่ค่อยมีผลอะไรมากนัก ถ้าเป็นวันธรรมดาไปเที่ยวก็ต้องมาเรียนให้ได้ อาจจะมาง่วงบ้าง แต่ส่วนใหญ่จะไปกันวันหยุดมากกว่า

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การจัดกิจกรรมร่วมกันการออกกำลังกายต่าง ๆ เพราะเราได้ใช้ความรู้ความสามารถหลายด้านทั้งเรื่องบัญชี เรื่องการจัดการ การวางแผน การปฏิบัติงานจริง ๆ การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้สามัคคีกันมากขึ้น ได้ทำประโยชน์เพื่อชุมชน ได้ความภาคภูมิใจในการสร้างประโยชน์ต่าง ๆ

2.2.7 มีอุปสรรคการเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปสรรคการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายรูป ส่วนน้อยมีคอมพิวเตอร์ คนที่ไม่มีก็ใช้กับเพื่อน หรือไม่ก็ใช้โปรแกรมเท่าที่มีให้สามารถใช้ได้

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

สื่อการเรียนการสอนและห้องปฏิบัติการปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการ และคับแคบน่าจะสามารถจุดคนได้มากกว่านี้ เพราะเวลาเข้าไปเรียนจะแออัดมาก เครื่องมือต่าง ๆ ก็มีจำนวนจำกัด อย่างห้องตัดต่อน่าจะมีสักสองเครื่อง เพราะเวลาที่ห้อง ๆ ใช้อุ้หรือเรียนอยู่ เราจะทำงานก็ไม่สามารถใช้ได้ บางอย่างก็มีแต่ก็ใช้การไม่ได้

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรจะเริ่มที่ตัวนักศึกษาเองก่อนว่าควรจะมีควมตั้งใจกับการเรียนให้มากขึ้น อย่างที่สองคือ ตัวผู้สอนควรจะมีใจถ่ายทอดวิชาความรู้ให้เต็มที่เหมือนกัน ควรมีเทคนิคต่าง ๆ ที่น่าสนใจ มีการสรุปใจความสำคัญอย่างชัดเจน สอนถึงวิธีการปฏิบัติจริง ได้ลงมือปฏิบัติจริง เช่น การทำหนังสือพิมพ์หรือการจัดรายการวิทยุ สอนแต่ในห้องเรียนเวลาทำจริง ๆ ก็ไม่สามารถทำได้ น่าจะให้ลงมือปฏิบัติจริง

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาใช้เป็นการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่อยากได้มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ เนื่องจากมีความทันสมัย สามารถทำได้หลายอย่าง และอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยมากขึ้นกว่าปัจจุบัน

2.3.4 สื่อการสอนแบบใด ที่เห็นว่าควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ เช่น การอ่านตำราเรียนให้ฟัง การฉายแผ่นใสแล้วอ่านให้ฟัง เป็นต้น ควรจะอธิบายใจความสำคัญให้ฟังมากกว่า

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องโอดสมบูรณ์ ไม่มีห้องโอดที่ทันสมัยหรือมีอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการ จำนวนห้องก็ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ในห้องต่าง ๆ ก็ไม่เพียงพอ และไม่พร้อมสำหรับการใช้งาน

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องโอดสมบูรณ์แล้ว

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ในห้องโอดสมบูรณ์ แต่ก็ถือว่าพอใช้การได้ ห้องที่คิดว่าสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่มีอยู่คือ ห้องวิทยุ

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านใดมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนปัจจุบัน)

ห้องปฏิบัติการที่อยากได้มากที่สุดคือ ห้องสตูดิโอที่มีเครื่องมือมีอุปกรณ์มีสถานที่ที่สมบูรณ์สามารถ ถ่ายทำรายการจริง ๆ ได้

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 ช่วยวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนมา เป็นการเรียนแบบรวม ๆ หลากหลาย วิชาไม่มีการแยกแขนงวิชาทำให้ได้ทราบหลายเรื่อง แต่ไม่มีความชำนาญเรื่องใดเลย รู้อย่างละเล็กละน้อย ไม่ต่อเนื่อง เน้นด้านการประชาสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ ยังไม่มีความทันสมัยเท่าที่ควร วิชาพื้นฐานบางอย่างไม่มีความสำคัญ หรือว่าจะได้นำไปใช้กว่าจะเรียนจบก็ลืมไปแล้ว วิชาเลือกมีน้อยเกินไป

2.4.2 ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรมีวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์ มากขึ้น เนื่องจากนักศึกษาให้ความสำคัญและให้ความสนใจมากกว่า เช่น วิชาทางด้านโทรทัศน์ วิชาทางด้านภาพยนตร์ วิชาเลือกต่าง ๆ ควรมีความหลากหลายมากขึ้น และให้นักศึกษาได้เลือกเองบ้าง และควรจะมีวิชาที่ได้ปฏิบัติมากขึ้น

2.4.3 ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรยกเลิกวิชาพื้นฐานบางวิชา ที่เรียนเหมือนกันกับตอนที่เรียนชั้นมัธยมปลาย เหมือนเป็นการทบทวนเท่านั้น กว่าจะได้นำไปใช้กว่าจะจบปี 4 ก็ลืมเหมือนกัน ไม่ต้องมาเรียนก็ได้ น่าจะนำเวลานั้นมาเรียนวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์มากกว่าจะได้ลึกซึ้งมากขึ้น

2.4.4 เห็นด้วยกับแนวความคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างมีความคิดโดยรวมว่า ควรจะมีการแยกสาขาที่เรียน ออกเป็นหลาย ๆ แขนง ทั้งประชาสัมพันธ์ วิทยุโทรทัศน์ วารสารศาสตร์ ภาพยนตร์ เป็นต้น และแต่ละแขนงก็ควรได้เรียนพื้นฐานของทุก ๆ แขนงวิชา จะได้มีความสามารถหลาย ๆ ด้าน และมีความชำนาญด้านใดด้านหนึ่งด้วย

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติ ได้มีการฝึกปฏิบัติเพียงพอแล้ว ขาดแต่ความลึกซึ้งในการปฏิบัติจริงในรายวิชานั้น ๆ หรือได้ปฏิบัติแค่กับเครื่องมือที่ไม่ทันสมัย ไม่ทันกับเทคโนโลยีที่เขามีใช้อยู่ในปัจจุบัน มีการกำหนดรายวิชาปฏิบัติมาอยู่ในช่วงเดียวกันมากเกินไป เช่น บางเทอมมีวิชาปฏิบัติมากจนคิดว่ามากเกินไป บางเทอมไม่มีเลย น่าจะมีการจัดให้สมดุลกัน

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับการแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

ในการฝึกปฏิบัติได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่เพียงพอดีแล้ว อาจารย์หลาย ๆ ท่านมีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดดี แต่อาจมีเวลาน้อย หรือนักศึกษามีมากแต่อุปกรณ์ต่าง ๆ มีน้อย อาจจะสอนได้ไม่ทั่วถึง

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหลักสูตรในปัจจุบันมีรายวิชาที่ให้ฝึกปฏิบัติปานกลาง แต่อาจจะได้ปฏิบัติจริงได้น้อย เนื่องจากอุปกรณ์ต่าง ๆ มีจำนวนจำกัด

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชนได้ แต่ต้องมีการศึกษาเพิ่มเติมอีกมากถึงจะทันกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน ต้องศึกษาเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ จากที่ทำงานจริง ๆ เพิ่มมากขึ้น

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมหรือเป็นต้นแบบคือ

นายสรบุษย์ สุทัศน์จินดา เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความสามารถมาก มีเทคนิคที่ทำให้เรื่องราวที่เขานำเสนอน่าสนใจ กล้าเสนอประเด็นต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ มีการนำเสนอหลายด้าน นางสาวพัชรรี เบญจมาศ มีความสามารถเป็นของตัวเอง รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าดี เก่งสามารถเขียนหนังสือได้ดี กล้าดี พูดเก่ง เป็นกันเอง ชอบเสียงที่แหวกแนว นางสาวสายสวรรค์ ขยันยิ่ง จากประวัติของเขาคิดว่าเขาผ่านอะไรมาเยอะ เป็นคนที่มีความสามารถเป็นตัวอย่างที่ดี และนักศึกษาหลายคนที่ไม่ได้มีผู้ชื่นชมเป็นพิเศษ

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยทุกภาคเรียนสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 กลุ่มละ 10 คน ผู้วิจัยแยกเป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยจากชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ตามแนวคำถาม โดยเริ่มจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน และวิธีการสอน

2.1.1 มีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ อยากให้ผู้สอนเข้าใจนักศึกษาว่าควรมีวิธีการสอนอย่างไร ควรเข้าใจถึงระดับของสติปัญญาและความสามารถของนักศึกษา ไม่ใช่ไปเปรียบเทียบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยดัง ๆ อยากให้บรรยากาศการสอนเป็นแบบสบาย ๆ ไม่วิชาการมากเกินไปและชัดเจนในเนื้อหา มีความเป็นกันเองของนักศึกษา แต่ก็ต้องมีสาระ ไม่ควรตั้งความหวังกับนักศึกษาสูงเกินไป เพราะถ้าไม่สมหวังแล้วอาจเกิดความเครียดทั้งสองฝ่าย

2.1.2 วิธีการเรียนที่เห็นว่ามีน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ ควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีน่าสนใจและไม่เบื่อ ควรมีการสอดแทรกกิจกรรมอยู่ตลอดเวลา มีพักบ้าง มีการพูดคุยกันบ้าง ไม่ใช่มานั่งเปิดแผ่นใสทั้งชั่วโมง หรือให้จดทั้งชั่วโมง มีงานให้ทำบ้าง ในบางวิชาสอดแทรกความสนุกสนานจะทำให้ให้นักศึกษาดำเนินได้ดี ไม่น่าเบื่อ อยากให้อาจารย์สรุปเนื้อหาต่าง ๆ ที่ทำให้เข้าใจง่าย มีการพูดคุยกันว่าเข้าใจหรือไม่เข้าใจกันอย่างไร ไม่ใช่สอนให้ท่องจำ การส่งงานอาจารย์หลาย ๆ ท่านมักจะส่งงานพร้อม ๆ กันทำให้ไม่มีเวลาทำหรือทำได้ไม่เต็มที่

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นการฉายแผ่นใสให้จดตาม หรือไม่ก็อ่านตำราให้ฟังบางท่านให้ซื้อหนังสือ ให้เปิดอ่านเองแต่ไม่ได้เอาตำราเล่มนี้มาออกข้อสอบ บางวิชามีงานให้ส่งมีการเขียนข้อเสนอแนะกลับมาจริง ๆ ก็ดีจะได้ไปปรับปรุง แต่ส่วนใหญ่อ่านไม่ออกถ้าจะให้ดีมีการมาเสนอแนะในชั้นเรียนทุกคนจะได้ทราบข้อผิดพลาดจะได้นำไปแก้ไขได้

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน

สิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือ การสื่อสารที่ตรงกัน การเป็นกันเองเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน จะทำให้นักศึกษากลับมาแสดงความคิดเห็น ถ้าสอบถามกล้าพูดคุยปรึกษา ถ้าอาจารย์จำชื่อเล่นได้จะรู้สึกดีมากกว่าอาจารย์ให้ความสำคัญ

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุดคือ อาจารย์บางท่านจะมาแจกเอกสารหรือมาสั่งงานแล้วก็หายไปกลับมาอีกครั้งก็มาเฉลย ทำให้ส่วนใหญ่ก็จะลอกกันไม่มีประโยชน์ บางคนก็ไม่ได้ทำเพราะก็ทราบว่ายากก็ไม่ต้องมาเฉลยอยู่ดี อย่างน้อยก็นั่งควบคุมดูแลหรือไม่ก็มีบ้างไม่ใช่ทำแบบนี้ทุกครั้ง อาจารย์บางท่านเข้ามาหน้าห้องถึง เกรงเครียดตลอดทำให้นัก

ศึกษาแรงใจไม่กล้าสอบถามเวลามีอะไรไม่เข้าใจ บางท่านอธิบายอ้อมค้อมมากเกินไป สอนน้ำมากเกินไป พูดเรื่องไร้สาระมากเกินไป พอทำชั่วโมงก็กลับมาเข้าเนื้อหาใหม่ ก็สอนไม่ทัน ค่อยมาเร่งทำชั่วโมง พูดเรื่องอื่นบ้างก็คิดแต่ไม่ไช้มากเกินไป

2.1.6 คุณวุฒิทางการศึกษาของผู้สอน เพียงพอแล้วหรือไม่

เพียงพอแล้ว เหมาะสมดีแล้ว เพียงแต่ปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมมากขึ้น แต่อาจารย์ทุกท่านมีความรู้คืออยู่แล้ว

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 ลองประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เพราะเราไม่ได้ตั้งใจกับการเรียนเต็มที่ ไม่ได้มีการเตรียมพร้อมมาก่อน แต่มาตั้งใจเรียนในห้องเรียนเท่านั้น เวลามีการสั่งงานถ้ามีเวลาหลายวันก็เก็บไว้ก่อน ถ้าระดับดีก็ต้องขยันมากกว่านี้ไปศึกษามาก่อน บางส่วนคิดว่าตนเองอยู่ในระดับดี เพราะมีการเตรียมตัวมาบ้าง เวลาเรียนตั้งใจเรียนเต็มที่ ทุกคาบทุกวิชา ตั้งใจฟังติดตาม กับเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่คิดว่าอยู่ในระดับต่ำ เพราะเห็นว่าแค่มาเรียนให้จบไปก็แค่นั้นไม่ได้ให้ความสำคัญอะไรกับการเรียน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาก ถ้ากิจกรรมสอดคล้องกับการเรียน ชอบทุกอย่างที่ได้ออกนอกสถานที่หรือได้ลงมือปฏิบัติจริงหรือได้ไปเห็นของจริง ทั้งการศึกษาดูงาน การจัดกิจกรรม การได้ไปเห็นสถานที่จริง เช่น วิชาการจัดการรายการวิทยุ ก็ได้ไปดูการทำงานที่สถานีวิทยุจริง ๆ

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัย ส่งผลด้านใดบ้างกับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลอะไร ทั้งกับการเรียน และการใช้ชีวิตประจำวันในสถานศึกษา ก็รู้สึกอยู่ช่วงหนึ่งที่มีการประกาศเท่านั้น หลังจากนั้นก็ปกติทุกอย่างไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลง

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน และการร่วมกิจกรรมบางอย่างเนื่องจาก บางคนต้องทำงานช่วยครอบครัว บางคนไกลบ้าน บางคนไปเที่ยว สถานะทางการเงินก็มีส่วนสำหรับบางคน เพราะเราไม่ได้มาแค่เรียนอย่างเดียวต้องมีค่าใช้จ่ายอีกมากมาย บางคนห่อหุ้มไม่มีกำลังใจ ไม่เห็นความสำคัญของการเรียน

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใด หรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน หากไม่ได้มาเรียนหรือไม่มีเรียนส่วนใหญ่จะอยู่กับครอบครัว หลังเลิกเรียนก็เป็นเวลาของการเดินทางมากกว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะอยู่กับครอบครัว มีส่วนน้อยที่อยู่หอ ก็มีบ้างที่มีการไปเที่ยวสังสรรค์กัน คนที่มีแฟนมีผลกับการเรียนทั้งดีและไม่ดี ส่วนใหญ่จะไม่ดี เขาคงอยากอยู่ด้วยกันมากกว่า ชวนกันมาเรียน ที่ดีก็มีบางคนชวนกันมาเรียน บางคนมีแฟนเป็นผู้ใหญ่ก็จะสนับสนุนให้ตั้งใจเรียน

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ กิจกรรมที่ทุกคนได้ร่วมกันทำ กิจกรรมที่สนุกสนาน ถ้ามีผลตอบแทนบ้างก็จะทำให้หลายคนสนใจมากขึ้น อยากร่วมกิจกรรมอะไรก็ได้ที่ได้ใช้เวลาที่เรียนมาไปใช้ปฏิบัติจริง

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปกรณ์การเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายรูป มีคอมพิวเตอร์ บางคนไม่มี แต่ก็ไม่ได้ถือว่าเป็นอุปสรรคมากนัก

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าสื่อการสอนปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการคอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอความต้องการของนักศึกษา กล้องถ่ายรูปก็มีไม่เพียงพอ บางอย่างก็มีแต่ก็ไม่อนุญาตให้ใช้ ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ก็ไม่สมบูรณ์ อุปกรณ์บางอย่างชำรุดเสียหาย ห้องคับแคบมากเกินไป

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาจะได้ทำงานกันทุกคน ทุกคนได้เรียนรู้จริง ๆ อย่างวิชา

คอมพิวเตอร์ถ้ามีครบทุกคน ทุกคนก็จะทำได้ทางจริง อย่างปัจจุบันคนที่ได้นั่งปฏิบัติเท่านั้นที่รู้ คนที่ดูก็ไม่สามารถทำได้ การสอนของอาจารย์เป็นแบบสรุปเนื้อหา สรุปใจความสำคัญไม่ใช่มาอ่านให้ฟัง ควรมีกิจกรรมสอดแทรกอยู่ตลอด และให้นักศึกษาได้ปฏิบัติกับของจริง เครื่องมือเครื่องใช้จริง ๆ

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาใช้เป็นการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่อยากได้มาใช้เป็นการสอนมากที่สุด คือ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต เนื่องจากคอมพิวเตอร์สามารถทำได้หลายอย่าง สามารถดึงดูดความสนใจได้ดี อีกทั้งเครื่องมือต่าง ๆ ที่อาชีพด้านนิเทศศาสตร์มีใช้จริง ๆ ทั้งเครื่องตัดต่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยมากขึ้น

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ คือ การเอาหนังสือมาอ่านให้ฟัง การฉายแผ่นใสให้จดตาม การบอกจด เพราะทำให้น่าเบื่อ แทนที่จะอ่านให้ฟัง น่าจะเป็นการสรุปให้ฟังมากกว่า

2.3.5 ห้องปฏิบัติการมีเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่เพียงพอกับความต้องการ ทั้งห้องปฏิบัติการมีน้อยอุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่เพียงพอและคับแคบ

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องใดสมบูรณ์ดีแล้ว

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องใดสมบูรณ์ ไม่มีห้องใดทันสมัยหรือมีอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการ มีห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ ไม่กว้างขวาง แต่ที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่มีคือ ห้องวิทยุ เท่าที่มีอยู่บางอย่างล้ำสมัย บางอย่างเสียหายไม่สามารถใช้การได้ ที่จำเป็นในปัจจุบันมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ และ โปรแกรมต่าง ๆ

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านใดมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนปัจจุบัน)

อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านถ่ายภาพมากที่สุด อยากมีห้องล้างอัดภาพ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันมีน้อยเกินไป อยากได้ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ที่มีอุปกรณ์สมบูรณ์ และสามารถเข้าใช้ได้โดยไม่มีข้อจำกัด

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 ช่วยวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่า ที่เรียนอยู่ในปัจจุบันเป็นการเรียนรวม ไม่มีการแยกแขนงวิชา ทำให้รู้สึกเหมือนกับเรียนไปเรื่อยไม่รู้จริงสักอย่าง บางวิชาเรียนแล้วไม่รู้

ศึกษาค้นคว้า บางครั้งไม่ทราบว่าถนัดด้านใดกันแน่ รู้สึกว่าเรียนกว้างมากเกินไป กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ควรมีความที่ตรงกับสาขามากขึ้น มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้น โดยเฉพาะวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์ ควรจะเรียนให้ลึกซึ้งมากขึ้นจะได้ทราบว่าตัวนักศึกษาเองมีความถนัดด้านใดกันแน่

2.4.2 ควรมีความรู้ประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น มีวิชาชีพทางด้านนิเทศศาสตร์มากขึ้น ทั้งการโฆษณา โทรทัศน์ ภาพยนตร์ โดยเฉพาะวิชาที่มีการปฏิบัติ ควรจะมีเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ควรเฉลี่ยไม่ใช่เรียนช่วงเดียวกันหมด

2.4.3 ควรยกเลิก หรือปรับรายวิชาใดบ้าง

วิชาที่ควรปรับหรือยกเลิก เช่น วิชาที่คล้าย ๆ กันน่าจะรวมกันเป็นวิชาเดียวกัน

2.4.4 เห็นด้วยกับแนวความคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะสาขาวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรเรียนเฉพาะแขนงให้มากขึ้น เพราะจะได้สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง แต่ก็ต้องเรียนรู้วิชาอื่นด้วย แต่อยากให้มีรู้ลึกในด้านใดด้านหนึ่งด้วย อยากให้มีการเรียนวิชาต่าง ๆ ในช่วงแรก ๆ แล้วมาแยกที่หลังเพื่อนักศึกษาจะได้ทราบว่าตนเองสนใจหรือถนัดในด้านใดกันแน่

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในรายวิชาปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างคิดว่ามีการปฏิบัติไม่เพียงพอ เนื่องจากจำนวนนักศึกษาจำนวนมากอุปกรณ์ต่าง ๆ มีน้อย อาจารย์ดูแลไม่ทั่วถึง

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับการแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

การฝึกปฏิบัติได้รับการดูแลและให้คำแนะนำไม่ทั่วถึงเนื่องจากนักศึกษามีมาก อาจารย์และเจ้าหน้าที่มีน้อย ส่วนความสามารถของอาจารย์ผู้สอนก็ถือว่ามีความรู้ความเชี่ยวชาญในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

น้อยเกินไป

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชนได้พอสมควร ขึ้นอยู่กับบุคคลคิดว่าสามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือเรียน

รู้เพิ่มเติมมากนักน้อยเพียงใด แต่ถ้าเปรียบเทียบกับนักศึกษามหาวิทยาลัยอื่น ๆ จะเสียเปรียบเรื่องของการใช้เครื่องมือเครื่องมือต่าง ๆ แต่อาจจะได้เปรียบในเรื่องของความอดทน

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมเป็นต้นแบบคือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา เพราะเขาสามารถทำให้ข่าวน่าติดตามได้ นำเสนอข่าวได้ตรงประเด็น ทำให้ข่าวน่าสนใจมากขึ้น มีการนำเสนอ 2 ด้าน นางสาวพัชรศรี เบ็ญจมาศ มีความสามารถเป็นตัวของตัวเอง มีความเป็นธรรมชาติ ทำให้ผู้ฟังไม่น่าเบื่อ มีการนำเสนอที่น่าติดตาม แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี นางสาวแคททีริยา แมคอินทอช เนื่องจากมีบุคลิก มีลีลาที่น่าสนใจ วางตัวดูดี ชอบอาจารย์ในโปรแกรมที่สามารถทำให้นักศึกษานอนใจกับการเรียนและเป็นคนดีได้ ชอบทีมงานของ ITV เนื่องจากมีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี สามารถเป็นผู้ประกาศได้เมื่ออยู่ในเหตุการณ์นั้น ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ประกาศที่เราเห็นกันบ่อย ๆ เพียงอย่างเดียว

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผลการสนทนากลุ่มมีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน และวิธีการสอน

2.1.1 มีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติ ว่าผู้สอนควรมีความพร้อมการมาสอนควรมีการเตรียมการมาเป็นอย่างดี มีความเป็นกันเองกับนักศึกษา สาย ๆ เน้นการปฏิบัติให้มากกว่าทฤษฎี จะทำให้สามารถเข้าใจได้ดีกว่า ฟังความคิดเห็นของนักศึกษา อยากจะให้อธิบาย มีการยกตัวอย่าง ไม่อยากให้มีการฉายแผ่นใสให้ดูเพียงอย่างเดียว ไม่ควรนำอารมณ์ส่วนตัวมาบ่งกับเรื่องการสอน การสั่งงานควรมีความชัดเจน เน้นเนื้อหาที่มีการสรุปมาเป็นองค์มากกว่าพูดนอกเรื่องมากเกินไป

2.1.2 วิธีการเรียนที่เห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อ ควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ คือให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เน้นให้มีการปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี หรือเรียนทฤษฎีแล้วก็ให้ลองปฏิบัติเลขจะเข้าใจมากกว่า หรือวิชาที่เป็นทฤษฎีหรือวิชาพื้นฐานต่าง ๆ ก็ควรมีกิจกรรมสอดแทรก ผู้สอนควรมีความหลากหลายทางการสอน ไม่ใช่ฉายแผ่นใสเพียงอย่างเดียว เพราะจะทำให้ที่น่าเบื่อ ง่วงนอน มีการยกตัวอย่างที่ทันสมัย มีการสอนถึงวิธีการนำไปใช้หรือวิธีการประยุกต์ใช้

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอน ส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่ที่พบจะเป็นหลายแบบ บางท่านก็ถ่ายเอกสารมาแจก ฉายแผ่นใส ที่ตรงกับเนื้อหาในเอกสาร บางท่านอ่านเนื้อหาในตำราให้ฟัง น้อยท่านที่จะมีกิจกรรมสอดแทรกหรือมีเรื่องคลุกมาเล่าให้ฟังบ้าง

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

สิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือการให้ความเป็นกันเองของอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษา สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันได้เหมือนกับรุ่นพี่รุ่นน้องคุยกัน นักศึกษาจะได้กล้าถามกล้าปรึกษาสิ่งที่ไม่เข้าใจ มีความใกล้ชิดผูกพันกัน ไม่ต้องกลัวว่านักศึกษาจะไม่ให้ความเคารพ เพราะถ้าอาจารย์เป็นกันเองนักศึกษาก็จะเกรงใจ ไม่กล้าเกินเลย การที่อาจารย์จำชื่อเล่นได้ ทำให้รู้สึกว่ายาวจารย์ให้ความสนใจทำให้รู้สึกภูมิใจ และสนใจวิชานั้น ๆ

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุด คืออยากให้ผู้สอนแยกแยะเรื่องส่วนตัวกับเรื่องการสอน อย่างบางครั้งไม่ทราบว่าไปโกรธใครมาก็ใส่อารมณ์กับนักศึกษา อาจารย์บางท่านมีอคติกับนักศึกษานิเทศศาสตร์ทำอะไรก็ผิดไปหมด บางท่านก็ใจดีมากเกินไป เรื่องการให้เกรด เวลาที่นักศึกษาบางคนไม่ได้ส่งงานหรือคะแนนสอบไม่ผ่าน ไปอ่อน ไปเซ็ดโต๊ะไปทำอะไรให้ก็สามารถผ่านได้ ก็ไม่ดีทำให้รู้สึกว่าไม่ยุติธรรม การสั่งงานส่วนใหญ่จะสั่งตรง ๆ กันหลายๆงาน โดยเฉพาะช่วงปลายภาคเรียน อาจารย์บางท่านคาดหวังกับนักศึกษามากเกินไป สูงเกินไป ทำให้รู้สึกกดดันมากเกินไป บางท่านไม่ฟังเหตุผลของนักศึกษา ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็น

2.1.6 คุณวุฒิการศึกษาของผู้สอน เพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เพียงพอแล้ว ดีแล้ว บางท่านเรียนสูงเกินไปก็สอนไม่รู้เรื่อง อาจจะสอนสูงเกินไป เทียบกับปริญญาตรี บางท่านสอนรู้เรื่องและเข้าใจนักศึกษามากกว่า ส่วนใหญ่จะจบปริญญาโทก็ถือว่าเพียงพอแล้ว

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 ลองประเมินตนเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตัวเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับปานกลาง อย่างสั่งงาน หรือมีกิจกรรมอะไรก็ช่วยกันก็พร้อมที่จะทำกันดี แต่ขาดความกระตือรือร้นอยู่บ้าง สาเหตุที่ยังไม่ถึงระดับดีเพราะ ยังไม่มีการเตรียมความพร้อมในการมาเรียนมากนัก ไม่มีการไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม แค่ตั้งใจเรียนในห้องเรียนเท่านั้น

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนแบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้อื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาก เพราะจะทำให้เข้าใจได้ง่าย ไม่น่าเบื่อ เช่น การได้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนก็ชอบมาก ทำให้รู้จัก และได้ทำงานหลาย ๆ ด้าน รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ มีความสนุกสนานตื่นเต้นในบางเรื่อง การได้ไปดูการทำงานตามสถานที่จริง ไปดูวิธีการทำงานจริง ๆ ของมืออาชีพ เราจะได้นำมาประยุกต์ใช้ได้ การได้ทำกิจกรรมร่วมกับสถาบันอื่นก็น่าสนใจ จะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้แนวคิดใหม่ ๆ สิ่งที่ยังอยากให้คงอยู่ต่อไปก็คือ การไปฝึกงาน ที่นี้จะให้นักศึกษาไปฝึกงานทุกเทอม ทุกชั้นปี ก็ถือว่าเป็นประโยชน์อย่างมาก ได้เรียนรู้หลายเรื่องหลากหลายงาน เป็นประสบการณ์ที่ดีมีประโยชน์มาก

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลด้านใดบ้าง กับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลกับการเรียนการสอน และไม่มีผลอะไรกับการใช้ชีวิตประจำวันในสถานศึกษา คิดว่าอนาคตน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น น่าจะมีบุคลากร มีอาจารย์ผู้สอน มีเครื่องมือ มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยขึ้น แต่ปัจจุบันไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงนอกจากชื่อเท่านั้น เรื่องหลักสูตร เรื่องเนื้อหาวิชาที่สอนน่าจะมีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นในอนาคต

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

กลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียนส่วนใหญ่เกิดจากนิสัยส่วนตัวของแต่ละบุคคล เกิดจากการไม่เห็นความสำคัญของการเรียน หรือวิชาที่ไม่ชอบเรียนก็จะไม่อยากจะเรียน อาจารย์ผู้สอนก็มีส่วนที่ทำให้วิชานั้นไม่น่าสนใจ บางคนคิดเพื่อน บางคนคิดแฟน ฐานะไม่มีผลกับการเรียนมากนัก กับกิจกรรมส่วนใหญ่จะพร้อม มีกลุ่มน้อยที่ไม่สนใจอะไรอยู่แล้ว บางคนอยู่กับครอบครัวก็อาจจะมาร่วมกิจกรรมได้ยาก ส่วนใหญ่จะคิดว่าเรียนเพื่อเอาวุฒิการศึกษา ไม่ได้คิด

ว่าจะเรียนเพื่อนำความรู้ไปใช้ การรับนักศึกษาเข้าเรียนก็มีส่วนสำคัญ เพราะนักศึกษาราชภัฏส่วนใหญ่ก็มาจากการสอบเอ็นทรานซ์ไม่ติด

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน หลีกจากเด็กเรียนบางคนก็กลับไปนอน นอกจากจะมีงานทำ มีการไปเที่ยวไปสังสรรค์กันบ้าง บางคนก็อยู่ไกล เฉพาะการเดินทางก็หมดเวลาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่กับครอบครัว ส่วนน้อยที่มีแฟน ก็มีผลกับการเรียนทั้งดีและไม่ดี ส่วนใหญ่จะไม่คิดกับการเรียน คงอยากจะมีเวลาอยู่ด้วยกันมากกว่าการมาเรียน บางคนก็ตีชวนกันมากเรียน ช่วยกันทำงาน

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด คือการได้จัดกิจกรรมไปพัฒนาชนบท เพราะได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้คลุกคลีกับชาวบ้าน ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชาวบ้านจริง ๆ การได้ไปสถานที่จริงแล้วมาเขียนสารคดีก็น่าสนใจมาก เพราะสามารถมองเห็นภาพจริง ๆ ที่เหลือก็เป็นเรื่องจินตนาการของแต่ละบุคคล

2.2.7 มีอุปสรรคการเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (ถต้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปสรรคการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนก็มีกล้องถ่ายรูป ส่วนน้อยมีคอมพิวเตอร์ คนที่ไม่มีอะไรเลยก็ไม่ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญอะไรมากนัก สามารถยืมหรือหาใช้จากที่อื่นได้

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

สื่อการสอน และห้องปฏิบัติการปัจจุบัน ไม่มีเพียงพอกับความต้องการ ทั้งถ้าสมัยมาก มีจำนวนจำกัด เช่น อุปกรณ์การตัดต่อ ทุก ๆ อย่างเรียนแค่พอรู้ คอมพิวเตอร์ก็ใช้ได้มีจำนวนจำกัด ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ก็คับแคบ แทบจะไม่มีอะไรพร้อมเลย

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี หากแต่เครื่องมือหรืออุปกรณ์บางอย่างที่จะนำมาใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนเท่านั้น การสั่งให้นักศึกษาซื้อหนังสือก็ควรทำให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของหนังสือนั้นบ้าง ควรนำเนื้อหาในหนังสือมาสรุปให้ฟังบ้าง ไม่ใช่ไม่มีเลยก็เลยไม่รู้ว่าจะซื้อมาทำไม

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาใช้เป็นการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีอยากได้มาเป็นการสอนมากที่สุด คือคอมพิวเตอร์ เนื่องจากใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย สิ่งที่มีอยู่ที่ยังใช้ได้อยู่แล้วเพียงแต่ควรพัฒนาให้ทันสมัยทันต่อเหตุการณ์มากขึ้น

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ ไม่มีอะไรที่ควรเลิกใช้ เพียงแต่พัฒนาให้ดีขึ้น ช่างขึ้น จริง ๆ แล้วก็ไม่มีอะไรมาก เลยไม่ทราบว่าอะไรจะเลิกใช้อะไร การแจกเอกสารบางครั้งก็ไม่ตรงกับเนื้อหาเรียนก็ไม่ทราบว่าเอาไปทำอะไร

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องใดสมบูรณ์ ไม่มีห้องใดทันสมัยหรือมีอุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการ จำนวนห้องก็ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ในห้องต่าง ๆ ก็ไม่เพียงพอ ห้องที่มีอยู่ก็แคบ แต่ก็ไม่ถือว่าขาดมากเนื่องจากไม่ค่อยได้ใช้ อุปกรณ์อะไรมากนัก อุปกรณ์จำนวนพอสมควรแต่ใช้การไม่ค่อยได้ หรือใช้การได้ไม่ดีเท่าที่ควร

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องใดสมบูรณ์ดีแล้ว

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ไม่มีห้องใดสมบูรณ์ แต่ก็ถือว่าพอใช้การได้ ห้องที่คิดว่าสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่มีอยู่คือห้องวิทยุ

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านใดมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนในปัจจุบัน)

ห้องปฏิบัติการที่อยากได้มากที่สุดคือ ห้องสตูดิโอที่มีเครื่องมือ มีอุปกรณ์ มีสถานที่ที่สมบูรณ์ สามารถถ่ายทำรายการได้จริง ๆ หรือถ่ายภาพได้จริง ๆ

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 ช่วยวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นการเรียนแบบรวม ๆ หลากหลาย วิชาไม่มีการแยกแขนงวิชาทำให้ได้ทราบหลายเรื่อง แต่ไม่มีความชำนาญเรื่องใดเลย รู้อย่างละเล็กละน้อย ไม่ต่อเนื่อง แต่ก็มีการให้ไปฝึกงานบ่อย ๆ ก็พอช่วยได้บ้าง บางวิชาที่เปิดสอนวิชาพื้นฐาน บางวิชาที่ต้องไปเรียนกับนักศึกษาคณะอื่น ก็ไม่สมควรเนื่องจากมีความสามารถคนละทางกันแล้ว มาใช้บรรทัดฐานเดียวกันในการตัดสินคิดว่าไม่ถูกต้อง

2.4.2 ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรมีวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์มากขึ้น

2.4.3 ควรยกเลิก หรือปรับรายวิชาใดบ้าง

ควรยกเลิกหรือปรับปรุงวิชาที่มีความคล้ายคลึงกันให้เป็นวิชาเดียวกัน แล้วเพิ่มรายละเอียดยุทธศาสตร์ที่เรียนให้ลึกซึ้งและละเอียดมากขึ้น ซึ่งจะได้สามารถปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง วิชาที่ควรมีการเพิ่มเติมคือวิชาภาษาอังกฤษ ถึงแม้จะไม่ค่อยชอบมากนักแต่ก็สำคัญ วิชาทางด้านการตลาดก็มีความสำคัญมากในปัจจุบัน

2.4.4 เห็นด้วยกับแนวความคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้ลึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างสรุปความคิดว่า น่าจะมีการเรียนทั้งสองอย่างควบคู่กันไป เพราะถ้าเรียนเฉพาะวิชาเพียงอย่างเดียว ก็ไม่รู้เท่าทันหรือไม่สามารถไปทำอย่างอื่นได้ หรือเรียนแบบไม่เจาะจงก็ไม่มี ความชำนาญด้านใดเลย อยากให้ช่วงแรกเป็นการเรียนรวม ๆ หลากหลายวิชาหลังจากนั้นค่อยแยกแขนงวิชา

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างให้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ในวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติ ได้มีการฝึกปฏิบัติเพียงพอแล้ว หากแต่ความลึกซึ้งในการปฏิบัติจริงในรายวิชานั้น ๆ เช่น เวลาที่มีการประกวดหรือการแข่งขันเขียนบทสารคดี อาจารย์ก็จะขยันจะขอให้นักศึกษาเขียนส่งแต่นักศึกษาไม่รู้จะเขียนอย่างไร ไม่รู้จะเอาความรู้ที่ไหนมาเขียน ไม่รู้เทคนิคหรือวิธีการจริง ๆ เลย

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับคำแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

ในการฝึกปฏิบัติได้รับการแนะนำจากอาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่เพียงพอแล้ว แต่ก็มียาจารย์บางท่านที่มีงานมาก ต้องไปประชุมหรือไปทำอะไรบ่อย ๆ ก็อาจจะไม่เพียงพอ

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป ปานกลาง น้อยเกินไป)

กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหลักสูตรในปัจจุบันมีรายวิชาที่ให้ฝึกปฏิบัติปานกลาง แต่อาจจะได้ปฏิบัติจริงได้น้อย เนื่องจากอุปสรรคต่าง ๆ มีจำนวนจำกัด

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคาดว่า ตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างคาดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์และสื่อสารมวลชนได้ดี ขึ้นอยู่กับบุคคลด้วยว่าใครจะมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากกว่า

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชมบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมหรือเป็นต้นแบบคือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา เพราะเขาเก่งมีความสามารถมาก มีเทคนิคที่ทำให้เรื่องราวที่เขานำเสนอน่าสนใจ กล้าเสนอประเด็นต่าง ๆ นางสาวพัชรศรี เบญจมาศ มีความสามารถเป็นตัวของตัวเอง รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี นางสาวสายสวรรค์ ขยันยิ่ง เป็นคนพูดจาฉะฉาน ค่อนข้าง มีความสามารถมาก นายไตรภพ ลิมปพัทธ์ เนื่องจากมีเทคนิคในการโหม่งน้ำที่ดี รู้จักให้กำลังใจคนที่มีความทุกข์ นายเพชรทาย วงศ์คำเหลา เป็นคนสนุกสนาน เป็นตัวอย่างที่ดีในการพัฒนาตนเอง จากคนบ้านนอกมาเป็นตลกแล้วก็เป็นผู้กำกับหนังได้ นางสาวแคทริยา แมกอินทอช พูดจาชัดเจน ร, ล ควบคุมถ้าถูกต้อง เป็นตัวของตัวเอง ดูสบาย ๆ น่าติดตาม น่าสนใจ

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ผลการสนทนากลุ่ม มีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน และวิธีการสอน

2.1.1 มีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรมีบุคลิกภาพที่ดี วางตัวดูดีอยู่ตลอด เป็นกันเองกับนักศึกษา ไม่ต้องเคร่งเครียดมากนัก จะได้ทำให้นักศึกษากลับที่จะสอบถาม บรรยากาศของการเรียนไม่เคร่งเครียด ก็ทำให้อยากมาเรียนมากขึ้น แต่ก็ไม่ใช่ใจดีมากเกินไป ต้องวางตัวให้ลูกศิษย์เกรงใจด้วย เรื่องไหนที่ควรเข้มก็เข้ม แต่บรรยากาศของการเรียนควรเป็นกันเอง ให้สามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง ทั้งนอกห้องเรียน และในห้องเรียน อยากให้ผู้สอนให้เหตุผลให้มากกว่าอารมณ์ส่วนตัว อยากให้สอนตรงตามเนื้อหาของแต่ละรายวิชา ไม่ใช่สอนนอกเรื่องมากเกินไป อยากให้สอนตรงตามวัตถุประสงค์ของวิชา

2.1.2 วิธีการเรียนที่เห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจและไม่น่าเบื่อ คือ ควรมิกิจกรรมต่าง ๆ สอดแทรกบ้าง ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วม หรือพาไปร่วมกิจกรรมนอกชั้นเรียน การได้ลงมือปฏิบัติ

จริง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีอยู่แล้ว ยกเว้นในบางรายวิชาที่มีแต่เรียนทฤษฎีในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะในช่วงที่เรียนชั้นปีที่ 1 และ 2

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่จะเป็นการฉายแผ่นใส การเขียนอธิบายบนกระดาน หรือไม่ก็การอ่านตำราให้ฟัง ยกเว้นวิชาที่เป็นวิชาปฏิบัติที่เป็นวิชาทางด้านนิเทศศาสตร์ที่ได้ปฏิบัติจริง วิชาที่เป็นทฤษฎี มักจะไม่มีอะไรที่ให้น่าสนใจ มีการฉายแผ่นใสหรือมีเอกสารให้อ่านเท่านั้น

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับ ผู้เรียน

สิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือ การเป็นกันเอง ของอาจารย์ผู้สอน การพูดคุยอย่างเป็นกันเอง ไม่ถือตัว ทำให้นักศึกษากล้าที่จะสอบถามหรือกล้าปรึกษา อาจารย์จำชื่อได้ก็ชอบ เนื่องจากทำให้รู้สึกว่ายอาจารย์ให้ความสำคัญ

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมส่วนตัวที่อยากให้ผู้สอนปรับปรุงมากที่สุดคือ

1. การเอาอารมณ์ส่วนตัวมาลงกับนักศึกษาบางครั้งอาจารย์อาจจะ โกรธ โมโหหรือ ทะเลาะกับใครมา แล้วมาลงกับนักศึกษาซึ่งไม่รู้อะไรเลย อยากให้อาจารย์แยกแยะเรื่องส่วนตัวกับ เรื่องการสอนออกจากกัน

2. การเปรียบเทียบของอาจารย์บางท่านชอบเอานักศึกษารุ่นที่มาเปรียบเทียบให้ฟัง ว่าดีกว่าอย่างนั้นคืออย่างนี้ ทำให้นักศึกษากำลังใจในการเรียน อาจทำได้บ้างเพื่อให้พัฒนาตนเอง แต่บางครั้งมันมากเกินไป

3. อาจารย์บางท่านจู้จี้เรื่องส่วนตัวมากเกินไป น่าจะเน้นเรื่องเรียนให้มากกว่า

2.1.6 คุณวุฒิการศึกษาของผู้สอน เพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เพียงพอแล้ว ดีแล้ว แต่อยากได้ อาจารย์ที่มีประสบการณ์จริงในวิชาชีพที่ทำการสอนนั้น ๆ

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 ลองประเมินตนเองว่า มีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างประเมินตัวเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียน ว่าอยู่ในระดับปานกลาง ที่ยังไม่ดีเพราะว่า เราพร้อมที่จะเรียน ในห้องเรียน ยังไม่มีการเตรียมตัวมาล่วงหน้า บางครั้งไม่ได้ตั้งใจฟังมากนัก งานที่อาจารย์สั่งให้ทำ ก็มักจะมาทำใกล้ ๆ เวลาจะส่ง

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจ กับกิจกรรมการเรียนรู้อื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้อื่น นอกเหนือจากการเรียนรู้ในชั้นเรียนมาก เช่น จัดโครงการต่าง ๆ ที่ร่วมกันจัดทั้งห้อง การจัดกิจกรรมต่าง ๆ จะได้ใช้ความรู้ที่เรียนมาหลายด้านมากได้ใช้ความรู้จริงๆ ได้รู้จักแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ได้มีประสบการณ์จริง การไปศึกษาดูงานต่าง ๆ ก็น่าสนใจ

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลด้านใดบ้าง กับการเรียนในปัจจุบัน

การเป็นมหาวิทยาลัยไม่มีผลกับการเรียนอะไร และไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง อาจจะเป็นที่เราใกล้จบแล้ว ฟังมีการเปลี่ยนก็เลยไม่มีผลอะไร นื่องๆที่กำลังจะเข้ามาหรือปี 1 ปี 2 ก็อาจจะมีผลเปลี่ยนแปลงบ้างแต่ไม่ทราบว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร อนาคตน่าจะดีขึ้น อาจจะเป็นเรื่องของงบประมาณ หรือเครื่องมือ สื่อการเรียนการสอนต่างๆอาจมีการพัฒนามากขึ้น อาจจะมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากขึ้น แต่การยอมรับของสังคมไม่ทราบว่ามีการเปลี่ยนแปลงอะไรหรือไม่ แต่คิดว่าน่าจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

ในการร่วมกิจกรรมคิดว่าให้ความสำคัญมาก เนื่องจากไม่น่าเบื่อ แต่ก็ต้องดูด้วยว่าเป็นกิจกรรมแบบไหน ถ้าเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนก็จะให้ความสนใจมาก และอยากให้มีกิจกรรมสอดแทรกเวลาเรียนมาก ๆ

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบันส่วนใหญ่จะอยู่กับครอบครัว อาจจะมีหลังเลิกเรียนบ้างที่จะไปกับเพื่อน แต่ก็ต้องกลับบ้าน การไปเที่ยวหรือไปสังสรรค์กันน้อยมาก คนที่อยู่หอส่วนน้อย แต่การอยู่หอจะสะดวกในการร่วมกิจกรรมมากกว่า การอยู่บ้านกับครอบครัวเวลามีกิจกรรมอะไร มักจะมาได้ยาก บางคนมีแฟนก็ไม่มีผลอะไรกับการเรียนมากนัก แต่กับกิจกรรมบางอย่างก็อาจจะไม่สามารถมาร่วมได้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

กิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด คือกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติจริง ๆ การจัดโครงการต่าง ๆ การฝึกประสบการณ์ ฝึกเราก็ต้องไปฝึกตอนปิดภาคเรียนอยู่แล้ว ก็คิดว่าดีมีประโยชน์มาก การศึกษาดูงานก็น่าสนใจ

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

อุปกรณ์การเรียนที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว บางคนมีกล้องถ่ายรูป มีคอมพิวเตอร์ ส่วนใหญ่จะไม่มี น้อยคนที่มีกล้อง Video

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

สื่อการสอนปัจจุบันมีไม่เพียงพอกับความต้องการ เช่น คอมพิวเตอร์มีน้อยเกินไป ไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ในโปรแกรมเองก็มีอยู่แต่ก็จำต้องใช้การไม่ได้ กล้องถ่ายภาพ กล้อง Video ก็มีน้อย สื่อการสอนอื่น ๆ ก็ไม่มีความแปลกใหม่ มีแต่การฉายแผ่นใส ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ไม่มีอุปกรณ์อะไรที่สามารถใช้งานได้ดี

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การเรียนการสอนมีรูปแบบอย่างไร

เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ควรจะเรียนทั้งทฤษฎี และปฏิบัติควบคู่กันไป ไม่ใช่ ปี 1 ปี 2 เรียนแต่ทฤษฎี มาปฏิบัติเอาเฉพาะ ปี 3 ปี 4 บางครั้งมันก็มากเกินไป งานต่างๆ อาจารย์สั่งก็อาจจะมากเกินไป ทำให้ต้องรีบทำ และงานก็ออกมาไม่มีคุณภาพ มีการได้ทำงานจริง ได้ปฏิบัติกับเครื่องมือจริง ๆ

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใด มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุด

เทคโนโลยีที่อยากได้มาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุด คืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ทันสมัยขึ้น ทั้งคอมพิวเตอร์ เครื่องตัดต่อ เครื่องบันทึกเสียง ห้องจัดรายการวิทยุ ห้องล้างภาพ ซึ่งห้องล้างภาพที่มีอยู่เก่ามาก โดยเฉพาะโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย ซึ่งที่นี่แทบจะไม่ได้เรียนเลย เรียนแต่ที่เขาเลิกใช้กันหมดแล้ว

2.3.4 สื่อการสอนแบบใด ที่เห็นว่าควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

สื่อการสอนแบบที่ควรเลิกใช้ กลุ่มตัวอย่างคิดว่าไม่มีอะไรที่ควรเลิกใช้ เนื่องจากเครื่องมือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ล้ำสมัยแล้ว บางหน่วยงานก็ยังใช้อยู่ ถ้าได้เรียนรู้ก็จะเป็นประโยชน์

ไม่เสียหายอะไร หรือสื่อการสอนที่อาจารย์นำมาใช้ก็ไม่มีอะไรที่ควรเลิกใช้ แค่ควรปรับปรุงให้ทันสมัยและน่าสนใจมากขึ้น

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าไม่มีห้องโคมบูรณ์ ไม่มีห้องโคมทันสมัยหรืออุปกรณ์เพียงพอกับความต้องการ มีห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ ไม่กว้างขวาง ส่วนใหญ่ห้องมีอยู่แล้ว แต่อุปกรณ์ต่าง ๆ มีไม่พร้อม และไม่เพียงพอกับความต้องการ

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องโคมบูรณ์ดีแล้ว

ที่สมบูรณ์เท่าที่มีก็คือ ห้องวิทยุ

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านโคมมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในที่เปิดสอนในปัจจุบัน)

กลุ่มตัวอย่างอยากได้ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์มากที่สุด และควรมีโปรแกรมต่าง ๆ ที่ทันสมัยมาสอนด้วย

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 ช่วยวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่า ควรจะปรับปรุงให้มีความทันสมัยมากขึ้น ไม่ได้ยึดแค่ทฤษฎีเก่า ๆ เช่น การทำรายการ น่าจะมีการให้ถ่ายทำจริง ๆ ออกสถานที่จริง จะได้ทราบว่า มีขั้นตอน มีวิธีการทำอย่างไร ที่เราเรียนอยู่มีการเรียนที่เน้นด้านวารสารและการประชาสัมพันธ์ แต่ก็ได้มีการแยกเรียนอะไร เป็นการเรียนนิเทศศาสตร์แบบรวม ๆ บางวิชาเรียนน้อยมากเกินไป บางวิชาควรจะแยก เช่น วิชาการจัดรายการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียงก็ควรแยกกัน เป็นการเรียนแบบรวม ๆ แล้วแต่ใครจะสนใจอะไรเป็นพิเศษแล้วก็ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมกันเอง รู้หลายเรื่อง แต่ไม่รู้รายละเอียดลึกซึ้ง

2.4.2 ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

กลุ่มตัวอย่างคิดว่าควรมีวิชาที่เกี่ยวกับการผลิต วิชาที่ได้ใช้เครื่องมือต่าง ๆ เพิ่มขึ้น วิชาที่ได้ปฏิบัติจริง วิชาที่เกี่ยวกับหลักการตลาด ก็สำคัญ เรียนแต่วิชาพื้นฐานแต่ไม่ทราบว่านำไปประยุกต์ใช้อย่างไร

2.4.3 ควรยกเลิก หรือปรับรายวิชาใดบ้าง

วิชาที่ควรปรับปรุง เช่น สุนทรียภาพ วิชาพื้นฐานบางวิชา วิชาความจริงของชีวิต เป็นต้น

2.4.4 เห็นด้วยกับแนวความคิดไคระหว่าง

เรียนเฉพาะบางวิชาที่รู้สึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ควรจะนำทั้งสองอย่างมารวมกัน คือ ควรเรียนวิชาที่หลากหลาย แล้วมีการแยกเน้นเฉพาะวิชาภายหลัง และมีการแยกเป็นหลาย ๆ แขนงวิชา เช่น ประชาสัมพันธ์ วารสารศาสตร์ วิทยุ โทรทัศน์ โฆษณา เป็นต้น

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอแล้วหรือไม่

ในวิชาที่มีการฝึกปฏิบัติ ได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอแล้ว บางวิชาที่มีทั้งงานเดี่ยวและงานกลุ่ม แต่อาจจะไม่ลึกซึ้ง เหมือนกับที่อื่น ๆ เนื่องจากเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่เอื้ออำนวย

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับคำแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

ในการเรียนได้รับคำแนะนำจากผู้สอนเป็นอย่างดี

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

กลุ่มตัวอย่างคิดว่าหลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติพอดีแล้ว สำหรับปี 3 ปี 4 อาจจะค่อนข้างมากด้วย น่าจะมีการเฉลี่ยไปปี 1 ปี 2 บ้าง

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชน ได้หรือไม่

กลุ่มตัวอย่างคิดว่าตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้ดี ขึ้นอยู่กับการนำไปประยุกต์ใช้หรือการเรียนรู้เพิ่มเติมของแต่ละบุคคล เนื่องจากวิชานิเทศศาสตร์ไม่หยุดนิ่งต้องเรียนรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม คือ

นางนฤมล เมธิ์สุกุล รายการทุ่งแสงตะวัน เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความมั่นใจ มีการนำเสนอเป็นแนวของตัวเอง เป็นประโยชน์ต่อสังคม เก่ง นายชัยวัฒน์ (แอ็ด) พิธีกรรายการที่นี้ประเทศไทย คิดว่าเขามีความสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี บุคลิกภาพดี นางสาวพัชรี เบญจมาศ เนื่องจากมีความสามารถหลากหลาย มีความเป็นกันเอง สนุกสนาน ทำให้ข่าวหรือรายการที่เขาเป็นพิธีกรนำติดตาม นายสรยุทธ สุทัศน์จินดา เนื่องจากเป็นคนขยัน มีการเตรียมการเป็นอย่างดี

ดีก่อนที่จะทำรายการใดรายการหนึ่ง มีเทคนิคที่ทำให้ข่าวน่าสนใจ เข้าใจง่าย มีประสพการณ์มาก มีการวิเคราะห์ข่าวที่ดี มองหลายมุม นำเสนอหลายมุม

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยทุกภาคเรียนสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 กลุ่มละ 10 คน ผู้วิจัยแยกเป็นชั้นปีที่ 2 จำนวน 10 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 10 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยจากชั้นปีที่ 2 ปีที่ 3 และปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ตามแนวคำถาม โดยเริ่มจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน วิธีการสอน

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

ผู้สอนที่มีประสพการณ์ และมีคุณวุฒิในระดับปริญญาโทขึ้นไป

2.1.2 วิธีการสอนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อควรเป็นแบบใด

วิธีการเรียนโดยการนำนักศึกษาไปยังสถานที่จริง / วิทยุ และโทรทัศน์ในชุมชน ปี 2 ยังไม่เคยไปดูของจริง อาจจะเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

น่าสนใจ เพราะมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในชั้นเรียน ส่วนใหญ่แต่ไม่ใช่ทั้งหมด อาจารย์บางท่านยังสอนตามตำรา ไม่ได้ดูของจริง

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง

อาจารย์บางคนมีการเตรียมการสอนมาอย่างดี มีลีลาในการสอน คลกแบบมีสาระ

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

อาจารย์บางคนมีอาการหลง ๆ ลืม ๆ ชอบมาสายเกือบชั่วโมง บ่นในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน

2.1.6 คุณวุฒิการศึกษาของผู้สอนเพียงพอแล้วหรือไม่

เพียงพอแล้ว

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างลองประเมินตนเอง ว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

ไม่พร้อมเท่าที่ควร ไม่มีความกระตือรือร้น เพราะมีงานเยอะ นักศึกษาส่วนหนึ่งต้องทำงานในช่วงเย็นถึงกลางคืน เป็นเด็กเสิร์ฟร้านอาหาร Miss Motor Show

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียน (ดี ปานกลาง ไม่พร้อม ฯลฯ)

นักศึกษาปี 2 ทุกคนรับผิดชอบจัดเสียงตามสายภายในสถาบัน ในช่วงเวลาพักเที่ยง 1 ชั่วโมง ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และเปิดเพลง

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลต่อด้านใดบ้างกับการเรียนในปัจจุบัน

การเปลี่ยนเป็นมหาวิทยาลัย เป็นการเปลี่ยนแค่ชื่อ ระบบการเรียนยังเหมือนเดิม

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

ต้องทำงานควบคู่กับการเรียน

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่ คิดว่าไม่น่าจะส่งผลต่อการเรียน นักศึกษาบางคนเปลี่ยนกระเป๋า รองเท้า ทุกสัปดาห์ แต่เขามีฐานะทางเศรษฐกิจดี

2.2.6 กิจกรรมชั้นเรียนใด ที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

ไปดูงานด้านนิเทศศาสตร์ สถานีโทรทัศน์ ITV ที่หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา หรือดูในะลาที่พอแล้ว สำหรับปี 2

2.2.7 มีอุปกรณ์การเรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

นักศึกษาบางคนมีกล้องถ่ายรูปส่วนตัว คอมพิวเตอร์ PC ที่บ้าน ถ้าไม่มีก็จะยืมเพื่อน ใช้ของมหาวิทยาลัย

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบัน เพียงพอแล้วหรือไม่

ไม่เพียงพอ มีแต่ห้องมืด สำหรับใช้ล้างฟิล์มขาวดำ

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

อยากไปดูงานนอกสถานที่ ไปดูของจริง ปัจจุบันเรียนแต่ในห้องอย่างเดียว นักศึกษาเข้าใจว่า อาจจะเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใดมาเป็นสื่อการสอนมากที่สุด

ไม่ควรใช้แผ่นใสเพียงอย่างเดียว ควรมีสื่อคอมพิวเตอร์ มัลติมีเดีย มีรายวิชาบังคับเพียงวิชาเดียวที่ใช้ Power Point แต่ไม่ใช่วิชาของนิเทศศาสตร์ อาจารย์ควรแจก Sheet ให้นักศึกษา

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

การที่อาจารย์เขียนในกระดาน / บอกรด

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ไม่เพียงพออย่างยิ่ง

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องใดสมบูรณ์ดีแล้ว

ห้องปฏิบัติการวิทยุกระจายเสียง

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านใดมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนในปัจจุบัน)

Studio จะได้ฝึกการเป็นผู้ประกาศ ซ่อมละคร แยกอาคารนิเทศศาสตร์ ปัจจุบันรวมอยู่กับคณะวิทยาการจัดการ

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

หลักสูตรนิเทศศาสตร์ในปัจจุบันอยู่ในระดับพอใช้ เรียนหลวม ๆ เกินไป อยากได้ทั้งกว้าง และลึก ให้เปิดหลายแขนง ไม่ใช่แขนงประชาสัมพันธ์อย่างเดียว

2.4.2 กลุ่มตัวอย่างคิดว่าควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

วิชาที่มีการฝึกปฏิบัติควรมากกว่านี้

2.4.3 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

วิธีการคิด และการตัดสินใจ / วิชาพื้นฐานทางธุรกิจ

2.4.4 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวความคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชาเพื่อรู้สึกในแขนงนั้น สามารถทำงานนั้นได้ดี

เรียนหลายแขนง แบบวิชาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

นักศึกษารู้สึกว่า เห็นด้วยทั้ง 2 แนวคิด คือ ให้ความสำคัญไประหว่างรู้สึก กับรู้
ทั่วไป

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ไม่เพียงพอ

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติได้รับคำแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอ
แล้วหรือไม่

การแนะนำจากเจ้าหน้าที่ อาจารย์เพียงพอแล้ว

2.4.7 หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

รายวิชาปฏิบัติข้งน้อยไป

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศ
ศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

ไม่แน่ใจว่าจะนำความรู้ด้านนิเทศศาสตร์ไปใช้ได้หรือไม่

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบ
บุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นักนิเทศศาสตร์ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชมคือ

นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา นายมอัมหมัดอาฮูป ปาทาน (นักหนังสือพิมพ์พิมพ์ดีดชน
จังหวัดยะลา) นางสาวพัชรศรี เบญจมาศ นางสาวอรปรียา หุ่นศาสตร์ นายกิตติ สิงหาปัด นาย
สมพล ปิยพงศ์ศิริ นายไครภพ ลิมปพัทธ์

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน
10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการสนทนากลุ่มมีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน วิธีการสอน

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

มีความเป็นกันเอง สนุกสนาน อาจารย์บางคนก็เครียด แต่อาจารย์บางคนก็ไร้สาระ
แต่เด็กชอบแบบไร้สาระมากกว่า ไม่ได้อะไรในคาบที่เรียน แต่ก็อยากให้อาจารย์บางคนบ้าง
แต่อาจารย์บางคนสนุกสนานมากเกินไป จนไม่มีสาระเลย บางทีก็เครียดทั้งชั่วโมง แต่มันก็นักเกินไป
ที่จะเน้นบางชั่วโมง มันแน่นจนรับไม่ไหวมันหนักเกินจนError ในห้องเรียนบางที่เข้าใจที่อาจารย์
สอน แต่ออกนอกห้องทำงานมาส่งกลับทำผิด

2.1.2 วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อควรเป็นแบบใด

สอนให้เราเน้นหนัก หาตัวอย่างง่าย ๆ และสอนให้ปฏิบัติจริง ออกนอกพื้นที่บ้าง บางรายวิชาน่าจะออกข้างนอก เจอของจริงบ้าง บางรายวิชาจ่ายเงินค่าปฏิบัติ แต่ไม่เคยได้ทำเลย ถ้าให้เลือกอยากให้มีรายวิชาปฏิบัติเยอะ ไม่อยากให้อยู่แต่ในห้องสี่เหลี่ยม อย่างนิเทศศาสตร์ที่อื่นเค้าได้ไปฝึกงานจริง ๆ อย่างบางที่ปี 2 ก็ได้ไปดูงานกันแล้ว ไปจัดรายการ แต่ของเราปี 3 ปี 4 ยังน้อย อย่างมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาอยู่มา 3 ปี ได้ดูงานที่เดียวเอง คือ สถานีโทรทัศน์ ITV ที่หาดใหญ่ อยากเห็นของจริง อยากปฏิบัติจริง เวลาถามก็ตอบไม่ได้ ไม่ทันเพื่อน ไปสัมมนาของมหาวิทยาลัยอื่นที่รวมกันทั่วประเทศ ที่อื่นเค้าเก่งแบบสุดขอดกัน

2.1.4 ตามสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง

ความสัมพันธ์ที่ดีก็มี แต่ไม่ดีมากกว่า ถ้าพูดคือในรายวิชาที่ต้องออกข้างนอก ถ้าตัวบุคลากร คือ อาจารย์บางท่านมีวุฒิภาวะไม่พร้อม บางอาจารย์บางท่านใช้ได้ทุ่มเทเวลา และความพร้อม ตัวอย่างรายวิชาที่น่าจะออกนอกพื้นที่ เช่น วิชา สื่อข่าว, เขียนข่าว อย่างเขียนข่าววิทยุกระจายเสียง ได้ออกนอกพื้นที่ ได้สัมผัสจริงต่างแหล่งข่าวต่าง ๆ ได้รู้เยอะ อย่างตอนเรียนปี 2 วิชาเขียนข่าว อาจารย์ให้ยกข่าวขึ้นมาเอาให้ Make ขึ้นมาบ้าง

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

ที่สำคัญจริง ๆ แล้ว มหาวิทยาลัยอื่น ๆ จากที่ได้ทราบข่าวมาปี 1 เข้ามาพร้อม ๆ กับความมั่นใจในวิชา อาจารย์จะเน้นให้กล้าแสดงออกคือ หากกิจกรรมอะไรก็ได้เน้นให้เด็กกล้าพูด กล้าแสดงออก ที่นี้พูดในสถาบันของเรา เด็กเขาชนไม่กล้าพูด บางครั้งไม่เหมือนเด็กนิเทศศาสตร์ ปี 1 ตั้งใจเข้ามาเต็มที่เต็มปีจจัย ตั้งใจอยากเรียนแต่ไม่มีพื้นฐานมาแล้วจะทำอย่างไร เมื่อต้องเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยอื่น จะแตกต่างกัน จะเห็นได้ชัดในเรื่องความสามารถ อย่างว่าแต่ปี 1 ปี 2 ปี 3 ก็ยังไม่ได้อาจเป็นเพราะว่าพื้นที่ของเราไม่มีสนามให้เราแสดงความสามารถออกมาอย่างเต็มที่ อย่างว่าในเมืองใหญ่ ๆ มีที่ต่าง ๆ รองรับเด็กนิเทศศาสตร์ให้แสดงความสามารถ แต่ที่นี้มีกรอบจำกัดของมันเอง คือ อยู่ในห้องเรียนของมหาวิทยาลัย ออกไปข้างนอกงานที่จะรองรับเด็กนิเทศศาสตร์มีน้อยมาก พุดง่าย ๆ ถ้าอยู่ที่นี้แล้วไม่ Active ตัวเองก็จะไม่เกิด ประกอบกับสถานการณ์ภาคใต้ด้วยมันทำให้ไม่มีงาน ไม่ใช่ไม่มีแค่น้อย บางงานก็น่าจะจัดงานในมหาวิทยาลัยก็ต้องบูบ เพราะกลัวสถานการณ์ เป็นอย่างนี้ไม่คิดเลย เช่น งานหลักเมือง น่าจะจัดซุ้มของเด็กนิเทศศาสตร์ของมหาวิทยาลัย แต่ไม่มีใครกล้าจัด กลัวระเบิด สถานการณ์มีผล และสภาพแวดล้อมก็มีผล

2.1.6 คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์เพียงพอแล้วหรือไม่

อาจารย์มีคุณวุฒิเพียงพอ อาจารย์แต่ละคนไม่เหมือนกัน หรืออาจเป็นเพราะอาจารย์เก่งเกินไปเลยสอนเด็กไม่รู้เรื่อง ไม่ใช่แต่นักศึกษาที่สับสน ตัวอาจารย์เองยังสับสน อาจารย์สอนแบบนี้พอออกนอกห้องเป็นอีกแบบหนึ่ง นักศึกษาตามไม่ทัน คือสอนข้อเดียวกัน บทเดียวกัน พอออกไปนอกห้องเป็นแบบอื่น เราบอกอาจารย์ไป อาจารย์ก็ตอบมาว่าฉันไม่เคยพูดแบบนี้ นักศึกษามีแนวคิดจะขอเครื่องอัดเสียงเพื่อยืมยืม บางทีเกิดความเบื่อก็จะทำ ทำหลายครั้งยังคิด เลยท้อ ไม่อยากเรียน

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างลองประเมินตัวเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อมเท่าที่ควร ฯลฯ)

ทุ่มเทเป็นบางวิชา บางวิชาขี้เกียจ ภาพรวมในห้องขี้เกียจเยอะกว่าที่ตั้งใจก็เป็นส่วน ๆ ในห้องเรียนก็คือเรียน ออกนอกห้องกิจกรรมคือกิจกรรม แต่ถ้าอีกกลุ่มหนึ่งไม่เอาอะไรเลย เช็กชื่ออย่างเดียว แบ่งเป็น Active กับไม่ Active ฟังตัวเองกับฟังเพื่อน เวลาแบ่งกลุ่มอาจารย์จะให้เพื่อนที่ไม่ค่อยมาเรียนมาอยู่กลุ่มบ้าง ไม่ให้เกาะกลุ่มพยายามคละกันไป

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อมเท่าที่ควร ฯลฯ)

ถ้ากิจกรรมนอกชั้นเรียน สนใจ อยากออกนอกพื้นที่มากที่สุด แต่ก็เป็นไปได้ เพราะสถานการณ์อันตรายนี่ต้องยอมรับว่าถ้าปล่อยไปข้างนอกมันลำบาก ถ้ามันแค่คิดเรื่องสถานการณ์ เราก็งงไม่ทันเพื่อน บางครั้งอาจไม่ทัน เพราะเหตุการณ์ไม่จบง่าย ๆ ถ้ามันแต่ไม่กล้า พวกหนูคงไม่มีประสบการณ์เลย ถ้าไปสมัครงานเราคงไม่มีประสบการณ์ และอาจารย์บางคนไม่มีเวลาพอที่จะพาเราออกไป บางทีอาจารย์ก็คดงาน บางทีอาจารย์ก็จะไปสอนรวมเอาสัปดาห์หน้าวันที่ก็สอนวิชาการ 3 ชั่วโมงเต็ม รับไม่ไหวส่วนใหญ่จะเป็นวิชาหลัก ๆ ทั้งนี้

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลด้านใดบ้างกับการเรียนในปัจจุบัน

เหมือนเดิม ปี 1 เป็นไงก็ยังเป็นแบบนี้ ไม่มีการพัฒนานอกจากเปลี่ยนรับแต่ป้ายชื่ออย่างเดียว สื่อการสอนไม่เหมือนมหาวิทยาลัยอื่น พอเป็นมหาวิทยาลัยแล้วน่าจะมีเทคโนโลยีเน้นสื่อการสอนมากกว่านี้

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน/ การเข้าร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

ในชั้นเรียนไม่ค่อยมีอะไรที่น่าสนใจ ไม่มีกิจกรรมเนื้อหาที่บรรยาย ฟังมามากมีแต่คล้าย ๆ กันเหมือนเดิม

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่

รูปแบบการใช้ชีวิตไม่มีผลต่อการเรียน เราไม่ตามแฟชั่น มีบ้างแฟชั่นบ้างแต่ควบคุมได้ ไม่มีผลต่อการเงิน มีผลบ้างอย่างอินเทอร์เน็ต ที่ใช้ในการเรียน เพื่อนก็ใช้เล่นเกม เราไม่ทันได้ใช้เพื่อนเล่นเกมห่มด และห้องคอมพิวเตอร์ใช้อบรมตลอด เลยไม่รู้จะทำอย่างไรต้องออกไปใช้ข้างนอก ค่าเทอมก็จ่ายแต่เราไม่ได้ใช้ ใช้แต่น้อยมาก

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

ไปทำข่าว จัดรายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ ผู้สื่อข่าว พิธีกร ในสถาบันไม่มีหนังสือพิมพ์ให้ฝึกปฏิบัติ มีเสียงตามสาย มีเวทีข้างในแต่ยังไม่เปิดกว้าง เพราะได้ใช้เฉพาะบางกลุ่ม

2.2.7 มีอุปกรณ์เรียนใดบ้าง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

กล้องถ่ายรูปมีบางคน ถ้าไม่มีก็ยืมเพื่อน ยืมรุ่นพี่ ของมหาวิทยาลัยก็มีแต่ไม่พอใช้ ถามว่าเรียนนิเทศศาสตร์ตามหลักสูตรวิชา เด็กนิเทศศาสตร์ต้องถือกล้องที่มีเลนส์ซูม แต่กล้องที่สถาบันจัดให้เป็นกล้องรุ่นเก่าไม่มีเลนส์ซูม เวลาอาจารย์สั่งงานก็ทำไม่ได้ อีกอย่างก็ไม่รู้จะเก็บไว้ทำอะไร เปรียบเทียบกับคนอื่น ไม่ต้องเทียบกับมหาวิทยาลัย เอาแต่วิทยาลัยเทคนิค เครื่องมือช่างยังให้ใช้ได้เต็มที่ ถ้าเสียก็ของบประมาณซ่อมใหม่ แต่ที่นี่ค่ากลัวเสีย ไม่ได้ใช้ไม่เคยเห็นด้วยซ้ำ กล้องดิจิทัลก็ไม่มี กล้องวิดีโอก็เป็นรุ่นเก่า กล้องใหญ่ ใช้ได้แต่ไม่เห็นความก้าวหน้า ถ้าเทียบกับที่อื่น มีเพื่อนย้ายมาจากที่อื่น เข้าบอกว่ากล้องตัวไม่รู้ก็บาทก็ได้จับกัน แต่ของเราถึงแม้จะเก่าแค่ไหนก็ไม่กล้าจับ นักศึกษาปี 3 ยังไม่เคยเห็นเลย กล้องโทรทัศน์ใช้ได้เฉพาะบางคน พวกปี 3 ยังไม่เคยใช้มีรุ่นที่ได้ใช้ต้องคู่ฝีมือด้วย คนไม่เคยถ่ายไม่เคยจับอย่างหวังจะได้จับ ในรายวิชาปฏิบัติ วิทยุโทรทัศน์ก็ไม่ได้ใช้ ส่วนใหญ่เป็นของส่วนตัวหรือยืมเพื่อน

ตอนที่ 3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

สื่อการสอนไม่เพียงพอ ตอนนี้มีห้องปฏิบัติการวิทยุ มีแต่ใช้ไม่ได้ ห้องปฏิบัติการโทรทัศน์ไม่มี แต่มีห้องตัดต่อเสียงแต่ก็ไม่ได้ใช้ มีอาจารย์ท่านหนึ่งบอกให้ไปรวมตัวกันหา

บุญแจห้องมาลองเข้าไปพัฒนาห้องดู คือถ้าเราไม่ตามก็หมดสิทธิ์ได้ใช้ แล้วต้องถูกถามด้วยว่าใช้ทำอะไรทั้ง ๆ น่าจะเป็นเวทีอีกเวทีหนึ่งที่นักศึกษาได้ฝึก แต่อาจารย์ก็กลัวที่จะเข้าไปทำเสียของบเสียแล้วจะซ่อมมาทำไม อาจารย์บงท่านมาจุดไฟว่ามีห้องแต่พวกเราไม่ได้เข้าไปเหยียบ ถ้าอาจารย์ไม่พูดเราก็ไม่รู้ เราว่ามีห้องแต่ไม่ได้ใช้ อาจารย์บอกให้รู้ว่ามี และแนะนำให้หาอาจารย์ที่ใหญ่กว่าหาบุญแจมาเปิด เข้ามานปี 2 เพิ่งรู้ว่ามีห้องนี้ พวกเราก็ไปหาบุญแจทำความเข้าใจแต่อาจารย์ก็หาว่าบุญแจนี่แกต้องถือเพราะกลัวหาย พวกเราก็เข้าใจแต่อาจารย์ถามว่าจะเข้าไปทำอะไร แต่ถ้าเราไม่เข้าไปจับไปต้อง ถ้าเราไปฝึกงานเค้าถามว่าปุ่นนี้ใช้ทำอะไรล้าจับไหม พวกนักศึกษาคงไม่มั่นใจ ตรงนี้ น่าจะลองคิดดู สรุปเครื่องมือไม่พออย่างมาก

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

มีห้องอยู่แล้วสามารถนำห้องมาปฏิบัติจริง ให้ใช้ได้จริงเป็นไปได้อย่างให้ได้ใช้ทุกคน จบมามีมาตรฐาน ห้องปฏิบัติการเสียงที่ไปปรับปรุงตอนนี้ยังใช้ได้เพียง 4 – 5 คน เพราะอาจารย์ยังไม่อยากให้เข้าเยอะ ก็ยังอยู่ในช่วงติดตั้งอยู่

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใดมาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุด

พวกเราเรียนในส่วนของประชาสัมพันธ์ อยากให้สื่อวิทยุเป็นด้านหลัก ส่วนสื่อโทรทัศน์ก็รองลงมา แต่ก็อยากให้มีการสอนเกี่ยวกับการเป็นนักข่าวไปเลย ทางด้านโทรทัศน์ก็อยากให้มีหลาย ๆ ด้านให้เลือก ใครสนใจด้านไหนก็ไปด้านนั้น คนที่ไม่ชอบก็ต้องมีทางเลือกอย่างอื่น ถ้าใครชอบด้านไหนก็ไปด้านนั้นเลย แต่ไม่มีฝึกทำหนังสือพิมพ์ มีแค่วารสารของสถาบัน แต่หนังสือพิมพ์ของโปรแกรมยังไม่มี แต่นักศึกษาเคยเห็นมาหลายปีก่อนของรุ่น อาจารย์เองคงไม่มีเวลาให้ทำเพราะอาจารย์มีธุระเยอะ วัน ๆ นักศึกษาจะเจออาจารย์ก็น้อยมาก อาจารย์ไม่ค่อยว่างคิดสอน ดิตราชการ อาจารย์บางคนยังไม่พร้อมเลยที่จะมาคลุกคลีกับนักศึกษาจริง ๆ ถ้ามีเวลาดำเนินการของเขา แต่มหาวิทยาลัยอื่นมีแกนนำ คือภาควิชาเราก็มี แต่ถ้านักตัวดีชาวอยู่ในกลุ่มนักตัวดีคำเยอะ จะอยู่กันได้นาน คืออาจารย์ต้องไม่เค่นเกินไปต้องเกาะกลุ่ม

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

เครื่องฉายแผ่นใส กระดานดำ ควรเลิกใช้ได้แล้ว ควรใช้หลาย ๆ สื่อควบคู่กันไป รู้สึกเบื่อหน่ายกับการบอกให้นักศึกษาจดตาม หรือเขียนให้ลอกตามบนกระดานดำ ควรเลิกได้แล้ว

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ไม่เพียงพอ ขาดแคลนมาก ที่มีอยู่บางห้องชำรุดใช้ไม่ได้ บางห้องมีสภาพดี แต่ไม่เปิดให้นักศึกษาใช้ มีปัญหาหลายแบบ

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องโศกสมบูรณ์ดีแล้ว

ห้องปฏิบัติการวิทยุ ถึงแม้ไม่สมบูรณ์ แต่ก็ดีที่สุดในแล้ว

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านโคมมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนในปัจจุบัน)

ห้องสตูดิโอ และห้องตัดต่อ

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

หลักสูตรที่เรียนยังไม่ถึง ไม่ดี ถ้าจบไปไม่รู้จะทำอะไร ได้บ้างอย่างละนิดละน้อย อย่างที่บอก สอนให้ทำได้ทุกอย่าง แต่ไม่เน้นสักอย่าง คืออยากให้นัดด้านใดด้านหนึ่ง อย่างน้อย ไม่นัดด้านใดด้านหนึ่ง แต่อยากให้อ่านไปเลย ไม่ใช่รู้อย่างละนิดอย่างละหน่อย ประสมประสาน กัน เช่น ถ้าชอบวิทยุ ก็อยากให้อ่านด้านวิทยุอย่างเดียวเลย แล้วด้านอื่นก็อยากรู้ แต่อยากให้เป็น ด้านเดียว

2.4.2 กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ควรมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

วิชาการพูด ภาษาอังกฤษ เพราะบางที่เด็กมหาวิทยาลัย กับเด็กอนุบาลที่นี้ไปกันได้เลย คือไม่รู้จริง ๆ เด็กยังเก่งกว่าเลย พวกนักศึกษาที่กล้าเทียบเพราะหลายอย่างเก่งกว่าพวกเรา

2.4.3 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

คณิตศาสตร์ วิชาบริหาร แต่ปัจจุบันก็คือน่าจะเพิ่มให้เข้มข้นกว่าเดิม

2.4.4 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชา เพื่อรู้จักในแขนงนั้น สามารถทำงานได้ดี

เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่วไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย

อย่างที่เรารู้กันว่ามี 2-3 วิชา เช่น วิชาสื่อข่าว คีเจ โทรทัศน์ ทุกอย่างน่าจะให้มีเลือก อีกหนึ่งถ้าชอบวิทยุก็เลือกเป็นวิชาเลือกเสรีเลย วิชานั้นก็เป็นเรื่องจัดการวิทยุเลย แต่พื้นฐานต้องรู้เท่ากันหมด ถ้ารู้อะไรสักไปเลยสักอย่าง น่าจะเอาตัวรอดได้อยู่แล้ว ถ้าไปทำงานต้องเลือกสิ่งที่ถนัดอยู่แล้วคือ เราต้องรู้กันหลาย ๆ ด้าน รู้ลึกถ้าเขาถามก็ตอบได้ให้รู้หลาย ๆ ด้าน นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา รู้รอบ รู้ลึก รู้กว้าง รู้ไกล อยากเสนอว่าวิชาเลือกเสรีน่าจะเป็นวิชาเอกเจาะลึก

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ไม่เพียงพอ อย่างเช่นห้องมืดที่ใช้ล้างรูปขาวดำ เข้าไปได้ครั้งละ 2-3 คน เวลาเข้าไปในห้องอาจารย์แนะนำดี แต่อยากให้มากกว่านี้ และมีห้องที่ทันสมัยกว่านี้ เพราะฟิล์มขาวดำไม่ค่อยได้ใช้

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับการแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

ได้คำแนะนำดีจากอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ตัวอย่างจากเรื่องถ่ายรูป การล้างรูปจากห้องมืด ได้รับคำแนะนำดีสามารถปฏิบัติได้จริง

2.4.7 กลุ่มตัวอย่างคิดว่า หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาการปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไปพอดี น้อยเกินไป)

น้อยเกินไป อยากให้ปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ปฏิบัติต้องเยอะกว่านี้

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคาดว่า ตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้านนิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

ได้ แม้ห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ แต่คิดว่าได้ เพราะเป็นศักยภาพของตนเองมีใจรักในวิชาชีพนี้ ทำไปประกอบอาชีพได้ แต่ไม่รู้ว่าทำได้มากแค่ไหน

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชมบุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

นายสุรยุทธ สุทัศนจินดา นางสาวสายสวรรค์ ขยันยิ่ง นายเอกราช เก่งทุกทาง นางสาวพัชรศรี เมธูมาศ นางสาวอรปรีชา หุ่นศาสตร์ นางสาวมิศุข แจ่มมิศุข

ด้านวิทยุ พิธีกร

นายจตุพล ชมพูนุช ดร.นิติภูมิ เนาวรัตน์

ผลการวิจัยกับผู้เรียน

ผลการสนทนากลุ่มกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนสูงสุด ตั้งแต่อันดับ 1 ถึงอันดับ 10 จำนวน 10 คน เป็นนักศึกษานิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ผลการสนทนากลุ่มมีดังนี้

2.1 ด้านผู้สอน วิธีการสอน

2.1.1 กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังถึงวิธีการสอน และผู้สอนในอุดมคติควรเป็นแบบใด

อยากได้อาจารย์ที่เก่ง สอนแล้วเด็กไม่เครียด มีความรู้ ความสามารถ มีอุดมการณ์ อยากให้เด็กมีความก้าวหน้า สอนไม่เครียดเด็กก็รัก อยากจะเข้าเรียน อยากได้แบบ Active ตรงต่อเวลา ใช้วิวัฒนาการใหม่ๆ ที่ทันสมัยมาสอน

2.1.2 วิธีการเรียนที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าน่าสนใจ และไม่น่าเบื่อควรเป็นแบบใด

บางท่านน่าเบื่อ สอนแบบไม่เข้าถึงนักศึกษา ไม่รู้ที่นักศึกษาต้องการอะไร สอนตามที่อยากสอน ไม่คำนึงถึงนักศึกษา มีความรู้มากแค่ไหน จะรับได้แค่ไหน บางท่านสอนเร็วมาก บางท่านสอนแบบเรามีพื้นฐานมามาก บางท่านใช้ทฤษฎีมากและสอนแบบเก่า ๆ อยากให้สอนแบบปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เพราะส่วนใหญ่ที่สอนจะเป็นทฤษฎี

2.1.3 วิธีการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่เป็นแบบใด

วิชาที่สอนส่วนใหญ่จะเป็นแบบเก่า ๆ เป็นทฤษฎีเก่า ๆ ไม่มีการพัฒนา ไม่นำให้นักศึกษาปฏิบัติ

2.1.4 ความสภาพจริงในชั้นเรียน อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับกลุ่มตัวอย่าง

ความสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับตัวอาจารย์เอง ถ้าอารมณ์ดีก็เข้ากับนักศึกษาได้ดี อีกแบบหนึ่งเข้ากับนักศึกษาไม่ได้คือ อาจารย์ที่ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เช่น บางทีอาจารย์อยากให้นักศึกษาดู แต่พอถามไปก็ได้คำตอบมาอีกแบบหนึ่ง และโดนต่อว่า ว่าทำไม่ได้ ที่อาจารย์พูด อาจารย์ก็จะโมโหควบคุมอารมณ์ไม่ได้ เปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ไม่รู้มาแนวไหน แต่บางท่านก็จะช่วยนักศึกษาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำนอกเหนือเวลาเรียน

2.1.5 พฤติกรรมส่วนตัวข้อใด ที่กลุ่มตัวอย่างอยากให้ปรับปรุงมากที่สุด

พฤติกรรมด้านอารมณ์ อารมณ์แปรปรวน พฤติกรรมด้านการสอน อาจารย์บางท่านอยากสอนก็มา ไม่สอนก็โทรบอกหัวหน้าห้องว่าไม่สอน โดยไม่แจ้งให้ทราบล่วงหน้า นักศึกษามารถกันเป็นชั่วโมง อาจารย์บางท่านมีตำแหน่งซ้อนกันหลายหน้าที่ ส่วนใหญ่ไปเน้นด้านหน้าที่มากกว่าการสอน และมาเข้าห้องสาย บางวิชานักศึกษาต้องการมาก ๆ แต่อาจารย์เข้าช้าเวลาไม่พอ

2.1.6 คุณวุฒิทางการศึกษาของอาจารย์เพียงพอแล้วหรือไม่

คุณวุฒิของอาจารย์แต่ละท่านเพียงพอ อาจารย์เก่งทุกท่าน

2.2 ด้านผู้เรียน

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างลองประเมินตัวเองว่ามีสภาพความพร้อม ความทุ่มเทให้กับการเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อมเท่าที่ควร ฯลฯ)

เป็นพฤติกรรมต่อเนื่อง อาจารย์เป็นแบบนั้น นักศึกษาเลยไม่ทุ่มเทในบางวิชา ไม่อยากเข้าเรียน บางวิชายังทุ่มเทอยู่ มีบางวิชาที่มีทัศนคติไม่ดีต่ออาจารย์

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่น นอกเหนือจากความรู้ในชั้นเรียนในระดับใด (ดี ปานกลาง ไม่พร้อมเท่าที่ควร ฯลฯ)

ไม่มาก กิจกรรมไม่มาก กิจกรรมนอกเหนือการเรียนบางทีก็ search อินเทอร์เน็ต ไปร้านหนังสือ บางคนไปขอฝึกงานตามสถานีวิชขเองในช่วงปิดเทอม สถานีวิชขที่ดี คือแบ่งช่วงเวลาให้จัดทำให้เราได้เรียนรู้จริง

2.2.3 การเป็นมหาวิทยาลัยส่งผลด้านใดบ้างกับการเรียนในปัจจุบัน

ผลด้านการเรียนคิดว่าไม่มีผล แต่อยากให้ตั้งใจเรียนจะได้ไปสู้กับเขาได้ มีความกระตือรือร้น เราก็ยังเหมือนเดิม ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง เปลี่ยนแค่ป้าย อาคารคูศึขึ้น อาจารย์ก็ไม่เปลี่ยน

2.2.4 หากกลุ่มตัวอย่างขาดความพร้อมด้านการเรียน ร่วมกิจกรรม ให้ระบุเหตุผลว่าเพราะอะไร

ขาดความสามัคคี เรื่องส่วนตัวขาดความกระตือรือร้น บางคนก็ทำไป บางคนก็ไม่ทำ สรุปได้ว่ามี 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม Active กับกลุ่มเรื่อย ๆ แบ่งกลุ่มในห้อง บางทีอยากช่วยเพื่อนให้มาอยู่กลุ่ม แต่เขาไม่มาช่วยเลยก็มี เพราะไม่รู้ว่าเป็นเพื่อนไปไหน

2.2.5 รูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มตัวอย่างในปัจจุบัน ส่งผลต่อการเรียนด้านใดหรือไม่ มีบ้างเรื่องแพชั่น แต่ก็ไม่มีผลด้านการเรียน เป็นเรื่องบุคลิกส่วนตัวมากกว่าในเรื่องการตั้งใจเรียน

2.2.6 กิจกรรมนอกชั้นเรียนใด ที่นักศึกษาอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด

อยากให้มีเวที เหมือนสถานีวิชขให้เราได้ไปฝึกได้ อยากให้เขาเปิดโอกาสด้านข่าว อยากทำข่าวจริง ๆ ถ้าด้านประชาสัมพันธ์ก็อยากได้เรียนรู้ อุปกรณ์ก่อนไปฝึกงาน เวลาไปฝึกจริงจะได้ไม่เกร็ง หนังสือพิมพ์ของโปรแกรมก็ไม่มี เสียงตามสายก็เป็นของมหาวิทยาลัย ก็เป็นเฉพาะบุคคลบางกลุ่มที่ได้ทำอยู่แต่อยู่ปี 4 ไม่ได้เข้าร่วมเลย เคยได้เข้าร่วมจัดวิชขของมหาวิทยาลัย แต่น่าจะจัดให้เด็กผ่านการอบรมก่อนที่จะไปปฏิบัติจริง เพื่อจะได้มีคุณภาพ แต่ตอนเรียนเริ่มก่อตั้งใหม่ ๆ เคยได้จัดทุกคน แต่ตอนนี้ไม่ได้ทำแล้ว ตอนนี้มีเจ้าหน้าที่ประจำ

2.2.7 มีอุปกรณ์เรียนโคบัง ที่กลุ่มตัวอย่างมีใช้เป็นส่วนตัว (กล้องถ่ายรูป คอมพิวเตอร์ เทปภาษาต่างประเทศ ฯลฯ)

กล้องถ่ายรูป บางคนมี บางคนไม่มี คนที่ไม่มีก็จะยืมเพื่อนบ้าง หากากรุ่นที่บ้าง ของโปรแกรมก็มีแต่น้อย ใช้ได้บ้างไม่ได้บ้าง บางคนไม่เคยใช้เลย

คอมพิวเตอร์ บางคนมี บางคนไม่มี คนที่ไม่มีก็จะใช้จากศูนย์คอมพิวเตอร์ หรือ อินเทอร์เน็ตค่าเช่า

2.3 ด้านสื่อการสอน และห้องปฏิบัติการ

2.3.1 สื่อการสอนในปัจจุบันเพียงพอแล้วหรือไม่

สื่อการสอนวิชาเอกบางวิชา วิทยุโทรทัศน์ไม่เพียงพอ ด้านวารสารไม่เพียงพอ ด้านประชาสัมพันธ์ ความจริงมหาวิทยาลัยมีประชาสัมพันธ์ของมหาวิทยาลัยอยู่ อาจารย์น่าจะเปิดโอกาสให้เด็กนิเทศศาสตร์เข้าไปร่วมแต่ไม่มีโอกาส

2.3.2 เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียน กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอยากให้การสอนมีรูปแบบอย่างไร

ได้ลองปฏิบัติ ปัจจุบันมีปฏิบัติน้อย ตอนนี้มีปฏิบัติจริงคือ ถ่ายรูป ผลิตวารสาร ห้องปฏิบัติการวิทยุ มีห้องแต่ไม่ได้ใช้งาน อุปกรณ์ใช้ไม่ได้ อุปกรณ์เสียเลยไม่ได้ใช้

2.3.3 อยากให้นำเทคโนโลยีด้านใดมาใช้เป็นสื่อการสอนมากที่สุด

มัลติมีเดียทุกอย่างที่เรียน เช่น วิทยุโทรทัศน์ ด้านวารสารก็อยากได้ไปฝึกจริง อยากให้มีคอมพิวเตอร์ ที่ทันสมัยเพราะปัจจุบันต้องไปหาจากข้างนอก

2.3.4 สื่อการสอนแบบใดที่เห็นว่า ควรเลิกใช้ในปัจจุบัน

Overhead แต่ก็ต้องใช้ กระดานดำ เคยมีอาจารย์ใช้ Power Point ไหม? ไม่มีเลย ในด้านการเรียน เคยใช้ในการ Present งาน ก็ได้ทำเป็นบางอาจารย์ ไม่มีคอมพิวเตอร์ และการเรียนก็ไม่ค่อยมีสื่อตรงนั้น

2.3.5 มีห้องปฏิบัติการเพียงพอหรือไม่

ห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ ที่มีอยู่ก็ไม่สมบูรณ์เลย

2.3.6 ห้องปฏิบัติการที่มีอยู่ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าห้องใดสมบูรณ์ดีแล้ว

ห้องส่งวิทยุของมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์ แต่เราก็ไม่ได้ใช้

2.3.7 อยากได้ห้องปฏิบัติการด้านโคมากที่สุด (ที่สัมพันธ์ และเป็นไปได้ในสาขาที่เปิดสอนในปัจจุบัน)

ห้องตัดต่อภาพ ปัจจุบันมีห้องมืดแต่ก็ใช้ไม่ได้ ถ้าไม่มีวิชาเรียน และอยากได้ห้องโทรทัศน์ ห้องสตูดิโอด้านภาพถ่าย น่าจะเปิดกว้างกว่านี้ ตอนนี้อยู่แต่ทฤษฎี

2.4 ด้านหลักสูตร

2.4.1 กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หลักสูตรที่เรียนว่าเป็นอย่างไร

หลักสูตรไม่แน่น หลักสูตรเดิม ๆ ไม่น่าสนใจ หลายวิชาซ้ำ ๆ อาจารย์ก็สอนเดิม ๆ ใช้ทฤษฎีของเก่า อาจารย์ยังมีแบบเดิมเมื่อเทียบกับสถาบันอื่น

2.4.2 กลุ่มตัวอย่างคิดว่า ควรจะมีวิชาประเภทใดเพิ่มขึ้น

ไม่มี เพราะคืออยู่แล้ว อาจเป็นวิชาที่เกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ อยากให้เพิ่มวิชาที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมวลชน เกี่ยวกับข่าว

2.4.3 กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ควรยกเลิกหรือปรับรายวิชาใดบ้าง

วิชาสื่อข่าวมีอยู่ แต่ไม่ได้ปฏิบัติเลย เคยเรียนกับอาจารย์ท่านหนึ่ง แกสอนให้ปฏิบัติได้ทำจริง แต่พออาจารย์เกษียณไปแล้วไม่มีอาจารย์มาสอนต่อ ได้เรียนแค่ทฤษฎี ไม่มีโอกาสได้ปฏิบัติต่อ ไม่มีความชำนาญ

2.4.4 กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับแนวคิดใดระหว่าง

เรียนเฉพาะแขนงวิชา เพื่อรู้สึกในแขนงนั้น สามารถทำงานได้ดี
เรียนหลายแขนงแบบวิชาทั่ว ๆ ไป ไม่เจาะจง เพื่อทำงานได้หลากหลาย
หลากหลายมากกว่า พอไปทำงานได้หลากหลาย อยากให้มีอาจารย์รู้สึกหลากหลาย เราจะได้รู้สึกและหลากหลายด้วย อย่างเรียนทฤษฎีแล้วนำมาปฏิบัติจริงก็จะได้รู้สึกดีกว่า

2.4.5 ในรายวิชาปฏิบัติ นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติเพียงพอหรือไม่

ไม่เพียงพอ รู้สึกไม่สนุก การเรียนปฏิบัติเราก็ได้ทำเป็นก็เป็นเลย

2.4.6 ในการฝึกปฏิบัติ ได้รับการแนะนำจากผู้สอน หรือเจ้าหน้าที่ และการดูแลนั้นเพียงพอแล้วหรือไม่

เวลาปฏิบัติก็มีอาจารย์มาดูแล คิดว่าเพียงพอ

2.4.7 กลุ่มตัวอย่างคิดว่า หลักสูตรในปัจจุบัน มีรายวิชาการปฏิบัติเป็นอย่างไร (มากเกินไป พอดี น้อยเกินไป)

น้อยมาก ควรจะมีมากกว่านี้

2.4.8 กลุ่มตัวอย่างคาดว่า ตนเองจะสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพด้าน นิเทศศาสตร์ และสื่อสารมวลชนได้หรือไม่

ได้ ถึงแม้ห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอแต่เราก็คิดว่าออกไปทำงานก็สามารถทำงาน ได้ เพราะขึ้นอยู่กับบุคคล

2.4.9 ใครคือนักนิเทศศาสตร์ที่เป็นต้นแบบ ที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชม (ระบุบุคคลที่ชื่นชอบ บุคคลที่มีชื่อเสียง พิธีกร ผู้ประกาศข่าว ฯลฯ)

- นายสรยุทธ สุทัศนะจินดา นางสาวพัชรศรี เบญจมาศ นายไทรภพ ลิมปภัทร นายบัญชา อ่อนดี นางสาวนารากร ศิษยน คร.นิติภูมิ เนาวรัตน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อภาษาไทย นางสาววารภรณ์ นามสกุล ชื่อประคิษฐ์กุล
ชื่อภาษาอังกฤษ Miss Varaporn Suepraditkul
- ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 7

3. ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	อักษรย่อ	สาขาวิชาและปริญญาชื่อเต็ม	วิชาเอก	ชื่อสถาบันการศึกษา	ประเทศ
2529	นศ.บ.	วารสารศาสตร์		มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	ไทย
2541	นศ.ม.	การสื่อสารมวลชน		จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ไทย

4. สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ (แตกต่างจากวุฒิการศึกษา)

ระบุสาขาวิชา

สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์

5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ : ระบุสถานประกอบการในการทำวิจัยว่า เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย หรือผู้ร่วมวิจัยในแต่ละเรื่อง

5.1 งานวิจัยที่ทำเสร็จ : ชื่อเรื่อง ปีที่พิมพ์และสถานภาพในการทำวิจัย

1. การนำเสนอประเด็นของสมรักษ์ คำสิงห์ ในสื่อมวลชน (วิทยานิพนธ์) 2540
2. แนวโน้มวิชาชีพสื่อสารมวลชนภายหลังวิกฤติเศรษฐกิจ (ทุนมหาวิทยาลัย) 2541
3. ความคาดหวังและความเป็นจริงของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ ที่มีต่อการบริหารของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (ทุนคณะวิทยาการจัดการ) 2542
4. ความรู้และทัศนคติเยาวชนที่มีต่อพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์ (ทุนมหาวิทยาลัย)

2543